

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنوو‌سه‌ن: به‌دران شه‌همه‌د هه‌بیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی راپه‌رین، هه‌ولتیر

س. پ. ژماره: ۱ تله‌فۆن: ۲۲۳۲۰۲۱

شوێنی ئاراس له توپری ئینتهرنێتدا:

www.araspublisher.com

ئارتور رامبۆ
وه‌رزیک له‌ دوژ و
دره‌وشانه‌وه

نارتور پامبو

وهرزیک له دۆژ و درهوشانهوه

وهرگپړانی له فهره‌نسیییه‌وه:
نهمه‌دی مه‌لا

ناوی کتیب: وهرزیک له دۆژ و درهوشانهوه

شيعر: نارتور پامبو

پيشه‌کی: پونئ شار

گورپنی له فهره‌نسیییه‌وه: نهمه‌دی مه‌لا

بلاوکراوه‌ی ئاراس - ژماره: ۹۷

دهره‌ینانی هونه‌ری: به‌دران نهمه‌د حه‌یب

به‌رگ: شکار عه‌فان نه‌قشبه‌ندی

نوسینی سهر به‌رگ: خو‌شنوس محم‌د زاده

پیت لیدان: نادیه عه‌زیز

هه‌له‌گری: شپرزاد فه‌قی ئیسماعیل

سهر به‌رشتی چاپ: ئاوره‌حمان مه‌حمود

چاپی به‌که‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روهرده، هه‌ولیر - ۲۰۰۱

له کتیبخانه‌ی به‌رپوه‌به‌رایه‌تیی گشتیی رۆشنییری و هونه‌ر له هه‌ولیر ژماره

(۴۳۲) ی سالی ۲۰۰۱ ی دراوه‌تی

وهرزیک له دۆژ

"درهوشانهوه" به جیا، له سالی ۱۹۹۵، له پاریس
بلاوکرایهوه. لیتره، به که میخ دهسکاری و راستکردنهوهی
ههلهی چاپ، له گه ل "وهرزیک له دۆژ" پیشکەش دهکریت.
چاپی فهره‌نسی

préface de René Char

© Editions Gallimard 1965, à l'ouvrage d'Arthur Rimbaud Poésies,

Une saison en enfer, Illuminations

© Editions Gallimard 1984 - seconde édition revue.

پیشه‌کی وەرگیڤ

ئیمړۆ، ئەگەر له روویه‌که‌وه ته‌ماشای جیهانی رۆژئاوا بکه‌ین، ئە‌وه به‌دی‌هێنانی خه‌ونه و‌رینه‌ ئامی‌زه‌کانی شاعیر ده‌بینن؛ هەر له‌ ئەرشیته‌کتوره زله‌کانی می‌ترۆپوله‌ گه‌وره‌کانی و‌لاته‌ پ‌یشه‌سازیه‌کانه‌وه‌ بۆ‌که‌شفه‌ زانسته‌یه‌کان و‌ سه‌رکه‌وتنی مرۆقی ر‌ه‌گ‌ز نزمیش؛ له‌لایه‌کی د‌یشه‌وه‌، به‌دی‌هێنانی خه‌ونه‌ ب‌ی سنوره‌کانیه‌تی، بۆ‌ئ‌وه‌ی هەر هه‌موو شتی له‌سه‌ر بناغه‌ی ه‌یز و‌ ده‌سه‌لات و‌ دارایی دا‌به‌زریت و‌ وه‌کو تا‌که مودیل‌یش، به‌ب‌ی ئ‌وه‌ی له‌ ئه‌نجامه‌ شوومه‌کانی ب‌کو‌لیته‌وه‌، له‌سه‌ر ئاستی جیهان ته‌رح ده‌کریت. راسته‌، ئ‌یم‌رۆمان به‌ره‌ی سه‌ده‌ی ر‌ابردووه‌، چونکه «هەر به‌ئا‌وابوونی بورژوازییه‌تی سه‌ده‌ی نۆزده‌م. که‌ خاوه‌ن خه‌سله‌تی ئه‌خلاقبازی و‌ دوور‌وویی بوو، ده‌رگا بۆ‌ مرۆقی ماددی و‌ سینیک، د‌ینامیک و‌ تاک‌په‌رست، ق‌یز له‌ هه‌موو به‌هاکان ده‌کاته‌وه‌، ئە‌گه‌ر هاتوو ر‌یگر بوو به‌رامبه‌ر به‌گه‌شه‌کردنیکی ر‌ه‌های تا‌که‌که‌س، ده‌خاته‌ سه‌ر پشت». (کاتییه ئوسای، گو‌فاری ل‌یکۆلینه‌وه‌ ده‌رباره‌ی ر‌امبۆ، ژماره‌ ۱۳، مارس ۱۹۹۶، ۵۷-۶۲).

زۆر زوو ر‌امبۆ درکی به‌کاره‌ساته‌که‌ کرد و‌ له‌ خه‌لاسیکی رۆحی و‌ ماددی ده‌گه‌را. ده‌یویست نو‌یخواز ب‌یت، چونکه‌ شاعیر به‌ب‌ی چاره‌سه‌ر، بانگه‌وازی ر‌ه‌هایی ده‌کا بۆ‌ نو‌یخوازی و‌ دا‌وای ئازادییه‌کی ئازادیش ده‌کات بۆ‌ژیان، له‌مه‌وه‌ ر‌امبۆ به‌قاره‌مانیکی نو‌ی ده‌خو‌یندریته‌وه‌. ئازاده‌ تا‌کو سه‌ر هه‌دی گ‌یژبوون. زووش، به‌ل‌کو‌گه‌ل‌ج زوو هه‌ست به‌و تینو‌یتیه‌ ده‌کات و‌ به‌"په‌ک‌خستنی هه‌سته‌کان" ده‌یه‌وئ ئە‌زموونی خۆی بنووس‌یته‌وه‌. دژ به‌هه‌موو ئه‌خلاقه‌ با‌وه‌کانی سه‌رده‌م، به‌تایبه‌ت هی ئاینی کاسولیکی، که‌ له‌ په‌روه‌ده‌ ه‌یشک و‌ برینگه‌که‌ی دا‌یکیدا قه‌واره‌ی وه‌رده‌گریت، شو‌رشی به‌رپا ده‌کات. زۆر زوو، شاعیری شازده‌ سال، درک به‌ب‌ی که‌ل‌کی ش‌یعیره پ‌یشه‌وه‌کانی خۆی ده‌کا و‌ ده‌یانسووت‌ین. کت‌یب‌خانه‌که‌ی مامۆستا‌که‌ی به‌چ‌ل‌سییه‌وه‌ ده‌خو‌ینته‌وه‌ به‌تایبه‌ت ئ‌وه‌ کت‌یبه‌ یاسا‌غانه‌ی که‌ دژ

به‌دا‌بونه‌ریتی با‌و بوو، ر‌ه‌نگ‌ب‌ی ر‌امبۆ، زیندانی زیره‌کییه‌ له‌ ر‌اده‌به‌ده‌ره‌که‌ی خۆی بووب‌یت و‌ خه‌یاله‌ زیندووه‌که‌شی ته‌جره‌به‌ی دۆزه‌خی ب‌ی نیشان بدات. زوو، ه‌یشتا له‌سه‌ر ر‌یخه‌لی ق‌وتابخانه‌ بوو، هۆنرا‌وه‌ی به‌لاتینی ده‌نووس‌یه‌وه‌، ل‌یره‌وه‌ ده‌ب‌یتته‌ ج‌یی سه‌رسورمانی جو‌رج ئ‌یزه‌مبار، ئ‌وه‌ مامۆستا‌یه‌ی که‌ ر‌امبۆ نامه‌یه‌کی بۆ‌ ده‌نی‌ریت و‌ ده‌رباره‌ی شاعیری "غه‌ب‌ین" ده‌و‌یت. ش‌یعر لای ئ‌وه‌، واته‌ یا‌خیبوون، یا‌خیبوون له‌ گشت ته‌قالیده‌ با‌وه‌کانی سه‌رده‌م، چ‌ هی خ‌یزان، چ‌ ئ‌وه‌ی که‌ ئه‌خلاق‌ی بورژوازی ته‌رحی ده‌کات و‌ هه‌موو شتی‌ک‌یش له‌ پ‌ینا‌وی خو‌شگوزه‌رانی خو‌یدا ده‌خاته‌ گه‌ر. ئ‌ه‌دی چۆن، چ‌یژ‌ی ر‌امبۆ، به‌رامبه‌ر به‌کو‌موونه‌ و‌ موغامه‌ره‌تا‌کانی گه‌شه‌ نه‌کات و‌ س‌لاو له‌ رووخانی ئ‌یم‌پراتۆریه‌ت نه‌کات!

فه‌زای شارۆچکه‌ی شارل‌قیل و‌ ئە‌مۆسف‌یری خ‌یزان ته‌سکن، ده‌یه‌وئ "لا‌ژه‌ورد ب‌کاته‌ بواری خۆی". د‌وای ئ‌وه‌ی جار‌یک‌یان به‌ب‌ی ب‌لیت سواری شه‌مه‌نه‌فه‌ر ده‌ب‌یت، پ‌ول‌یس ده‌یگه‌ر‌ینیتته‌وه‌ مال، هه‌نده‌ نابات، ق‌یرل‌ین، له‌ نامه‌یه‌کدا پ‌تی ده‌ل‌ی: "وه‌ره‌ بۆ‌ پار‌یس، رۆحی خۆم، چا‌وه‌ر‌وانت‌ین"، د‌وای ده‌عه‌تی ق‌یرل‌ین ده‌که‌و‌یت و‌ ده‌چ‌یتته‌ پایته‌ختی کو‌موونه‌. ق‌یرل‌ین به‌رامبه‌ر به‌و هه‌رزه‌کاره‌ می‌زاج سه‌یره‌ ر‌اده‌م‌ینن؛ رۆژی یه‌که‌م، له‌ م‌الی ق‌یرل‌ین، بۆ‌ چ‌یشتی ئ‌یواره‌ بانگ ده‌کریت، ته‌نها وشه‌یه‌ک‌یش نادرک‌ینی، د‌وای ل‌یبوونه‌وه‌، دا‌وا ده‌کات ژووری خه‌وتنی بۆ‌ دیاری ب‌که‌ن و‌ به‌توور‌ه‌بی، می‌زی خواردن ج‌یده‌ه‌یل‌ن. ر‌ه‌نگ‌ب‌ی ژیان‌ی ئ‌وه‌ خورده‌ بورژوازییه‌ی به‌دل نه‌بووب‌یت، ه‌یمن له‌پال هاوسه‌ره‌که‌ی، رۆژ بداته‌ ده‌م یه‌که‌وه‌. ئە‌مه‌ سه‌ره‌تای په‌یوه‌ندییه‌کی تراژیدییه‌ له‌ نیوان ئە‌م دوو شاعیره‌، به‌جووته‌ ده‌چنه‌ به‌ج‌یکا و‌ ئ‌ینگه‌لت‌ه‌را، ژیان‌یکی به‌ره‌لا به‌سه‌ر ده‌به‌ن، ق‌یرل‌ین هاوسه‌ره‌که‌ی بۆ‌ ئ‌وه‌ ج‌ی ده‌ه‌یل‌ن. له‌و‌ی، له‌ ئ‌ینگه‌لت‌ه‌را هه‌ندی له‌ دره‌شانه‌وه‌ (ئ‌یشرافات) ده‌نووس‌یتته‌وه‌.

پ‌ت‌یسته‌ ئ‌وه‌ش بو‌تریت که‌ ش‌پ‌وه‌ی به‌ره‌لای‌ی لای ر‌امبۆ ته‌نها ش‌یک‌لیکی ده‌ره‌کییه‌، له‌ راستیدا گه‌رانیکی نا‌وه‌کییه‌ که‌ هەر له‌ به‌هاری ۱۸۷۵ه

ده‌لله مه‌ند بیت و به‌زیره‌وه بگه‌رپتته‌وه فه‌ره‌نسا، "خۆی تیگه‌لی سیاسه‌ت بکات".

دوای ده‌سال ئیش کردن و پاره‌کوژدنه‌وه زه‌نگین ده‌بیت، به‌لام ئەژنۆی تووشی دومه‌لیک ده‌بیت و ناچار بو‌چاره‌سه‌ر ده‌بی بگه‌رپتته‌وه فه‌ره‌نسا. له‌مارسای، ناچار ده‌بن رانیکی بپه‌نه‌وه. دوای چه‌ند مانگیک، به‌دهم نازار و ورپنه‌وه، له ۱۰ تشرینی دووه‌می ۱۸۹۱، دونه‌یا به‌جی ده‌هیلتی.

قه‌ده‌ری رامبو و تمووحه‌ شیعریه‌کانی و بێنده‌نگیه‌ خیراکی، خه‌سله‌تیکی له‌ راده‌به‌دەری ده‌ده‌نه‌ شاعیر، تاکو ده‌بیته‌ میت. تاکو شیعر و حه‌قیقه‌ت ده‌بته‌ پپه‌وری یه‌کتەری. خه‌یالیکی هه‌نده‌ زیندووی هه‌یه، که عه‌ق‌لی رووت ناتوانی ده‌ست به‌سه‌ر تخوویه‌کانیدا بگرت.

ده‌نگی شیعیری، ده‌نگی هه‌رزه‌کارکی خاوه‌ن له‌هجه‌یه‌کی تفتوتاله، به‌گو، به‌جۆش‌خروش، وای لێ ده‌کات هه‌میشه‌ خه‌ون به‌موتله‌قه‌وه‌ بپینی. رامبو شۆرشگیه‌، شۆرشێ ئه‌و، شۆرشه‌ له‌ شیعر و له‌ سیاسه‌ت و له‌ ئەخلاق. بێ گومان تاسیری بو‌دلیری به‌سه‌ره‌وه‌یه، به‌لام، دینامیکیکی تر ده‌داته‌ زمانی فه‌ره‌نسی، مه‌گه‌ر، گوادولویکی سان جۆن پیرس ئاسا، له‌م سه‌ده‌یه‌ماندا، جاریکی دی، زمانیکی نوی شیعری بخولقینی و شیعرییه‌تی زمان زیندووکاته‌وه. ئەگه‌ر جوانیی له‌لای بو‌دلیر، له‌ هه‌مان کاتدا پرسیارێک بیت و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیکی ئەفسووناوی بیت، که، له‌پالیا شاعیر، نه‌ک ته‌نها نه‌حه‌سپته‌وه، به‌لکو نه‌شزانی، ئایا له‌ قوولایی خه‌ره‌نده‌وه‌ هه‌لده‌شاخ، یا له‌ ئاسمانه‌ بێ گه‌رده‌کانه‌وه‌ دیته‌ خوار، ئەوه رامبو، ئەم کیشه‌یه‌ به‌یه‌ک‌جاره‌کی چاره‌سه‌ر ده‌کات: "ئێواره‌یه‌کیان، جوانیم له‌سه‌ر ئەژنۆ دانا. – بینیم تال بوو – دژوینم پیدایا". رامبو، به‌بی سله‌مینه‌وه‌ ده‌رگا له‌ تخوویه‌ شیعرییه‌ نوییه‌کان ده‌کاته‌وه‌ و به‌له‌هجه‌یه‌ک که ئاسان نییه‌ درکی بیت بکرت، شیعر وه‌کو چالاکیه‌کی سه‌رتاپه‌گری ده‌نووسیته‌وه‌ و پش ئه‌وه‌ی بیشینوسی، ده‌پێ. له‌ته‌نیشته‌ وشه‌یه‌کی ئاوساو به‌ره‌وانبپێژی کلاسیکی، وشه‌یه‌کی بازاری داده‌نپت، که به‌مه،

هه‌ستی پی ده‌کات، سه‌فه‌ریکه‌ به‌رامبه‌ر به‌که‌شفی شته‌ شاراوه‌کانی ده‌روون و جوودی داخیلی. به‌شیواندنی هه‌ست، ده‌یه‌وی بگاته‌ جه‌وه‌ری شته‌کان. به‌م پیتیه‌ رامبو هه‌ولئیه‌ ده‌دات که له‌ ریگای سیحر و ئینفیعالات و ورپنه‌ و زمانیکی نوی شیعرییه‌وه، ئامیز بو‌گه‌ردوون بکاته‌وه. پش سه‌فه‌ری بو‌پاریس هه‌ست به‌و جوذاخوازییه‌ ده‌کرت، هه‌ر له‌ "گه‌می مه‌ست" دا ته‌عبیر له‌و سه‌فه‌ره‌ خه‌ونینه‌یه‌ی ده‌کات. له‌ چوونی بو‌پاریس، ئەو شیعره‌ له‌گه‌ل خۆی ده‌بات، بازنه‌ی "په‌رناس" سه‌ریان له‌و می‌رمنداله‌ سوپه‌مینی که به‌و هیزه‌ گه‌وره‌یه‌وه، ئەم قه‌سیده‌یه‌ی نووسیوه. په‌رناسیه‌کان، گه‌وره‌ترین حه‌لقه‌ی ئەده‌بی ئەو سه‌رده‌مه‌ بوون، تووشی حه‌په‌سان ده‌بن، به‌رامبه‌ر به‌و رامبویه‌ی که هیشته‌ له‌شی له‌گه‌شه‌کردن دا په‌.

په‌یوه‌ندی رامبو و فیئرلین له‌سه‌ر بناغه‌ی خۆشه‌ویستییه‌کی بی سنوور داده‌سه‌زیت، بۆیه‌ به‌کاره‌سات کوتایی دیت. دوا به‌دوای کاره‌ساته‌که، "وه‌رزیک له‌ دۆژ" ده‌نووسی، له‌م شیعره‌ درپه‌ده‌ باس له‌ ئەزمونی شیتی و ورپنه‌کردن و یاخیبوون که به‌مالئاوا کوتایی بیت ده‌هینی، ده‌کات. ده‌یه‌وی "په‌یوه‌ندی خۆی له‌گه‌ل شیت بوون بنووسیته‌وه". له‌ سالێ ۱۸۷۵ شاعیر مانایه‌کی قول ده‌داته‌ ئەو مالئاوایه‌ی که له‌ وه‌رزه‌که‌دا ئیشاره‌تی بو‌ کردبوو. ده‌ست به‌سه‌فه‌ر ده‌کات، رچه‌کانی نیوان شارلقیل و باکوور شاره‌زایه، هه‌ندی جار به‌پش، هه‌ندی جار به‌شه‌مه‌نه‌فه‌ر، هه‌موو کاتیکش، دوای ماندووبوونیکی زۆر ده‌گه‌رپته‌وه‌ لای دایکی، بو‌ئه‌وه‌ی بو‌سه‌فه‌ری تر و زه‌ په‌یا بکات.

ته‌وه‌ له‌ جه‌یشی هۆلنده‌ ده‌کات، ده‌چپته‌ ژاڤا، جاریکی تر ده‌گه‌رپته‌وه‌ ئەوروپا، هه‌ندیکه‌ له‌ نه‌مسا ده‌میتپته‌وه، پاشان ده‌چپته‌ ئەلمانیا و له‌ویوه‌ بو‌قورس و دوا به‌دوای ئەمه‌ له‌ نیوان عه‌ده‌ن حه‌رار بازگانی چه‌ک ده‌کات. بیست رۆژ به‌سه‌ر پشتی ئەسه‌پکه‌وه‌ ده‌بیت تا ده‌گاته‌ ناو جه‌رگه‌ی حه‌به‌شه. خه‌ون به‌پاره‌ و پوله‌وه‌ ده‌بینی، ده‌یه‌وی،

نهک ته نهها بزوتنه وه به کی زیندوو ده داته شیعره کان، که وا دهکات شیعره کان به رده وام بخوتندرتنه وه، به لکو ده یه وی دست به سهر نهینیه کدا بگریت که ئه ویش به رده وام خوی له ژتیر ده سه لآتمان راده پسکینتی. ته نانهت به نیسبهت یه کیکی وهک "پۆل کلۆدیل" وه که کاسولیکیکی ته واوه، رامبو دهکاته سه رچاوهی وه حی و له ودا، هیزتیکیکی پۆحانی گه وره ده بینتی. ههروهها بۆ یه کیکی سوربالی وهکو "ئه ندری بروتون"، که به دهنگیکی پیئشه ختی سوربالییه تی له قه لئه م ده دات، سوربالیسته کان ده یکه نه پیئشه وای خۆبان. بیگومان ئه م خوتندنه وه یه، ده لاله تی خوی هه یه، چونکه، لای رامبو، به کارهینانی زمان، ئه نجامی فیکر نیسه، به لکو جوړه تیکه هه لکیشییه که له گه ل ته زوو جیاوازهکانی ده روون و په یوه ندی دروست کردنیکه له نیوان پۆح و جهسته. له کوتاییدا "کو خوتندنه وه یه ک" خوی فهرز دهکات، رهنگی، رامبو ش ئه مهی ویستتی!

شیعر بۆ رامبو ههروهکو بۆ دلیر گه رانیکه له نوی، چوونه به رهو نه ناسراو. دهکری رامبو به سوئی مه شره ب بخوتندرتنه وه، سه ره رای دژایه تی له گه ل ئایندا، شیعرهکانی گه رانیکن له موتلهق و شیعر وهکو ئه زمونیکی ناوهکی له رتگایه وه ده یه وی پۆحی که ون له نامیز بگریت. له نیوان خوی و دنیا دا جوړه نهینیه ک هه یه، بۆیه ئه م په یوه ندیه ده بیتته سه رچاوهی ئازاره میتافیزیکیهکانی. به رهو خودا ههنگاو ده نیت به للام به بی ئه وهی بروای پیتی هه بیت، په یوه ندی له گه ل خودادا له سه ره رقه به رایه تییه زیاتر وهک له سه ره بنچینهی بندهیی و خودا وه ندیتی بیت. رامبو له کوتاییدا جوړتیکه له پرۆمیتتی، ئه وهی که ویستی ئاگر له خوا بدزی.

له "گه می مهست" دا شاعیر ره شمه ی خه یالی به دهسته وه یه، په یوه ندیه کی ئه ده بی له گه ل دونیادا هه یه، له "وه رزیک له دۆژ" دا، دیکۆر و دونیایی خه یالی ده بنه یه ک شت و شاعیر، ئیتر ده ره وه له ژوره وه جودا ناکاته وه. به هه موو تخویه ترسناکییه کانییه وه له ناو خه یالدا ده ژیت. ته قه موسی شه خسیات دهکات و پۆلی کهس نابینیت. وهکو ئه کتهر

ناروانیتته ژبان، چونکه ئازادی خه ونیک نیسه له ده ره وه بهینرتته دی، به لکو زۆر نابازییه که، پیوسته له ئیره و له ئیستادا ئه نجام بدریت، شاعیر ده بیته ئه وان، ده چیتته پیستی عه زراوه، ده وری پیست سپیه غازیه کان ده بینیت. من له لای شاعیر یه کیکی تر.

له ئیشراقاتدا وینه ی شیعی ده بیتته ورینه، ئیقاع و تاسیره دهنگیهکانی به ده رن له شیکردنه وه، به للام پۆ ده چنه ناخی خوتنه ر و سیحرتیکی زمانه وانی تیا خه لئ ده کن.

ئه گه ر "دره وشانه وه" حاله تیککی سوئیانه بیت، ئه وه "وه رزیک له دۆژ" جوړه ئه عرفاییکه بۆ ئه وهی شاعیر خوی خاوین بکاته وه، وهکو خه لوه ت له لای سوئییه موسلمانه کان، ده بی ته ی بگریت و مرۆف تیا یا له خوی ورد بیتته وه و خوی تاقی بکاته وه. به للام رامبو، خوی و ته نهها خوی دامه زرتنه ر و ژیاوی ئه و ته جربه نه مره یه که له ژبان و شیعر دا به رای کرد. رامبو، سه فه رتیکه به رهو هه تاهه تایییه ک که لیمان جودا نابیتته وه. هه میشه ده چرپیتته بنا گویمان، ده یه وی ئیمه ش «پاژنه مان له با بیت». سه فه ر و رامبو له کوتاییدا یه ک شتن، ویستی زۆر دوور پروات، هه موو ته گه ره یه کی ده سترکرد و سروشتی تیکبشکینتی و هه میشه له موجیزه بگه ریت و بیدۆزیتته وه. ویستی قه ده ر و مه رجی مرۆفایه تی بگۆریت، ویستی زۆر دوور پروات، بۆیه له کوتاییه تراژیدییه که ی، پییه کیان بریه وه.

ئه حمه دی مه لا

۱۹۹۹

پيشه‌کى

پيش ته‌وى له رامبوؤ نزىک بینه‌وه، ئاره‌زوومه‌ندىن که له وه هم‌موو نووسراوانه‌ى که سه‌بارت به وه نووسرابیته، خو دووره په‌ریز بگرین. نه به‌کیتکیان وه‌رده‌گرین و نه به‌کیتکیشیان رهت ده‌که‌ینه‌وه.

(رامبوؤ غه‌بیین voyant و رامبوؤ لۆتى voyou). به‌کورتى، راست بن یا هه‌له، سوود به‌ئیمه ناگه‌یه‌نن، گونجاو بن یا نه، چونکه بوونه‌وه‌ریکی رامبوؤ ئاسا. یا هه‌ر به‌کیتکی وه‌کو ئه‌و. هه‌موو ئه‌و بۆ‌چوونانه هه‌لده‌گرن. رامبوؤ شاعیر. ئه‌مه به‌سه و ئه‌مه‌ش هه‌موو شتیکه. شتی کوتایى پین هیتر او و هه‌تا هه‌تا نه‌ناسراو به‌نیسه‌ت شیعه‌وه، به‌پروای ئیمه، ئه‌و توانا خو‌به‌ده‌سته‌وه نه‌دانه‌یه. ئه‌م خو‌به‌ده‌سته‌وه نه‌دانه‌ش هه‌نده ره‌هایه، له شاعیریش به‌هیتتره، ئه‌و مروقه ئاساییه‌ى که ده‌بیته خاوه‌ندى ئه‌م نه‌وعیه‌ته و ده‌بیته خاوه‌ندىکی نالیپرسراو. له مه‌حکه‌مه ته‌فتیشیه‌کانه‌وه بۆ سه‌رده‌مى نوئ، ته‌نها خراپه‌یه‌کی زه‌مینى ده‌بینین که له کوتاییدا، زیاتر چۆک به‌یه‌کیتکی وه‌ک تیریز ده‌قیلادا Thèrèse d'Avila¹ دانه‌یتن تا وه‌ک به‌کیتکی وه‌ک بۆرس پاستیرناک². هه‌رگیزیش له باره‌ى ئه‌وانه‌وه هه‌چمان پین نالین که بچ تاقه‌تمان ده‌که‌ن و ئه‌وه‌شمان لى قه‌ده‌غه ده‌که‌ن که له بلیمه‌تى ئه‌وانه‌وه نزىک بینه‌وه. خو که ئه‌مه ده‌لین خه‌ونیش به‌گه‌مه‌ى پاداشته‌وه نابینین که ميه‌ره‌بانیان بۆ ئه‌و ده‌گه‌رته‌وه، یا بۆ هه‌ر بوونه‌وه‌ریکی دى، به‌گوتره‌ى هه‌لبه‌ز و دابه‌زى مروقه و کاته‌وه.

له‌م دواییه‌دا، ویستیان ئه‌وه‌مان پین نیشان ده‌ن که نیرفال هه‌میشه بچ

گه‌رد نه‌بووه، که ئینى له بارودۆخیکى ساویلکه‌یى پیریدا ده‌غه‌زار بووه. پيش ته‌وانیش، فیلون راسین (نوئترین ژياننووسى biographe راسین، به‌جوړى هه‌رپه‌شه ده‌کاته سه‌رى که تاقه‌تى ئه‌وه‌م نه‌بوو به‌دوویدا بگه‌ریم) ئه‌وانه‌ى شیعیان خو‌ش ده‌وى ده‌زانن که ئه‌مه راست نییه، سه‌ره‌رای پرواله‌ت و به‌لگه هه‌لپه‌ژاوه‌کان. خواناس و خوانه‌ناسان، موده‌عى و پارێزهران، به‌شیه‌یه‌کی پيشه‌یى ناگه‌نه شیعه‌ر. قه‌ده‌ریکی نامۆیه! من به‌کیتکی تره. فرمانى عه‌داله‌ت له وه شوپنه‌ى که شیعه‌ر داده‌گیرس، ده‌کوژیته‌وه؛ له‌و جیگه‌یه‌ى که چه‌ند ئیوارانیک شاعیر گه‌رم ده‌کاته‌وه. پیتوبسته مامۆستایه‌کی بویر بیت بۆ ئه‌وه‌ى له ته‌مه‌نى چل ساله، به‌جۆشه‌وه خاوه‌نى دره‌وشانه‌وه‌ى به‌دل بووبیت، دلشادیی جارن و په‌شمانى ئیستای تیکه‌ل ده‌کات. له‌ژیر دوو به‌رگی ئه‌ستوری ئه‌رشیدا، ئه‌م بێگاریی کوکرنه‌وه‌یه، دوو دلۆپ باران چیه‌ ناخاته سه‌ر سیلاو، دوو په‌لکه پرته‌قال چیه‌ ناخاته سه‌ر تیشکی هه‌تاو که خو‌تندنه‌وه‌ى ئیمه‌ى له چنگ دان. ئیمه‌ش ئازادانه مل که‌چى ده‌سه‌لاتى شیعه‌رکانین و به‌هیتزه‌وه خو‌شمان ده‌وین. ئه‌م دوو فاقیه‌ و پارایی و شکۆمه‌ندیی و کامه‌رانیمان پین ده‌به‌خشن.

کاتى رامبوؤ سه‌فه‌رى کرد، پشتى له چالاکییه ئه‌ده‌بیه‌کان و بوونى «براگه‌وره‌کانى» په‌رناس کرد، ئه‌و به‌هه‌لم بوونه خیرایه که‌م که‌سى چه‌په‌ساند. پاش ماوه‌یه‌کی زۆر، ئه‌م سه‌فه‌ره بووه ته‌لیسمیکى راسته‌قینه، کاتى هه‌والى مه‌رگی پین ده‌زانریت و چاره‌نووسیشى بووه قوربانى ددانى مشاریک. ده‌ویرین پروا بکه‌ین، نه‌ داپران هه‌بوو، نه‌ زۆرانبازییه‌کی توندوتیژی، نه‌ دوا ئه‌زمه‌ش، به‌لکو راوه‌ستانى په‌یوه‌ندى بوو، راوه‌ستانى خو‌راکی نیتوان گری گشتى و ده‌مى ناگرپرتین بوو، پاشانىش هه‌لکړاندنى شاره‌ ئاراسته نه‌خشاوه‌کانى قه‌سیده، هه‌چ نه‌وتن و گۆرانکاریه‌کانى وشه verbe دوا وه‌ى غه‌بیین visionnaire، له‌ ئاکامیشدا ده‌رکه‌وتنى شتی دیکه له‌سه‌ر لیتراکییه‌کانى واقیعی بابه‌تیانه، بچ گومان،

(1) Thèrèse d'Avila (1582-1608) کچی بازگانیکى جوله‌که‌ى ئیسپانییه، خو‌ى وه‌رده‌گیریته سه‌ر ئاینى مه‌سیحى. به‌خاوه‌نى چه‌ندین ریتۆرم ده‌ژمیردریت و ده‌نگ و سه‌دايه‌کی زۆر له ولاتى ئیسپانیادا په‌یدا ده‌کات. به‌که‌مین ئافره‌تى فه‌قییه که له لایه‌ن پۆل VI له سالى 1965 وه ئه‌و ئیعتبارى بۆ گه‌راوه‌ته‌وه. (وه‌رگێر).

(2) Boris Pasternak (موسکو- 1890- بېردیلکینۆ 1960) رۆماننووسیکى سوڤیه‌تیه، له سالى 1958 له یه‌کیتى نووسه‌رانى سوڤیه‌ت ده‌رکرا. (وه‌رگێر).

بئى ھودە و ترسناكە كە لىيرانە ھەولئى دياركردنى بدريت. ھەر خىرا كىتتېبەكەى ھاتە بەرھەم، رامبۆ دەقاودەق لە بىرى چوودەو، رەنگىبى قەتېش نازارى بۆى نەچىژتېى، قىزىشى لى نەكردىتتەو، ھەستىشى بەو جىبى بىرنە سەوزە نەكردىتتە كە لەسەر مەچەكى رەش داگەراوى ھەبووبىت. لەو پەرى ھەرزەكارىيەو بۆ ئەو پەرى ھەراش بوون، ئەو ماوھىيەى نىوان، پىوانى بۆ نىيە. ئايا ھىچ بەلگەىك ھەىە، كە پاشان، رامبۆ ھەولئى ئەو دابىت. ئەو شىعرانەى چنگ كەوتتەو كە كەوتبوونە دەستى برادەرە كۆنەكانى؟ بەپى زانىارى ئىمە ھىچ شىتتىكى وا نىيە. فەرامۆش كوردنىكى كۆمپلېتە. لە بىرى چووبوونەو. ئەو دى ئىستە لە جىاتى مېو، لە چلە لاوازەكەى ئەو درەختەى كە جاران نەمام بوو دەردىن، تەنھا دركە سەرکەوتووەكانە كە بەپى داواكردنى بۆن و بەرامەى دركى گولەكان دەچەقنە لەشەو.

دەكرىت سەرنج و لىكۆلىنەوھى شىعرىك قولل بىت، دەگمەن بىت، يا تىژ يا جىبى بىرا، ناتوانرىت دوورەپەرىز راوھستىن لەوھى كە شىعەرەكە بچووك بكرىتتەو بۆ ناستى تاقە ماناىەك، يا دياردەىەك بچووك بكرىتتەو بۆ ناستى تاقە پرۆژەىەك كە تەنھا مافى بوون بەخۆى شك ببات. دەولەمەندى شىعرىك ئەگەر پىوست بكات بنرخىنرىت بەو ژمارە لىكدانانەوانەى كە ھەلدەگرئ، بۆ ئەوھى ھەر خىرا پاشان ئەو لىكدانانەوانە بكوژىنرىتتەو، ئەو ئەم لىكدانەوھىە قبول دەكرىت بەمەرجى لە نىو رىشالەكاناندا بىنرىتتەو. كى دەدرەوشىتتەو زىاتر قسە دەكات لەوھى كە بچرىنرى، بەكپى بلاودەبىتتەو، پاشان بەدووى شەودا رابكات، تەنھا بەتالىبى خۆشەوېستى بەجى بەپىلى، پەيمانى ئىمتىياز. ئەم درەوشانە زۆر شەخسىيە، ئەم ھەژانە، ئەم ئىپنۆزە³، ئەم لىكدانە لەبن نەھاتووانەى كە لىكدانەوھىان گەلى زۆر، ئا ئەمانە جىبى بىوان چەشنى تاقە رووداوىك: ئىستەى ئەبەدى، لە شىوھى پاچكە، ھەتاو ئاسا، وەك

(3) خەونى موقناتىزى. (وەرگىزى).

روخسارى مرۆف پىش ئەوھى زەوى و ئاسمان بۆ خۆيانى راکىشى و بەجۆرىكى نامۆ خاوى كاتەو. شاعىرانە بەرەو رامبۆ چوون شىتتېبەكە چونكە بەشەخسى كردنى ئەو شتەى كە ئەو دەم بۆ ئەو: «لابنىمىچى گومبەزى شىعرى» بوو. Intrados poétique. (مەبەست لە جەوھەرى شتە. ئەم عىبارەتە، شار لە زاراوھى ميعمارىيەو خوازتووبەتى). ئەگەر شىعرى ئەو، ئىسارەو ئىغراى ئەو كەسە بكات كە ھەلئەسەنگىنئ، ئەو لە ھەمان كاتىشدا دەپرووخىنئ، با ھەر كەسىك بىت. چونكە بەكىتتېبەكەى لە رىگای ناكۆكى شتەكان و بوونەوھەرەكانەو ھاتۆتە دى، لە ناستىكى تورەھاتدا ھەموو ئەو رەنگدانەو كالانەى دژوارى خۆبە قووت دەدات. ھىچ بەرپەرجىيەك نىيە چونكە ھەمووى دەگرىتتەو، "وېستەم ئەو شتە بلىم كە دەوترىت، دەقاودەق و بەھەموو تەرحى". قسە، وترا يا نە، راستە و ھەتا ھەتا بلىد دەبىتتەو.

پىوېستە رامبۆ لە تاقە مەنزوروى شىعردا ئىعتبارى بۆ دابنرىت، ئايا ئەمە ھەندە جىبى شوورەىيە؟ بەرھەم و ژبانى بەجۆرىكى بى ھاوتا تىكەھەلكىش دۆزرانەو، نە لەبەر رەسەناىەتىان بوو، نە بەھۆى رەسەنەتىانەو بوو. ھەر بزوتنەوھىەك لە بەرھەمەكەى، ھەر چركەىەك لە ژبانى بەشدارن لە پرۆژەىەك وا دەزانىن كە بەرەو تەكامول Perfection دەچن و لە لاىەن ئەپۆلۆن⁴ و پلۆتۆنەو⁵ پىادە دەكرىن: كەشفى شىعرىيەت Rêvelation Poétique، كەشفىكى گەلى پەنھانە، لە فۆرمى ياسادا لە ژىر چنگمان رادەپسكى، بەلام لە ژىر ناوى دياردەىەكى نەجىبىزادانە، ئاشناىانە تىامانە دەژىت. ئاگادار كراوېنەتەو: لە درەوھى شىعردا، لە نىوان پىمان و ئەو بەردەى كە دەشپىلرىت، لە نىوان تەماشاكردن و ئەو كىلگەىەى دەبىنرىت، جىھان ھىچ و پووچە، ژانى راستەقىنە،

(4) Apollon: ناوى پىاوىكە بەخاوەن جوانىيەكى لەوھىسە بەدەر بەناوبانگە. ئەفسانەىە. (وەرگىزى).

(5) Pluton: خوداوندى ژىر زەمىنە و مەرگە. ھەرەھا سىفەتى خىرخوازىشيان داوھتە پالى، بەسەردارى دەولەمەندى و پىت و بەرەكەتى خاكىش ناسراو. (وەرگىزى).

جه بهر ووتیکه که رهت ناکریتتهوه، تهنها له قه برغهی شیعردا بهر جهسته ده بیته. سهره رای ئه مهش مرۆف دهسه لاتی (یا له دهستی داوه، یا هیشتا نییه تی) ئه وهی نییه که دهست به سهر ئه م ژبانه راسته قینه یه دا بگریته، خووی بی بهر کهت کات، تهنها پرووناکییه کی کورت نه بیته که ههر له په حهت بوون ده چیت. له نیسو ئه و شه وه زهنگهی که دوای پرووناکی ده که ویت، به هوی ئه و زانیارییه کی که له و پرووناکییه وه ده سگیرمان ده بیته، کات، له نیوان به تالییه کی سامناک که لپی داده چۆر و هیوا - حدسه - Pressentiment espoir تهنها حاله تیکی ئایندهی نزیک، که له شیعر و بینرووناکی خووی ئیعلان ده کات، کات دابهش ده بیته، تیده په پری، به لام له بهرزه و ندی ئیمه دا، نیوهی باخچه و نیوهی دیشی بیابانه.

رامبو له و شته کی که دهیدۆزیتته وه ده ترسی، ئه و شانۆمانه کی که ده خرینه سهر ته خته کی شانۆی ئه وه وه ده یحه په سین و واتی لیبیان ورده میتنی، ده ترسی له و شته کی که جیتی بروا نییه واقعی بیته، له ئاکامدا، ئه و ترسه کی که له ریگهی غه بیه وه vision تووشی دیت ئه ویش راست بیته و به هه له شه یی به شداری له ناوچوونی بکات. شاعیر فیله ده کات، به هیتز هه ولی ئه وه ده دات که واقعی توندوتیژ بگوتیتته وه نیو ههریمی خه یال، بیگوتیتته وه رۆژه لاتیکی ئه فسووناوی، ئینجیلییه وه، بو ئه و شوینه کی ئه و غه ریزه سه رسامه کی که بو مهرگ هه بیوو، کزولا واز بکاته وه. ئه فسووس! فیله بی هوده یه، سامناکی به لگه نه ویسته و ترس راسته قینه یه. ئه و به ره و روو بوونه وه کی دوای ده که ویت و داوای ده کات، ئا ئه وه تا دوو قۆچی لیوه درده په پری، به ههر دوو نووکه تیژه کانییه وه ده چه قنه «رۆح و جهسته یه وه».

رووداویکی ده گمه نه له شیعی فهره نسیدا و غه ربیشه له نیوهی دووه می سه دهی نۆزده هه م، سروشت له لای رامبو شتیکی بالا بیته. سروشتیکی بزیه، بو جوانییه باوه که کی که م دهنرخیندریت، یا بو به رو بوومه کانی، به لام له ره وتی شیعه که دا به شداره، وه کو ماده دووپات

ده بیته وه، باگراوندیکی پرووناکه، هیتزیکی خولقیته ره، پالپشتیتیکی ره وتی ئیحا ئامیژه یا ره شین، یا میهره بانه. سهر له نووی ده که ویتته وه گه ر. ئا ئه مه یه که دوای به دوای بو دلیره وه دیت. سهر له نووی ههستی پی ده که یین، غه رابه ته وردیلانه کی هه لده مژین. ههر که ههست به حه سانه وه کی ده که یین، کاره ساتیکی دی ده یه ه ژینی. رامبو له سهر سهرینیکی گیایییه وه که ئه و سهره ی زۆر شتی له بیر ده چیتته وه له بهر ماندوو بوونی جهسته ده بیته ئاوی کانی، به ره و راوی دهست لی وه شاهه کان ده پرات که له سهر ترۆپکی ئه و قوته شاخانه کی له هه ی و زریانیان لیوه درده په پری. له چاخه کانی ناوه ندا سروشت جه ربه زه یه ک بوو دهستی به سه ردا نه ده گیرا. بی که لیتن، گه وره یییه کی بی شایانی هه بوو. مرۆف ده گمه ن بوو، ده گمه نیش بوو ئامیر، تمووحیش به لایه ن که مه وه ده گمه ن بوو. چه ک قیتزی له سروشت ده کرده وه، یا نه یده ناسی. له کو تایی سه ده ی نۆزده هه مدا، پاش ریکه وتی جو راجۆر، سروشت له لایه ن پرۆژه ی مرۆقه وه که تا ده هات له زیاد بووندا بوو، ئابلۆقه دار، پی کرا، به تال کرا، پیچرایه وه، هه لاهه لا کرا، هه لپاچرا، قامچی چیژ کرا، داوه شینرا، سروشت و جه نگه له نازیزه کانی گۆرانه کو تلیه تییه کی بی شه رمانه، خیر و به ره که تیان دای له که می. ئه گه ر به دهنگی شاعیر نه بیته، چۆن جاریکی دی سروشت سهر هه لده داته وه؟ شاعیر ههست ده کات که رابردووی ون بوو ده بووژتینیته وه و قه شمه ری به باو و باپیرانی ده کات و له پیناوی خویدا ئه و نزیکایه تییه ده پاریزی. دۆن کیشۆتی ئه به دی، به لام پروونین فریای ده که ویت و سه رقالیی خو کی له ناو سه رقالیی ئه و دهناسیتته وه، قوولا یییه پیوستیشی له گه ل خو شه ویست و زۆرانبازی ده داتی. هیچ و پوچی بووژانه وهش دهناسی، به لکو له هه موان چاکتریش، ده شزانی که دایکی نه تینییه کان، ئه وه کی که نایه لی می کوشنده له ناو ههریمی دلماندا بلا و بیته وه، ئه و شازاده ئه شکه نجه دراوه، پیوسته به بی وچان لایه نی بگرین.

له گه ل رامبو دا ئیتر شیعر وه ک ته رحیکی ئه ده بی littéraire genre، وه ک

پېشبرکييه ک ته ماشا ناکریت. پيش تهویش، هیراکيلت⁶ و هونرمه نديکي وهک ژورژ دولاتور⁷، خانوويه کيان دروست کرد و تهوويان پيشان دا که مروف پتويسته له چ خانوويه ک بژيت: له هه مان کاتدا جياگايه ک بيت بؤ هه ناسه دان، له هه مان کاتيشدا جياگايه ک بيت بؤ رامن. بؤدليتر يه کيکه له بليمه ته هه ره ئينسانيه کاني شارستانيه تي مه سيحي. سروودي بؤدليتر، قهواره دانیکه بهو شارستانه و شکومه ندي و په شيماني و له عنت و سه ر ليکردنه وه و قيز ليها تنه وه و په سالني (سفر الرويا) تهو شارستانيه ته ده قوزيته وه و يژداني. «هؤلديرلن دنووسى: شاعيران له کوتايي، يا له سه ره تايي چاخيتکدا ده رده که ون. به گؤرانيه وه ميلله تان، ئاسمان منداليان جي ده هيلن و به ره و ژيانى چالاک ده رؤن، به ره و شازاده ي شارستانيه ت. به گؤراني و تنيشه وه به ره و ژيانى سه ره تايي ده گه رپينه وه. هونر خالي و هرچه خانه له نيوان سروشت و شارستانيه ت و له نيوان شارستانيه ت و سروشتدا.»⁸ رامبو يه که مين شاعيري شارستانيه تیکه که هيشتا سه ري هه لئه داوه، ئاسو و شووره ي تهو شارستانيه ت ته تنها پووش و په لاشيکي هاجه. بؤ ته وه ي رسته که ي مۇريس بلانشو به جورتيکي تر بلتيينه وه. ئەمه ئەزمونتيکي تتيکراييه، له داهاتوودا دامه زراوه وه له ئيستادا گه ردي نازاد ده که ين و تنها ده سه لاتي خؤي شک ده بات. به نيسبه ت منه وه ئەگه ر ده مزاني رامبو کييه، ئەوه ئەو کات ده مزاني شيعر چييه و ئيتر نه مده نووسي...

(6) Héraclite، فهيله سوفيتيکي يونانييه (۵۵۰-۵۸۰ پ. ز.) يه کيکه له خيزاني پاشا، له گه ل پاشاي فارسدا نامه يان گؤريوه ته وه. دژ به قوتابخانه ي ميلنج Milet راهه ستاوه وه، ئەو قوتابخانه يه ي که فهلسه فه کانيان له سه ر بنچينه ي ئەزمون و تيبيني دارشتوه. (وه رگيتر).

(7) George de la Tour: (۱۵۹۳-۱۶۵۲). هونرمه نديکي فه رده نسييه، له سه رده ي خؤيدا به ناوبانگ بووه، به لام پاشان فه راموش کراوه وه له سه ده ي بيسته مدا جاريکي تر که وتوته و ژيتريشک. (وه رگيتر).

(8) روني شار Renè Char ئەمه ي له ته رجسه مه ي Denise Naville وه وه رگرتوه. (وه رگيتر).

ئهو که ره سه شيعرييه ي که رامبو ئافراندي ره نگي تاقه وه لام ي رؤژتاواي قه له بائخ بيت، دل به خو خوش، به ره ري و بي هيتر، هه ره له غه ريزه ي پاراستن و ئاره زوي جوانيه وه بگه تا داب و نه ريت و موماره سه پيرؤزه کاني رؤژه لات و ئايينه کؤينه کان و هه ره ها له گه ل سيحري ميلله ته سه ره تاييه کانه وه، هه ره هه مووياني ون کردوه. ئايا ئەم که ره سه يه ي که له ژيتر ده ستمان دايه، دوا هه ل نه بيت بؤ ته وه ي ده سه لاتي ون بووماني پي بدؤزريته وه، ئايا به يه کسان کردني ميسري و کريتي و دؤگؤمؤن⁹ و ماگدالينا نه کان¹⁰ نييه؟ ئەم هيواي گه رانه ويه هه ره دزيوترين شه وازي رؤشنبيري رؤژتاوايه و هه ره شيترين لادانيشه. کاتي ده يانه وي بگه رپينه وه بؤ سه رچاوه و خو نو ي بکه نه وه، هه ره تنها سامناک کردني ئيفليجييه که و په له کردنه بؤ که وتنه خواره ويه و سزادانيکي بي هوده ي ره گه زي خو به، رامبو هه ستي به مه کرد و ئەم هه وله ي رت کرده وه: «پتويسته به شيويه کي ره ها نو يخواز بين: هه نگاي سه رکه وتوو پياري زين». شيعري هاوچه رخ ولا تيکي پشته وه ي هه يه که تنها په رزپينه که ي تاريکه. هيچ ئالايه ک بؤ ماويه کي زؤر له سه ر ئەم شه خته زله ناله رپينه وه که به ئاره زوي خؤي، خؤي ده داته ده ستمانه وه و ده کشيته وه. به لام ده ستنيشاني رپوناکي و گه نجينه ده ست لي نه دراوه کاتمان بؤ ده کات. هه ندي هه ن و ا بير ده که نه وه: «ئمه گه لي که مه! چؤنيش ئەو شتانه جودا بکريته وه که له ژيتريدا روو ده دن؟». ئەم سه رسه ختانه، ده بي خه ونيان به وه وه بينيبي، که پيش بيست هه زار سال، به ردي «سه وان» بتاشن؟

به راکردني رامبو ته مه ني زي رپيني خؤي بؤ هه تا هه تايي له رابردوو و داهاتوودا داده ني. ئوقره ناگريت. له ناو جيھاني سؤز "Nostalgie. حنين"

(9) Dogon: کؤمه لگايه کي کشتوکال سازيه له ولاني «مالي» دا ده ژين نزیکه ي سي سه د هه زار که س ده بن. (وه رگيتر).

(10) Magdalènier: ناي ئه شکه و تتيکه ده که ويته ناچه ي «بين» وه، له باشووري فه رده نسا، له هه ريمي «میدی پيريني». نه خش و ره خشی ده رپؤقيويان له سه ر ديواره کاني دؤزيوته وه. (وه رگيتر).

یا له ناو جیهانی ناروودا زهمنه نیک ده بوو ژینیتته وه تهنهها دستبه جی بو کوراندنه وهیه و گه رانه وهیه بو ئیستا، ئەم نیشانه یهیه که برسیی بهرده بارانه، ئەم بهنده ره سروشتیهیه هه موو کوچیکه. بهلام له خواره وه بو ئەو په ر، گرژ بوونه وهیه کی سه ریر و سه مه ره یه. رامبو ئەم په یوه ندیه مان ده دات. له شیوه ی بزوتنه وهیه کی دیالیکتیکانه ی گه لی خیرا، به لکو گیزه نیتکی پر به پیسته هه موو شتیک له گه ل خویدا ده هیته و زهمنه ی بی گهرد ده خاته نیو گورانکاریه وه و له گه ل خو ی ده مانبات و به ته باییه وه تووشمان ده کات.

لای رامبو، وێژه «Diction کلام- نطق» به مائتاواییه ک پیش دژایه تی وێژه ده که ویت. دۆزبنه وه و میژوووه گر گرتوه که ی، خیرایی. جوشخروش و تنه که ی و به رینییه که ی تیکه لی پانتایه ک ده بن و دایده پوشن که پیش ئەو هه رگیز وشه Verbe نه یگه یشتوتی و داگیری نه کردوه. له شیعردا، تهنهها له جیگایه ک نیشته جی ده بین که جی ده هیلین، تهنهها به ره میتیک ده هیئینه کایه وه که لی جودا ده بینه وه، دست به سه ر بهرده وامیدا ده گرین کاتی که زهمن ده رووختین. بهلام ئەوه ی له جودا بوونه وه و ده ستبهرداری و نه فی کردن Negation وه ده ستگیرمان ده بیت، تهنهها بو ئەوه ی دی ده سگیری ده که ی. ده رگای زیندان هه ر خیرا به سه ر هه لاتوودا داده خریتته وه، ئەوه ی سه ره سته ده به خشی، تهنهها له ناو ئەوه ی تردا نازاده. شاعیر تهنهها به نازادی ئەوانی دی دلشاده.

له ناواخی هه ر شیعرتی رامبو دا، هه ر برگه یه کدا، هه ر دپیکدا، هه ر رسته یه کدا ژینیتی شیعی سه ره خۆ هه یه. له هیج شیعرتیکی دی وه ک له شیعی «بلیمه ت» دا خو ی وا وه سف ناکات. له هه ققه تدا، که روخسه تمان ده داتی، ئینجا ده گاته ئەنجام. وه کو نیتشی، لوتریامۆن، دوا ی ئەوه ی داواکاریه کمان لی ده کات، نارده وه یمان به سه ردا ده سه پین. دوا داواکه ربی و جه وه ره یسه. ئەویک که به هیج شتیک رازی نه ده بوو، ئیمه چۆن بتوانین لی رازی بین؟ ره وته که ی تهنهها سیغه یه ک پی ده ناسی:

مه رگ که مه سه له یه کی گه وره یه له م رووه وه. مه رگ پیشوازی لی ده کات پاش نازاریکی جه سته یی به ده ر له وه سف وه کو دره وشانه وه کانی سه رده می هه رزه کاری. بهلام نایا دایکه قرچۆکه که ی، رامبو نه خسته بیتته ناو بیتسه که یه کی فیزداره وه و له لایه ن ئیشکگرانی له تووله مار چوو ده ر نه درابیت که چلیسی گه رمایی بن؟ زۆر به توندی خو بانیان پیوه گرت و له گه لی بوون تا کوتایی، تهنهها له سه ر خاکی گۆردا ده ستبهرداری بوون.

رونێ شار
۱۹۵۶

***¹¹

«جاران، ئەگه ر باش بیته وه یادم، ژبانم جه ژن بوو، دلان ده کرانه وه، شه رابیش خو ره ی ده هات.

ئێواره یه کیان، جوانیم له سه ر ئەژنۆ دانا. - بینیم تال بوو. - دژوینم پی دا.

به رامبه ر به عه داله ت، خۆم پرچه ک کرد.

هه لاته م. ئە ی جادوو که ران، ئە ی که ساسیی، ئە ی کینه، گه نجینه که میان ته سلیمی ئیوه کرد!

توانیم هه موو هیوا ی ئینسانیه ت له زه نیمدا بکوژینمه وه. بو هه موو به ختیاریه کیش، له پیناوی ئەوه ی بیخنکینم، چه شنی نازه له درنده کان بازی که رانه م دا.

به له ناو چوونیشم، بانگه یشی جه لادانم کرد، له پیناوی ئەوه ی گاز له قۆنداغه ی تفه نگه کانیا ن بگرم. بانگه یشی نافاتم کرد، له پیناوی ئەوه ی له گه ل خوین و لمدا بخنکیم. به ده به ختیبی خودا وه ندی من بوو. خۆم گه وزانده ناو قورچلپا و، خۆم له به ر بای تاواندا هیشک کرده وه. ده میتکیش یاری شیتانه م کرد.

(11) نازاریت نایا رامبو ئەم به شه ی پیش سه فه ری بو بروکسل نووسیوه یا پاشی ئەو سه فه ره!

به هاريش قۆزترين پيکه نينى گه لۆيانه ي بۆ هيتام.
به للام، درنگ، له سهر دوا هه ناسه دۆزيميانه وه! بيرم له وه کرده وه که کليلي
ئا ههنگه کۆنه کهم بدۆزموه وه، به لگو شه بيه م بکرتته وه.

ئهم کليله به زه بيه - ئهم سروشه ئه وه دهسه لمتيني که خه ونم ده بيني!
«تۆ، ههر به که متيار ده مينيته وه، هتد...»، شه يتان¹² هاوار دهکات که
به خه شخاشي گه لي ميهره بان تاجينه ي بۆ کردم. «مه رگ ده سگير که تا
ئاره زوت تيدا هه يه، به هه موو هيتزي خوويستنت، به هه موو گونا هه
گه وره کانت.»

ئاي که زۆرم تووش بوو: - به للام، شه يتاني تازيز، ليت ده پارپيمه وه.
بيلبيله کانت که مي هيتور که ره وه! له چاره رواني هه ندئ ترسنۆکي
دواکه وتوو، ئيه وه له نووسه ردا، هه زتان له ونبووني تواناي وه سف و
رپيشان دانه، ئهم چه ند لاپه ره قيتزليها تووه له ده فته ري مني له عنته
ليکراو ليده که مه وه.

خويني پيس

من له باوبا پيره گۆلواکامه وه چاوي شينباوي سپيم بۆ ماوه ته وه،
ميشکيتي ته نگ و چه واشه له زۆرانبازي. جلوه رگيشم وه ک هي وان
به ربه ربه. به للام ئهم، قۆم چه ور ناکه م.
گۆلواکان داماله ري پيستى ئاژه ل، سووتينه ري گيا هه ره به ده کاني زه ماني
خۆبانن.

له وانه وه: بتپه رستي و خوشه ويستي گونا هم و بۆ ماوه ته وه! - ئاي! بۆ
هه موو گونا هه کان، توورپي و که شخه يي ليدان، - شتيکي مه زنه
که شخه يي! - به تايهت درۆ و ته وه زه لي.

قينم له هه موو کاسبه که. چ وه ستايي چ شاگردی، هه موو جوتيارن،
نه ديتکۆکه ن. ده ستی به قه لهم ده ستی به گاسن ديني. - چ سه ده به که بۆ
ده ستان! - قه د خاوه ني ده ستی خو نابم. پاشان ده رۆزه که ري دوورم

پاده کيشي. پاکيزه يي ده رۆزه کردن نازارم ده دا. تا وانباران چه شني
خه سينراوان جيتي قيتزليها تنه وه ن: من ده ست لينه دراوم، ئه مه ش هه مان
شته بۆ من.

به للام! کي ئهم زمانه مي کرده درۆده له سه بۆ ئه وه ي ته مه ليم تا ئهم
ساته وه خته بۆ بپاريزي و چاوديري کات؟ بۆ ئه وه ي ژيانی پي دا بين که م،
نه توانم جه سته م به کار به ينم، له بۆقيش ده ست به تالترم، له زۆر شوين
ژيام. خيتزانيک نييه له ئه وروپا نه يناسم - مه به ستم له و خيتزانانه که
وه کو ئه وه ي خو من، له جاري مافي مرۆف هه موو شتيکيان بۆ به جی ما.

کوپي هه موو خيتزانيکم ناسي!

ئاي ئه گه ر له سووچيکي ميژووي فه ره نسادا پشتم ببوايه!
به للام نه خيتر.

دلنيام که هه ميشه سه ر به ره گه زتيکي نزمم. ناتوانم له ياخي بوون تيبگه م.
ره گه زي من ته نها بۆ جه رده يي راده په رن: هه ر چه شني ئه و گورگانه ن که
هيتشتا نيچيري خو يانان نه کوشتوه.

ميژووي فه ره نسام ديتته وه ياد، کچه گه وره ي کليسا. له توانامدا بوو،
ده شته کييانه، هه جي خاكي پيرۆز بکه م؛ له ميتشکم دان، رپيگابواني
ده شتاييه کاني سواب و ديمه نه کاني بيزه نته و سه نگه ره کاني ئورشه ليم و له
نيو هه زاره ها ديمه ني ئه فسووناوي سروشتي، که شي مه ربه م و به زه يي
هاتنه وه به خاچکراو، تياما زيندوو ده بنه وه. - ئه وا دانيشتووم، گه پروو، له
سه ر ئهم جه ره شکاوانه و له سه ر ئهم گه زه نگانه¹³ له پال ئهم ديواره ي که
هه تاو کرۆژتوتيتي. - دره نگتر، ده کرا، وه کو سوارچا کيکي خو فرۆش، له ژير
شه وانى ئالمانيا دا، خپه ته که م هه لده م.

ئاي! ئيستاش: له گه ل زارۆلان و پيره ژناندا شه مووان، له ده رچه سووره که ي
ده وه ندا هه لده په رم.

(13) گه زه نگ جو ره روه کيکي خو رسکه، گه لاکاني سه وزتيکي تيرن، گه ر به ر ده ست و پي
بکه ون، تووشی خورانيکي کتوپري ده کن.

(12) شه يتان مه به ست فيرلينه، به للام ئهم خويتندنه وه هيچ زياديه که ناخاته سه ر شيعره که.

دوورتر ئا لهم خاكة و دوور تر له مهسيحييهت، شتهك نايه تهوه يادم.
هيشتا له كوئلي ئهوه نه بوومه تهوه كه خوّم له رابردودا نه بينم. بهلام،
هميشه تهنها؛ بئى كه سوکار؛ ته نانهت به چ زمانىك قسان دهكهم؟
هه رگيز خوّم له ناو ئاموزگار بيه كانى مهسيحدا نايينم؛ نه له ناو ئه نجومه نى
پيا و ماقولان، - نمايندانى مهسيح.

ئهرى ده بئى چ بوو بئتم له سه دهى رابردوو: تهنها خوّم له ئيمرودا ده بينمه وه.
نه گه پيده ما و نه جهنگه خوڤرا بيه كان. ره گه زى نزم دونياى داگير كرد -
ميلله تيش، وهك دهوترى، عهقل و نيشتيمان و زانسته. ئاى زانست!
هموو شتى داگير كرا. بو جهسته و روّح - توتشوو، - پزىشكسازى و
فهلسه فه مان ههيه، - داوودهرمانى پيره ژنان و گوڤرانىيه ميللىه
رېتكخراوه كان. گالته و گه پى ميره كان و ئه و يار بيه نيه كه قه ده غه يان ده كرد!
جوگرافيا و كوئسموگرافيا و ميكانىك و كيميا!...

زانست، نه جيبزاده بيه كى نوئيه! پيشكه وتن. جيهان پيشده كه وئيت.

بوچى وهرناچه رختى؟

ئهمه روئياى ژماره يه. ئيمه به ره و روّح ده روين. به بئى سى و دوو، ئه وهى
من ده بئتم سروشه. تيده گهم، ناتوانم به بئى وشه ي بتپه رستانه خوّم ساغ
كه مه وه، ده مه وئى بئى دهنگ بم.

خوئنى بتپه رست ده گه رېته وه! روّح نزديكه، بوچى مه سيح يارمه تيم نادات
له وهى كه نازادى و دلبلندى بداته روّحم. مه خابن! ئينجىل كوئى هات!
ئينجىل! ئينجىل!

چليسانه چاوه روانى خودام. من هه تا هه تا سه ره گه زىكى نزم.

ئا ئه وه له كه نارى ئارمور بكام. با شاران له ئيوراندا دا بگير سين.

رؤژى من ته واو! ئه وروپا جئده هئلم. باى ده ربا سينهم بسوو تئنى؛
ئاووه و نا موكانيش پئسته كه هه لبقرچين. مه له دهكهم، گيا ده كوورؤم،
راو دهكهم، به تاييهت جگه ره دهكيشم؛ خواردنه وه به هئزه كان ده خوّمه وه وهك
مئتالى تواون، - وهكو چوّن باو با پيره ئازيزه كانم له ده ورى ناگردا

دهيانخوارده وه.

به بازووى ئاسنينه ده گه رېتمه وه، پئست تاريخ، چاو توورپه: هه ر
به ده مامكه كه مه وه، سه ره به ره گه زىكى به هئيز ده مچوئين. زيرم ده سگير
ده بئت: ده سته تال و به ده بيم. ژنان به تهنگ ئه و په كه كه وته درندانه دين
كه له ولاته گه رمه كانه وه ده گه رېته وه. خو تئيكه لى كاروبارى سياسى
دهكهم. قوتارم ده بئت.

ئئسته له عهت لئىكاروم، قئزم له نيشتيمانه. چاترين شت خه وئىكى
سه رمه ستانه ي سه ره كه ناره.

ناروين. - لئره وه رېنگا بگرين، گونا هبار، ئه و گونا هه ي كه ره گى
نازاره كانى روچوونه ته ته نيشتم، هه ره له ته مه نى بالغ بوونمه وه - به ره و
ئاسمان به رز ده بنه وه، نازارم ده دات و گينگلم پئى ده دا و ده مگه وزئنى.

دوا بئتاوانى و دوا شه رمى. ئه مه و ترا. پئويست ناكات دونيا
قئزه اته وه و خيانه تم هه لگريت. با بروين! رهوت و قورساى، بيا بان و
جارسى و توورپه ي.

خوّم به كئى بده مه كرى؟ چ نازه لئى بپه رستم؟ شالاو به رمه به ر چ وئيه كى
پيروژ؟ چ دلئى بشكىنم؟ چ دروئى بكهم؟ له چ خوئنىك خو بگه وزئيم؟
باشترين شت خو پاراستنه له عه داله ت. ژيان سه خته و گه لحوئيه كى
ساديه، - ده رده په رم و قه پاغى تابووت له مستى هيشكم و داده نيشم و
ده خنكىم. ئه وكات نه پير بوون هه يه نه ترسناكى: ئه شكه نجه فه ره نسى
نبيه.

- ئاى! ئه من، هه نده به لاوه خراوم، خوّم پئيشكه شى هه ر چ وئيه كى
به زدانى هه يه دهكهم بو ئه وهى به ره و كه مالتم ببات.

ئاى بو قوربانيم، ئاى بو به زه بيه سه رسورئنه ره كه م! ته نانهت لئره له م
دونيا يه! له قولايى ناخمه وه، ئه ي خودايه چه نئى گه وجم!

هيشتا مندال بووم، ئيعجابم بو زيندانى به كه لله ره قه ي كه هه ميشه
ده رگاى زيندانى له سه ردا داده خرا هه بوو؛ سه رم له خان و له ميوانخانه كان

دهدا که پهنگي به زياره تي نه و موفه رک بووین؛ له بوجوونی نه ودا ئاسمان شین و ئیشی کیتلگه بهرکهت ده بوو؛ له شاراندا بوئی قه ده ری نه و م ده کرد. به هیتر بوو له قه ده سیسک، شاره زاتر له ریوار- هه ر خوئی شایه دی حیکمهت و شکومه ندییه.

له ریگاکاندا، له شه وانی زستاندا، نه شوینج هه بوو بۆ دالده، نه جلو بهرگی، نه نان، دهنگیکیش دلی کپتوهی ده تاساندم: «هیتر یا لاواری: بگره، هیتر. نازانی بۆ کوئی ده چیت و بوجی ده چیت، سه رده که یته هه موو شوینیکدا وه لایمی هه موو شتیکیش ده ده یته وه. له تهرمی زیاتر ترسی کوژرانتیش نییه.» به یانیان ته ماشام هه نده وپل و بوونم هه نده مردوو، پهنگي نه وانه ی که چاوم پیمان که وتبی، نه یانبینیتم.

له شاراندا، له پرتیکدا، قورم سوور و رهش بینی، نه ینوکی کاتی چرایهک له ژووړیکی ته نیشته وه بگواستریته وه، یا چه شنی که نجینه یه کی جه ننگه ل! چ به خت یارییهک، هاوارم ده کرد، زه ریایهک کلپه و دوو دم له ئاسمان ده بینی؛ به راست و چه پ، ده وله مه ندیی وه کو ملیاره ها بلاچه تریشقه ی ده هات.

به لام رابواردن و هاوړیتی ژنانم لی قه ده عه کرابوو. ته نانه ت هاوړتییه کیشم نه بوو. خو م به رامبه ر به چه شاماتیکی به هه لپه بینییه وه، به رامبه ر به تیپیکی جه لالاد، به لیبورده وه له چه ژماتا ده گریان چونکه نه یانده توانی تی بگهن!- چه شنی ژان دارک!- «که شیش و ماموستانیان، پاریزه ران، به هه لده دا ده چن نه گه ر ته سلیمی عه داله تم که ن. من هه رگیز سه ر به م میلله ته نه بوومه؛ هه رگیز فه له ش نه بوومه؛ من له ره گه زیکم که گورانی له ناو نازاردا ده چرچ؛ له یاسا ناگه م؛ نه خلاقم نییه، من کتویم: ئیوه به هه لده دا چوونه...»

به لی، چاوم رووناکي ئیوه نابینی. من نازه لم، من قوله ره شم. به لام ده توانم قوتارم بیت. ئیوه قوله ره شی درۆز نه و وه سواس و درنده و بیسکه ن. بازگان، تو قوله ره شی؛ قازی، تو قوله ره شی؛ ژهنه رال، تو

قوله ره شی؛ ئیمیراتور، ئه ی گه ری هه تاهه تا، تو قوله ره شی: تو نه و مه یه ی که خوارده وه، هه دهستی شه یان بوو، باجی لیته سینرابوو، نه م میلله ته تووشی تا و شیریه نجه بووه. په ککه وته و پیره میتردان هه نده به ریترن داوای نه وه ده که ن بکولینرین. زیره کترین را نه وه یه نه م کیشوره جیبه یتم، چونکه شیتی ده خولیته وه و نه م که ساسانه ده کاته بارمته. ده چه شه شینه یی راسته قینه ی ره چه له کی حام. ئه ری من سروشت ده ناسم؛ ئه ری من خو م ده ناسم؛ به سه ده نگه ده نگ. مردوان نغرو ده که مه ناو سکم. هاوار، ده هو ل، هه لپه رین، هه لپه رین، هه لپه رین، هه لپه رین! نه و ساته ش نابینم که پیست سپیان له پا پوران دینه خوار، من ده کهومه عه ده مه وه. برسیتی، تینویتی، هاوار، هه لپه رین، هه لپه رین، هه لپه رین، هه لپه رین! پیست سپیان گیشتن. تو پ! پیوسته خو ت بۆ "له ناو هه لکیشان"¹⁴ ناماده بکه ی، جلو بهرگ بکه یته بهر، ئیش بکه ی. ره حمه ت چووه دلمه وه. خو! چاوه رو انیشی نه بووم!

خراپه م نه بووه. روژانم سووک و پیوستیشم به توبه نه بوو. نازاری رو حیشم نه بوو، مرداره وه به رامبه ر چاکه که رووناکیه کی سه ختی لی به رزده بیته وه هه ر چه شنی مومی جه نازه. چاره نووسی کوری خیزان، تابووتیکی پیش وه خت به رو ندرکی بی گه رد دا پو شراو. بی گومان جنده بازی شتیکی قوره، گونا هیش شتیکی قوره؛ پیوسته گه نده لیبی بخریته لاوه. ئیتر له مه به ولاوه سه عات ته نها نازاریکی رووت لیته دات! ئه ری وه کو زارۆله یه ک هه لده گیریم بۆ نه وه ی له به هه شتدا، دوور له هه موو به ده بختیه ک یاری بکه م!

خیرا! ئه ری ژیان تر هه یه؟ خه وتن له ناو زه نگینی مه حاله. زه نگینی هه میسه هه میلله ت بووه. ته نها خوشه ویستی خودا کلیلی زانیاری ده به خشی. له سروشتدا ته نها پیشه نگیه کی چاکیی ده بینم. مالئاوا وه م

(14) له نابینی مه سیحیدا، درای له دایک بوون، مندال له ناو هه لده کیشن بۆ نه وه ی له گونا هه یه که می پاگژ بکه نه وه.

و ئایدیال و هه‌له.

گۆرانی ئاقلانەى فریشتان له پاپۆرى قووتارکەر بەرز دەبیتهوه: خوێشەویستی خودایه. - دوو خوێشەویستی! دەتوانم بۆ خوێشەویستی مه‌جازی برم، بیه قوریانی. خه‌لکانیکم جی هیشتوو به‌رۆیشتنی من ئازاریان زیاد ده‌کات! ئه‌رئ ئیوه له نیو خنکاوه‌کاندا هه‌لمده‌بژێرن؛ ئه‌وانه‌ی که ده‌میینه‌وه، ئه‌رئ هاورپی من نین؟

قوتاریان که‌ن!

هزرم تیا شین بوو. جیهان چاکه. دروود ده‌به‌خشمه ژیان. برایانی خۆم خوێشده‌وی. ئه‌مه په‌یمانی منالانە نییه. ئه‌مه هیوای خۆ دزیینه‌وه‌ش نییه له پییری و مردن. خودا هێزم ده‌دات و ستایشی خودا ده‌کهم. بێزاربی، خوێشەویستی من نییه. هاری، جنده‌بازی و شیتیی که هه‌موو ساتمه و کاره‌ساته‌کانی شاره‌زام، - بارم دانا. بێ گیتێر بوون پانتایی بیتاوانیم بنرخین.

ئیتیر توانای ئه‌وهم نه‌ماوه که بێ ئامان داوای هه‌لاقه کردن بکه‌م. هه‌ست ناکه‌م که نیراوم بۆ شاییه‌ک که عیسا تیا یا بیته‌هه‌ زوورم. من زیندانی عه‌قلی خۆ نیم. وتم: خودا. ئازادیم ده‌وی له‌ رزگاریدا: ئه‌رئ چۆن دواى که‌وم؟ له‌ ئاره‌زووی پوچ رزگارم بووه. ئیتیر چ پیوست نه‌ به‌قوریانی نه‌ به‌خوێشەویستی خودا نه‌کات. له‌ سه‌ده‌ی دله هه‌ستیاره‌کان په‌شیمان نیم. هه‌موو هه‌قیانه، به‌سووک ته‌ماشاکردن و به‌زه‌بی: شوینی خۆم له‌ ترۆپکی ئه‌م په‌یژه فریشته‌یییه ده‌پارێزم، شوینی هزر.

به‌لام سه‌باره‌ت به‌هه‌ختیاری چ خێزان، چ... نه‌خیر، ناتوانم. من گه‌لی په‌رت و بلاوم، گه‌لی بێ هێزم. ژیان به‌کار ده‌گه‌شیته‌وه، هه‌قیقه‌تیکی کۆنه: ژیا‌نی من بارستایی نییه، ده‌فری و سه‌ر ئاو ده‌که‌وێت، دوور له‌ سه‌رووی کردار، پنتی نازیزی جیهان.

چۆن بوومه قه‌یره کچ، نازایی ئه‌وهم نییه مه‌رگم خۆش بویت!

خۆزگه خودا هیمنییه‌کی ئاسمانی، ته‌بیری بێ ده‌په‌خشیم، نوێژ، - وه‌ک

پیرانی زه‌مانی زوو. - پیران! به‌هێزان! راهیبان، ئه‌و هونه‌رمه‌ندانه‌ی که چیتر که‌س گه‌ره‌گی نییه! گه‌لته‌جارییه‌کی هه‌میشه! بێ تاوانیم وه‌خته بگرتی. ژیان گه‌لته‌جارییه‌که بۆ هه‌مووان.

به‌سه! ئه‌مه سزایه.

به‌ره‌وپیشه‌وه!

ئای! سینه‌م ده‌سووتی و لاجانگم منگه‌ی دی! به‌م هه‌تاوه، شه‌و غلۆر ده‌بیته‌وه له‌ ناو چاوانم! دل... ئه‌ندامه‌کانم...

ئه‌رئ به‌ره‌و کوی ده‌رۆین؟ به‌ره‌و جه‌نگ؟ من بێ هێزم! ئه‌وانی دی پیتشه‌که‌ون. که‌ره‌سه و چه‌ک و تفاق و... کات!...

بکۆژن! ده‌ی بکۆژن ته‌گینا خۆم ته‌سلیم ده‌کهم. - هه‌ی ترسنۆکانه!

خۆ ده‌کۆژم خۆم فری ده‌ده‌مه به‌رده‌م ئه‌و ته‌سپانه!

ئای!...

- خۆم راده‌هینم.

ئه‌مه ژیا‌نی فه‌ره‌نسیانه‌یه، رچه‌ی شه‌ره‌فه!

شەۋى دۆزەخىن¹⁵

قوسمىكى چاكي ژەهرم خواردهوه. سى جار مويارەك بىت ئەو ئامۇڭگارىيانەي كە ئاراستەيان كردم! ھەناوم ئاگرى تىبەريو. تىبىرى ژەھر ئەندامەكانم لوول دەدات، سەقەتم دەكات و گىنگلم پى دەدات وەختە لە تىنواندا بىرم، بىخكىم، ناتوانم ھاوار بكم. ئەمە دۆزەخە، سزاي ئەبەدىيە! دەيىن ئاگر چۆن بەرزەبىتەو! بەپىي پىويست دەسووتىم. چەپ بەشەيتان! وام ھەست دەگرد ئىتر خۆشپىي و چاكەيە، رزگار بوون. ئەرى دەتوانم غەيب وەسف كەم، بەلام لە كەشى دۆزەخدا سرود جىي نايىتەو! ملىۆنەھا بوونەوهرى ئەفسووناي، ئاھەنگىكى ناسكى رۆحانى، ھىز و ئاشتى، تمووحى بەرز، چوزانم؟

تمووحى بەرز! ئەگەر لەعنت ئەبەدى بى! كاپرايەك دەيەوى خۆى بشىوتى، ئەرى لەعنت لىكراو نىيە، ئەرى وانىيە؟ واهەست دەكەم لە دۆزەخ، كەواتە لە دۆزەخ. ئەمە پەپرەوى دەرزە ئانىيەكانە. من كۆبەلى لە ئاھەلكىشانى خۆم. داىك و باوكم، ئىتو بەدبەختى من و ھى خۆشتان دروست كرد. ئەى نەگبەتى بى تاوان! -دۆزەخ كار لە بىتەرستان ناكات. - ھىشتا ژيان بەردەوامە! دواتر، چىزى سزا قولتەر دەبىت. تاوان، دەى، با رۆ بچمە ناو عەدەمەو، بەپىي شەرىعەتى ئىنسان.

وس بە، دە وس بە!... لىرە بى شەرمىي و گلەيى كردنە: شەيتان دەلى ئاگر چلىسە و توورپىي من گەلخۆبىيەكى تەواو- بەسە!... پر لەشم گوناھە، جاد و گولواوى درۆزانە و مۆسقىاي منالانە- بلىم حەقىقەتم دەسگىر بوو و عەدالەت دەبىنم: دادوهرىيەكى راست و پتەوم ھەيە و ئامادەم بەرەو كەمال... لووت بەرزىي- چەرمى سەرم وشك دەبىتەو. رەحمى! خودايە، دەترسم توينوومە، گەلن توينوومە! ئاي بۆ زەمانى مندالىي! گزۇگيا و

(15) شەيتان، لەعنت لىكراو، دۆزەخ ئەو نىشان دەدەن كە رامبۆ لە ئەزەمەيەك داىە، مەرجىش نىيە سايكلۆژى بىت. ئىشكالىيەتى ئاين دەردەپرى، دەرپرىنە بەس. دۆزەخىش ھىمايە بۆ زىندانى تەقالىدى باو و داسەپاو. لە راستىدا ئىشكالىيەتى ئازادى دەرىپرى.

باران و دەرياچەى سەر بەردەلان، تريفەى مانگ كاتى زەنگ دوانزە جار لىي دەدات... لەم كاتەدا شەيتان لەناو زەنگولە داىە. مەريەم! داىكى پىرۆزا!... - ھاوار لە دەست گەوجىم.

لەوى، رۆحى خىرخواز نىن، چاكەى منيان بوى... وەرن... بالىفىك لەسەر دەمە، گوپىيان لە دەنگم نايىت، ئەوانە مىردەزەمن پاشان، كى بەتەنگى كىيەو دەيت. كەس نىزىك نەكەوتتەو. بەبى گومان بوى كرووزان دەكەم. ورتەكانم لە ژمارە نايەن. ئەمە ھەمىشە بەشى من بوو: بىوام بەمىترو نەما، فەرامۆش كردنى دەستورەكان. بىدەنگ دەبم: شاعىران و غەيب بىنان ئىرەيم پىسا دەبەن. من ھەزار جار دەولەمەندترم، با وەكوزەريا قرچۆك بىن.

ئا ئەمە نەختىكە سەعاتى ژيان راوہستا! من لە جىھاندا نىم. - لاهووت راست دەرچوو، دۆزەخ لە خوارەوہيە و- ئاسمانىش لە سەرەوہيە. - وەجد و كابوس و نەوزى ناو ھىلانەى گر.

چ زۆلىيەكە لە سەرنج راكىشانى ئاوايىدا... شەيتان، فىردىناند، لەگەل تۆوى كىويدا رادەكات... عىسا بەسەر دەوہنى وەنەوشەبىدا دەروات و بەبى ئەوہى بىشىلى... عىسا بەسەر ئاوى شلەژاودا رپى دەگرد. تىشكى فانۆز بەوہستاوى نىشانى داين، رەنگ چەرمگ و كەزى قاوہيى، لە تەنىشت شەپۆلىكى زومەرەدا...

ئىستە ھەموو نەپتىيەكان ئاشكرا دەكەم: چ نەپتى ئاينى چ سروشتى، لە داىكبون و مەرگ، داھاتوو و رابردوو، ئافراندىن و عەدەم، ئەمن مەعلانى دوناودۆنم.

گوئى بگرن!...

ھەموو بەرەبەكم ھەيە!- كەسى لىرە نىيە و يەكىكىشى لىيە: نامەوى گەنجىنەكەم يەكتالا بكم.

-گۆزانى قولەرەش و سەماى حۆرىتان دەوى؟ دەتانهوى ون بىم و خۆ نغرو كەم و لە ئەمووستىلەكە بگەرىم؟ ئەرى دەتانهوى؟ زىر دەرپرىنم و ھەتوان

دروست کهم.

کهواته پرواتان پیتم ههیی، پروا رهحه تیبی ده به خشی و رهه به ره و چاره سه ره ده دۆزیتته وه. هه مووتان وهرن، - زارۆله کانیش، - ده تانحه وینمه وه، بایه کتی دلی خویتان پیشکهش کات، - دلی سه مه ره! - پیاوه که ساسه کان، کریکاران! پیو بستیم به دوعای ئیوه نیبه؛ ته نها به باورتان به خته وهر ده بم. - با بیر له من بکه ینه وه. ئەمه وام لی ده کات که که متر په شیمانی دونهیا بم. به خته وهرم که له مه زیاتر تازار نه کیشم. ژیا نی من ته نها نه رمه شیتیه ک بوو، ئەمه ش جیی داخه.

ترحیو! تا له تواناماندا هه یه، با ده موچاومان گرژ که یین.

له هه ققه تدا ئیمه له دهره وهی جیهان داین. ده نگیکیش نیبه. ههستم ون کرد. ئای! کۆشک و ولات و دارستانی سه رووم له ده ست چوو. ئیواران و به یانیان و شه وان و رۆژان... ئەری داهیزراو نیم!

پیو بسته دۆزه خیکم له پیناوی تووریهیدا بیت، دۆزه خیک له پیناوی فیز، - دۆزه خیکیش له پیناوی نه وازشدا؛ ئاهه نگیکی دۆزه خین.

له شه که تییدا وا ده مرم. ئەمه گوژه و منیش به ره و کرم مل ده نیم، چ کاره ساتیکه! شه یان، ئەی فیلباز، ده ته وی به ئەفسوونت بمتوینیتته وه. داوا ده کهم. داوا ی بلاچه یه ک و دلۆپه یه ک گر ده کهم!

ئای! ده با به ره و ژیان به رز بینه وه! ته ماشای سه قه تیبی خو مان بکه یین. هه زار جار به له عنه ت بیت ئەم ژه ره و ئەم ماچه! بی هیزم و جیهانیش دلره ق! خودایه، ره حمی، بمشاره وه، گه لی خراپم! - خو م حه شاردا وه و خو میش حه شار نه دا وه.

ئهمه ناگره و له گه ل ئەو نه فره تلیکرا وهی که ده سووتی، کلپه ده کات.

ورینه کان

1

عه زرای شیت¹⁶

میردی دۆزه خین

با گوئی له ئیعترافی یه کتی له دانیشتوانی دۆزه خ بگرین:

«ئهی میرده ئاسمانییه کهم، خودایه، به ریه رچی ئیعترافی هه ره غه مگینترین خزمه تکاره مه ده. من گو مرام. من به ده مه ستم. من نه گر بسم.

چ ژانیکه!

«بمووره، خودای مه زن، بمووره! ئۆف! بمووره! چ ئەسرینی ده رپژم! هیوادارم، دواتریش، ئەسرینی زیاتر برپژم!

«دواتر، میرده ئاسمانییه کهم ده ناسم! من بو ئەوه له دایک بووم که بجمه ژیر رکیفی ئەوه وه. - ئەویتر، ئیستا ده توانی دارکاریم کات!

«له م ساته وه خته دا، وا له قوولایی جیهانم! ئەی ده سته خوشکانم!... نه خیر، ده سته خوشکانم نین... هه رگیز ورپنه و ئەشکه نجه ی وام به سه ر نه هاتوو... چ نابه له دیبه که!

«ئای! تازار ده کیشم، هاوار ده کهم. به راستی تازار ده کیشم. ته نانه ت هه موو شتیکم بو ره وایه، من بار هه لگری قیزلیتهاته وهی دله هه ره قیزلیته که ره وه کانم.

«ده ی، با ئەم نه یینییه شه بدرکینین، ئەگه ریش بیست جاران دووپاتی بکه مه وه، - با بی مانا و پووچیش بیت!

«من کۆیله ی میردی دۆزه خیم، ئەو میرده ی که عه زرا شیتته کانی هه ل خه له تاند. به راستی ئەمه خو به تی، شه ی تانه. نه تارماییه، نه ئەندیشه یه. ئەوه منم که حیکمه تم گو م کردوو، له م جیهانه دا، له عنه ت

(16) ئەم ناوینشانه له ئینجیلی مه تی ۲۵ - (۱-۱۳) وه وه رگیرا وه.

لیکراو و مردووم - ناتوانن بکوژن! - چۆن بۆتانی وهسف کهم! تا توانای قسه کردنیشم نه ماوه. له پرسهم، دهگرم و دهترسم. توخوا، خودایه، کهمی فینکیم پی بیه خشه!

«بیوهژن من... - بیوهژن بووم... - به لئی جاران گه لئی جیدی بووم، خو له دایک نه بووم بۆ ئه وهی بیمه هیتسک و پلوسک!... ئه و نیمچه منالیک بوو... نه رم و نیانییه ئه فسوونا و بییه کهی هه لیکه له تاندم. گشت ئه رکی مرۆقسانه م فه رامۆش کرد بۆ ئه وهی دووی کهوم. چ ژیانیکه! ژبانی راسته قینه ونه. ئیمه له جیهاندا نین. بۆ کوئی بچی دووی ده کهوم. گه له جاریش لیم تووره ده بیته، له من، منی هه ژار. شهیتان! - شهیتانه، خو ده زانن، مرۆق نییه.

«وتی: "ژنانم خوش ناوی. ده زانین، خوشه ویستی ده بی هه میشه بئافراندری. ئه وان ته نها بارو دۆخیکه گونجاویان ده وی. بارو دۆخی دابین کراو، دل و جوانی به لاره خری: ته نها قیژلیهاته وه یه کی سارد، تویشووی ژنه یه تانه ئیمرو. یان، ژنانم ده بینی هیمای کامه رانی له سه ر روخساریان، ده مستوانی بیانکه مه هه قبال، پیش وه خت کرۆژراون له لایه ن ئه وانیه ی هه ستیان کرچوکال هه ر وه کو دارپران...»

«گوپی بۆ راده دتیرم شکۆ له بو ده لئی و ئه فسوون له توندوتیژی دروست ده کات.» من سه ر به ره گه زیکی دوورم: باو با پیرانم ئه سکه ندینا قی بوون: قه برغه یان هه لده دری و خوینیان ده خوارده وه. - هه موو له شم کون ده کهم، جهسته م ده کوتم، ده مه وی وه کو مه غولان دزیو بم: ده بینی، له شه قاماندا هاوار ده کهم. ده مه وی وه کو شهیتانه هار بم. قهت گه نجینه م پی پیشان نه دهی، ئه گینا به سه ر مافووردا ده خشیتم و غل ده خۆم. سامانی من ده بی خلتانی خوین بیت. هه رگیز له مه ولا کار ناکه م...» چه ندین شه و میرده زمه کهی ده هاته سه رم، پیکرا ده گه وزاین و زۆرانبازم له گه لئی ده کرد! شه وان، زۆر جار به دمه ست، له کوچه و کۆلانا نندا راده وه ستا و بۆ ئه وهی زنده قم بیا. - «ملم لی ده که نه وه؛ شتیکی ناشرینه» ئای! ئه و رۆژانه ی که

له ناو که شی تاواندا ده یویست ره وت بکا!

«هه ندی جاریش به له هجه یه کی شیرین له باره ی مه رگه وه ده دا که په شیمانی گه ره که، له باره ی که ساسانه وه که بوونیان به لگه نه ویسته، له باره ی بیگاری، ده رباره ی ئه و سه فه رانه ی که دلان ده شکینی. له و خه رابا تانه ی که تیایا مه ست ده بووین، ده گریا و هه ستی ده کرد ئه وانیه که له ده ورمانن، ئاژه لئی ده رده سه رین. به دمه ستانی له شه قامه تاریکه کاندایا راست ده کدرده وه. به زه یی دایکیکی عه یاری هه بوو به رامبه ر به زارۆله کانی. - ره وتیکی نه رموناسکی هه بوو هه ر چه شنی کیژانی که ده چنه ده رزی ئاینیه وه. - هه ستی ده کرد سه ر له هه موو شت ده رده کات، بازرگانی، هونه ر، پزیشک سازی. - دووی ده که وتم، پتویست و ابو!

«هه موو دیکۆره کانیم به خه یال ده بینی، له ده وریدا، جلوه رگ و چه رچه ف و جامخانه: چه کو تفاقم به قه رز ده دای و روخساریکی دیش. ده مبینی ده ستی له هه موو شتیکی ده دا به جوژی ده یویست بۆ خو ی خه لقی کات. کاتیکی خه یال م په کی ده که وت، دوای ده که وتم، سه یری کرداره غه رب و ئالۆزه کانیم ده کرد، دوور، خراپ و باش: سووربووم له وهی که رۆچوونه جیهانی وی شتیکی مه حاله. له ته نیشت جه سته ی نووستووی ئازیزی، به سه عات، شه وان ئه شکم ده گرت و له وه ده گه رام، ده بی بۆچی بیه وی هه نده له واقیع هه لبیته. قه د، مرۆقیکم نه بینی هه مان نیازی ئه وی هه بیته. تیگه یه شتم، - ترسم له و نه بوو، - ده توانی بیته مه ترسییه ک بۆ کۆمه لگا. - ره نگبی نه یینی هه بیته بو ئه وهی ژبان بگۆریت؟ نه خیر، به خۆم وت، ته نها لئی ده گرت. له کۆتاییدا، چاکه ی سیحرلیکراو و منیش زبندانی ئه وم.

که سیکه تر هه نده هیزی نه بوو، - هیزی ره شبینی! - بۆ ئه وهی ته حه مول بکرت، - بۆ ئه وهی بته پاریزی و خو شی بوئی. له لایه کی دی، هه رگیز درکی ئه وم نه ده کرد که له گه ل که سی تر بیبینم: هه ست ده کهم، فریشته ی ئه و ده بیین، به لام هه رگیز فریشته ی که سانی دی، - له ناو رۆحی ئه و دا بووم،

به تالکرا بوو، بۆ ئه وهی ناکه سبه چه یه کی وه کو ئیوه نه بینم: ئه مه هه موویه تی. مه خابن! له هه ققه تدا ده سبه رداری ئه و بووم. به لام چی ده ویست له یه کیکی وه کو منی خه موکی و ترسنوک؟ هیچ چاکه یه کی به سه رمه وه نابیت، ئه گهر مه رگی منی نه وی! هه ندی جاریش، غه مگین و تاساو پیم ده وت:

«تیتده گم.» شانی بۆ هه لده ته کاندم.

«به م جوړه غه م بئ وچان نوئ ده بووه وه، له چاوانیشمدا هه ستم به گومرایی نه ده کرد،- له چاوانی ئه وانی دیشدا که ده یانویست ریک تیمروانن، وه کو بلتی مه حکومی فه رامۆشکردنی هه موان بووم!- رۆژ به رۆژ زیاتر بۆ چاکه ی ئه و تینووم ده بوو. ماچه کانی و گرتنه باوه شه براده ربیه کانی بۆ من ئاسمانیک بوو، ئاسمانیکی ته لڅ که ده یچوومی و حه زم ده کرد به جیمبه ئیلن، هه ژار و کویر و که رولال. پیتی راده هاتم. هه ردوو کمانم ده بیینی وه کو دوو منالی خیرخواز، ئازادانه له به هه شتی غه مگینییدا پیاسه مان ده کرد. له گه ل یه ک باش ده گونجاین. به جۆش، پییکرا کارمان ده کرد. دواى نه وازشیکی گه رموگور، ده یوت: «کاتی ون ده بم، چه ندی سه یر ده بی لات ئه وه ی که تووشت هات. کاتی بازوو ه کاندم له سه ر گه ردنت نابن، نه ئه م دلّه ش بۆ ئه وه ی تیایا به سه سیسته وه، نه ئه م زاره ش له سه ر چاوانت. چونکه رۆژیک ده بی برۆم، زۆر دوور برۆم. چونکه پیویسته یارمه تی ئه وانی تریش بده م: ئه مه ئه رکی منه. هه رچه نده ئه مه ئاره زووی من نییه... گیانه که م...» هه ر خیرا، دواى رۆیشتنی، هه ستم کرد نیچیری گیثبوونم، خیرا بۆ تاریکییه کی دزیو: مه رگ. په یمانی ئه وه ی لیستاندم که ده سبه ردارم نه بی. بیست جارمان هه مان په یمانی دووپات کرده وه، په یمانی عاشقانه. پووج بوو چه شنی ئه وه ی که من پیم ده وت:

«تیتده گم.»

«ئای! قه ت ئیردیم پیا نه ده هات. هه ست ده که م، ده سته ردارم نابیت. چ روو ده دات؟ مه عرفه تی نییه، هه رگیزیش کار ناکات. ده یه وی بده م

خه وه وه ری بکات. ئایا ته نها، چاکه و به زه یی به سن بۆ ئه وه ی له جیهانی راسته قینه دا بریت؟ له پرێکدا، ئه و به زه ییبه فه رامۆش کرد که که و تمه ناوی: هیتزم ده داتی، پییکرا سه فه ر ده که یین، له بیاباندا راو ده که یین، له سه ر شوسته ی شاره نه ناسراوه کاندا ده نووین، بی چاودیری و به بی نازار چیشتن. کاتیکیش دیمه وه ئاگا، یاساو نه ریت گۆراون،- به هۆی ده سه لاته سیحریبه که یه وه.- جیهانیش وه کو خۆیه تی، خه والوو، له سه ر ئاره زووی خۆم ده مینمه وه. ئای!، چه ندی نازارم کیشتا، بۆ ئه وه ی ژبانی پر موغامه راتانه ی که له کتیبی منالاندا هه یه پیشکه شمی که یت، ئه ری ده مده یت؟ ناتوانی. ئیدیالی ئه و ناسم. پیتی وتم، بوونی په شیمانی و هیوا: ئه مه په یه وندی به منه وه نییه. ئایا له گه ل خودادا ده وی؟ ره نگین پیویست بیت، ده م ئاراسته ی خودا بکه م. وا له هه ره قوولایی خه ره ندم، توانای دوغام نییه.

«ئه گهر غه مه کانیم بۆ باس بکات، ئه ری له گله یه کانی زیاتر تیده گم؟ تیم به رده بی، به سه عات ئابرووم ده با ئه گهر هه رچیبه ک له م دونیا به سه رنجم رابکیشی، ئه گه ریش بگریم، ئه وه هه لده شاخی.

«تۆ ئه و لاوه که شخه یه ده بیینی، ده چیتته خانویه کی قه شه نگ و هیمن: ناوی دوقاله یا دوفوره، ئارمانده یا مۆریسه، چوزانم؟ ژنیک حه زی له و گه لڅو سه رسه ربیه بوو: ژنه مرد، بی گومان، ئیستا، له ئاسمان پیره ژنیکه. وه کو چۆن ئه و ژنه ت کوشت ئه وها ده مکوژی. ئه مه چاره نووسی ئیمه ی خاوه ن دلّی ناسک...»

مه خابن! هه ندی جار، هه موو ئه وانه ی چاپوک بوون، به یاری ده سته ورینه دزیوه کانی ده چواند: بۆ ماوه یه کی زۆر به ناشیرینی پیده که نی.- پاشان، خه سله تی دایکیکی جاھیلّی وه رده گرت یا خوشکیکی خۆشه ویست. ئه گهر که متر درنده بوایه، ئه وه خۆ رزگارمان ده بوو! به لام نه رم و نیانیشی کوشنده بوو. ملکه چی ئه و بووم.- ئای که شیتم!

ورینه‌کان

2

کیمای وشه

هی خۆمه. چرۆکی یه‌کێ له شیتیبیه‌کانم.
ههر له زووه‌وه خۆم هه‌لده‌کیشا به‌وه‌ی که خاوه‌نی هه‌موو دیمه‌نه گونجاوه‌کانم
و گشت هونه‌ره به‌ناویانگه‌کان و شیعری نوێم به‌پووج ده‌زانی.
حه‌زم له تابلۆ گیله‌کان و نه‌خشی سه‌رووی ده‌رگا‌کان و دیکۆره‌کان و پارچه
ئالووالا‌کانی موهه‌ریجه‌کان و لافیته و ره‌سمه میلییه‌کان و نه‌ده‌به زه‌مه‌ن
به‌سه‌رچووه‌کان و لاتینی کلیسا و کتیبی رووتی بێ ده‌ستوور و
رۆمانه‌کانی باوباپیران و حیکایه‌ته سه‌مه‌ره‌کان و نامیلکه‌ی منالان و
نۆپیرا کۆنه‌کان و سترانه پووه‌که‌کان و کیشه ساویلکه‌کانم ده‌کرد.
خه‌ونم به‌شه‌ری خاچپه‌رستان و به‌سه‌فه‌ری که‌شفی باس نه‌کراو و به‌کۆماره
بێ میژوو‌ه‌کان و به‌جه‌نگه ئاینیه‌ داپلۆسراوه‌کان و به‌شۆرشێ دابونه‌ریت و
به‌جیگۆرکی پێ ره‌گه‌ز و کیشه‌وه‌رانه‌وه ده‌بینی: پروام به‌هه‌موو جوژه
سیحریکیش هه‌بوو.
ره‌نگی بزۆینه‌کانم ده‌ئافراندا! - A سیا، E چه‌رمگ، I ئال، O شین، U
که‌سک. - شیکل و جو له‌ی پینه بینه‌نگه‌کانم ته‌رتیب کرد و له‌مه‌ر کیشی
سروشتی، به‌خۆما هه‌لده‌شاخیم له‌وه‌ی که زمانیکی شیعریم خولقاند که
رۆژێ له‌ رۆژان، ده‌گاته هه‌موو هه‌ستی. ته‌رجه‌مه‌کانیشم له‌لای خۆ گل
دایه‌وه.
سه‌ره‌تا، لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک بوو. بینه‌نگیم تۆمار ده‌کرد و شه‌وانم
ده‌نووسیه‌وه و ئه‌م شتانه‌م تۆمار کرد که خۆیان ناده‌ن به‌ده‌سته‌وه.
گیژ بوونم تۆمار کرد.
دوو له‌ بالنده و میگه‌ل و ژنه لادی،
له‌سه‌ر چۆک، له‌ناو ده‌وه‌ن، ده‌ووبه‌رم دارباده‌می ته‌ر،

له‌ناو ته‌مومژی پاش نیوه‌روانی که‌سک و فینک،
چم ده‌خواره‌وه؟
له‌ناو وازی لاودا،
- دره‌ختی بینه‌نگ و چیمه‌نی بێ گۆل و ئاسمانی هه‌ورین! -
له‌ناو ئه‌و کوله‌که زه‌ردانه، دوور له‌ زنجی تازیز،
ده‌بێ چم خواره‌دینه‌وه؟ شه‌رابیکی زیرینی عاره‌ق به‌خش.
به‌و لافیته سه‌یرانه ده‌چووم که له‌به‌ر ده‌ری خانان هه‌لده‌واسران.
- زیرانی هات و ئاسمانی مائی.
ئێواران، ئاوی دارستان له‌سه‌ر لمی کیتی نوqm ده‌بوو،
بای یه‌زدانیش کرپوه‌ی توور هه‌لده‌دایه سه‌ر زه‌لکاو؛
ده‌گر بام و ئالتوونم ده‌بینی و - نه‌مده‌توانی بیخۆمه‌وه. -
هاوین، سه‌عات چواری به‌یانی،
هیشتا وه‌نوه‌زی ئه‌فین به‌رده‌وامه.
له‌ژێر که‌پر، بۆنویه‌رامه‌ی ئاهه‌نگی
دۆ ئێواره ده‌بووه هه‌لم.
له‌وینده‌ری، له‌سه‌ر ئیشی فراوان،
له‌ژێر هه‌تاوی ئیسپیرید،
دارتاشان. - قۆل هه‌لکراو -
چاپووک دین و ده‌چن.
له‌سه‌ر بیابانی قه‌وزه‌دار، هیمن،
گویتسه‌وانه‌ی به‌نرخ دروست ده‌که‌ن،
بۆ ئه‌و شاره‌ی که وینه‌ی ئاسمانیکی درۆزانه ده‌کیشین.
ئای بۆ ئه‌و کرێکاره نازدارانه،
دام و ده‌سته‌ی پاشای بابل،
فینۆس، بۆ ساته‌وه‌ختیکیش ئه‌م
عاشقانه به‌جیبه‌تله، که رۆحیان تاجینه‌یه.

ئەى پاشاى شوانان،

ئاوى ھەيات بەرە بۆ ئەم كرىكارانە،

بۆ ئەوھى ھىزىيان لە ئاماندا بىت،

تاكو گەرماوى زەرياي نيۆەرۆ.

بەشىكى زۆرى كىماى وشەم سەر بەو كەرەسە شىعەريە بەسەرچوانە بوو. خۆم بەورپنە ساكارەكان رادەھىنا: بەئاشكرا مزگەوتىكەم لە جىگاي كارخانەيەك و قوتابخانەيەكەش كە بۆ دەھۆل لىدەرەن فرىشتە دروستى كرديى و گالىسكەيەكەش لە رىگاي ئاسمان و سالتونىكەش لە قوولايى دەرياچە و درپندە و غەيبىيات و ناوئىشانى شانۆنامەيەكەش بۆكات بەسەر بردن، و پىنەى سامناكى لەپىشم قوت دەكردەو، دەبىنى.

پاشان سەفسەتە سىحر ئامىزەكانم بەورپنەى وشە دەردەبرى!

ئىنجا بۆم دەركەوت كە پاشاگەردانىي مىشكەم پىرۆزە. دەستبەتال بوم،

نىچىرىي دەستى گرانەتايەك: ئىرەيم بەدلخوشى ئازەلان دەھاتەو،

- قۆزاغەكانىش كە بىتتاوانى خەلكى ئەعرفىيان دەنواند، ھەبەلووليش

وھەوزى پاكىزەى ھەبوو!

تەبىعەتەم ئالۆز دەبوو. رۆمانسىانە مالتاوايىم لە جىھان كرد:

گۆرانىيەك لە ھەرە بەرزترىن بورجەوھ

با بىت، با بىت،

ئەو زەمەنەى كە گراوى دەبىن.

گەلج بەئارام بووم،

ھەرگىز لە يادى ناكەم.

ترس و تازارىبىش

بەسەرچوو.

تەبىوتى نەگرىسبىش

دەمارەكانم گرز دەكا.

با بىت، با بىت،

ئەو زەمەنەى كە گراوى دەبىن.

وھك مىرغوزار

بەرەو لە ياد چوون دەكشى.

گەشە دەكا و گۆل دەگرئ

بەبخوور و زىوان،

مىشى بوودەلەش بەدەوربا

منگەى دئ.

با بىت، با بىت،

ئەو زەمەنەى كە گراوى دەبىن.

ھەزم لە بىبابان و بىستانە سووتاوھەكان و دوكانە پەرت و بلاوھەكان و

خواردنەوھ شلەتەنەكان بوو. وىلى كوچە بۆگەنەكان بووم، بەچاو نوقانەوھ

خۆم دەدايە بەر ھەتاو، خوداى ئاگر.

«جەنەرال، ئەگەر تۆپىكى كۆنت لە نىو سەنگەرە و پىرانەكانت ماوھ، ئەوھ

كەستەكمان تىگرە. بەرەو جامخانەى موغازە درەوشاوھەكان! بۆ نىو

سالتۆنەكان! غوبار بەرە دانىشتوان. ئوكسىدى زىراھەكان. ژوورى ژنان بر

لە بارووتى لەعلى سووتاو بكە...»

ئاي پىشووولە مەستەكانى ئاودەسخانەى خان، عاشقى بوراش، تىشكى

ھەتاوى دەتۆپىتەوھ!

برىتى

ئەگەر ئارەزووم ھەب،

ئەوھ ھى بەرد و خۆلە.

ھەوا دەخۆم و

گاشە بەرد و خەلووز و ئاسن.

برىبىيەتەكانم، بخولبىيەوھ. بلەوھە برىبىيەتەكانم،

له ناو کیتلگه ی دهنگ.
 ژه هری دلخوښی
 لا ولا و هه لمژه.
 چه وی هوردوخاش بوو بخو.
 کونه به ردی کلیسا؛
 زیخی کونه له هی،
 کولیردی فریدراوی شیوه بوره کان.
 گورگ له ژیر گه لاکان دهیلووران
 په پری جوانی هیلنج ددها
 هی نه و مریشکانه ی که خواردبووی:
 چه شنی نه و من دهسووتیم.
 خاس و میوه
 چاوه پروانی رینه ونه؛
 به لام جالجالوکه ی چه پهر
 ته نها و نه وشه ده خوات.
 گهر بخه وم و گهر بسووتیم
 له سهر قوربانگه ی سوله یان.
 ناوی کولاویش به سهر ژهنگدا چوره ی دی،
 ده پرتته ناو سیدروونه وه.
 له کو تاییدا، ئای به ختیاربی، ئای عه قل، لاژه ووردیم که ره شایی بوو له
 ئاسمان قه پاند، ژيام، پزیسکیکی ژیرین له پروناکی سروشتی. له
 خو شیاندا، زمانی شیتته و گومرام به پیتی توانا هه لده پژارد:
 دوزراویه وه!
 چی؟ نه به دییه ت.
 زه ریایه تیکه ل
 به هه تاو.

پوچی نه مرم،
 پاگره په یمانت
 سه ره پای شهوی تاقانه و
 پوژگاری وه ک گری.
 که واته له ده ست
 مه رجی مرؤفانه پزگارت ده بی،
 له جو شوخوښی ها و به شیش!
 ده فری سه باره ت به...
 - یه ک دهنک هیوا.
 نه نوپژی به یان یان.
 زانیاری و نارامیی،
 نه شکه نجش بیگومان.
 ئاینده نه ما،
 ژیله موئی نه تلنه سی،
 گهر موگوریت
 نه رکه.
 دوزراویه وه!
 چی؟ نه به دییه ت.
 زه ریایه تیکه ل
 به هه تاو.
 بوومه ئوپیرایه کی سه مه ره: هه موو که سی مه حکوومه به وه ی که دلشاد
 بیت: کردار ژبان نییبه، به لکو جوړیکه له فه وتاندنی هیتز، جوړه ده مار
 گرژیبه که. نه خلاقیش لاوازی میتشکه.
 بو هه موو بوونه وهری، چهنه ژینیتیکی تر شایه سته ن، وا هه ست ده که م. نه م
 به پیزه نازانی چ ده کات: فریشته یه. نه م خیزانه لانه ی سه گانه. له گه ل ساته
 ژیانیتیکی تری چهنده ها مرؤف، به دهنگی بلند قسانم ده کرد.

- بهم جوړه، بهرازیکم خوښویست.

هیچم له سهفسه ته شیتییبه کانم فراموش نه کړد. - نهو شیتییبه ی که ده رگای له دوو داده خریت. - : ده توانم یهک له دواى یهک بیانژمیتم، سیسته مه که یم له لایه.

ته ندروستیم که و ته مه ترسییه وه. نه شککه نجه رووی تیده کړدم. نغرو بوومه خه وی چندها روژ و که هه لسام خه ونه هره غه مگینه کانم ده بیینی. بوئوه وی بوم، پیگه یشتبوم، له رچه پتگای پر مه ترسی، لاوازی به ره و تخوبی جیهان بردمی، به ره و سیمیری، ولاتی تاریکی و گیزهن.

ده بویه سهفه ر بکه م، بوئوه وی خه تهره کو بووه کانی سهر می شکم بره و ینمه وه. له ناو زه رباش، که خو شیم ده ویست و ه کوئوه وی که له نه گرسیی خا و ینم کاته وه، خا چتکی هیمنکه ره وه م ده بیینی، قیت ده بووه وه بهرام به رم. له لایه ن په لکه زبینه وه له عنه تم لی کرا.

به ختیارى، قه ده ری من بوو، په شیمانى و کرمى من بوو: ژبانى من همیشه گه لی فراوانتره له وهى که ببه خشریته هیز و جوانی.

به ختیارى! دانه کانی له کاتى مهرگ نه رمن، له کاتى قووقه ی که له شیر، ده بیینه مه وه سه رخو، - به یانی، له تاریکترین شاندا، عیسا ده هات، - :

نهى وهرزان، نهى کوشکان!

کى بی عه بیه؟

له پیناوی به ختیارى ده رزی جادوو فیر بوومه

که سى نیبه هه لی هیتى.

سلاوى لی بی هه ر جارى،

که له بابى غال بقوقیتى.

ئای! له مه ولا، تیا ما نامیتى ناره زوو،

نه و ژيانى گرتوته نه ستو.

نه فسوون شیکلى وهرگرت

همه مو ته قه لایه کی پهرت و بلاو کړد.

نهى وهرزان، نهى کوشکان!

کاتى هه لاتنى، به داخه وه!

کاتى مهرگه.

نهى وهرزان، نهى کوشکان!

به سه رجوو. نیسته ده توانم سلاو له جوانی بکه م.

مه حال

ئای بو ژيانى منالیم! شاپیبه ک بوو بو هه موو وهرزى، به دهر له توانا، ده ست ته نگتر، له چاترین ده روزه که ری پشت له دنیا کردوو، شانازی که ر به وهى که بی نیشتمان و بی هاوړى، چ که وجیبه ک بوو.

- ته نها نیستا تی بیینی ده که م!

- همیشه له سه ره ق بووم کاتى به چاوتکی سووکه وه سه برى نه و بزوره پیساوانه م ده کړد که بو نه و ازشى، ریککه و تیکیان له ده ست نه ده دا، مشه خوړى پاکو خا و ینی و ته ندروستى ژنانمان بوون، هه مان ژنان، نیمرو زور که م له گه ل نیمه دا ته بان.

له سه ره هق بووم له و هه مووه به سووک ته ماشا کړد نانه م: چونکه نیمرو وا هه ل دیم!

هه ل دیم!

با خو م روون که مه وه.

تا کو دویتیش هه ناسه م ده دا: «خودایه! نه ری نیمه له عنه ت لی کراوی کافین له م دنیا یه! ما و ده کی زور له گه ل حه شامه تدا بووم! هه موویان ده ناسم.

هه موو یه کتر ده ناسین؛ بیز له یه کتر ده که ینه وه. نازانین به زه بی جیبه. به لام به ریزین؛ په یوه ندیمان له گه ل خه لکدا ماقووله.» ئایا نه مه جیتی سه ر

سوورپمانه؟ خه لک و بازرگان و ساوتلکه! - ئاپروومان نه چووه. - نه ری هه ل بتر اوان، چون پیشه وازیمان لی ده که ن؟ به لام خه لکی خراب و دلشاد

هه ن، هه ل بژارده ی دروزنانه ن، چونکه پیوستیمان به ویران و مرو قایه تی

ههيه بۆ ئهوهى بهرهو روويان بيبينهوه. تاقه ههلبژاردن. بهلام ستايش بهخش نين!

ئيبسته وا بايى دوو عانه عهقل شك ئه بهم- زووش تيبه په پرى!- بيزاريم له وهوه دى كه زور له زووه وه ههستم بهوه نه كرد كه ئيمه له رۆژئاوا دهژين. زه لكاوى رۆژ ئاوا! نهك له بهر ئه وهيه كه ههست دهكم رووناكى ته لخينراو شيوه شيوتينراو جووله گومرپنرا... باشه! ئا ئه وه ته هزم دهيه وهى خوئ قووتار كات له وه موو باره قورسهى كه پيشكه وتنى دلته زين، كه ميتشك له پاش رووخانى رۆژه لاتوه هيتاويتيه ئه نجام... ميتشك ئه مهى دهوى! ... بايى دوو عانه عهقله كه ميش فت!- فيكر دهسه لات، دهيه وهى له رۆژئاوا بم. پتيويسته ده مكوت كرپت بۆ ئه وهى ههروه كو ئه وهى بۆم هه لده كه وهى بژيم.

تاجه گولينهى شه هيدانم دا به دهست شه يتان، گزنگى هونه ر و فيزى داهينه ران و جووشو خرۆشى غاره تكه ران و دهگه رامه وه رۆژه لات، بهرهو حيكمه تى سه ره تايى و هه تاهه تايى. - په نگبى ئه مه خه ونى كى ته وه زلانه بيت!

سه ره راي ئه مه ش، خه ونم به له زه تى هه لاتن له دهست نازارى نوپه نه ده دى. ئه رى خو نازارى كى راسته قينه ش نييه له وهى كه مرۆف، له سه ره تاي سه ره له داني زانبارى و مه سيحييه ته وه، مرۆف گه مه به خوئى ده كات و به لگه بۆ شته ئاشكراكان ده هيتني ته وه، خوئى فش ده كاته وه به دوو پاتكر دنه وهى به لگه و ئا بهم جو ره ش ده ژيت! ئه شكه نجه يه كى سووك و گه وچه؛ سه رچا وهى هه موو گومر اييه رۆحييه كانه. سروشت، په نگبى جار س بيت! به رپز پرودۆم له گه ل عيسا له دا يك بوو.

له بهر ئه مه نييه چونكه ئيمه ته مومژ ده كيلين! له گه ل تادا به رو بوومى به رئاو ده خوين. ئه ي به دمه ستى! ئه ي جگه ره كيشان! ئه ي نه زانين! ئه ي دل سوئى!- ئه رى ئه مانه هه مووى له حيكمه تى رۆژه لات وه دوورن، نيشتمانى سه ره تايى؟ چ پتيويستيه كمان به جيهانى نوئ هه يه، مادامه كى

ژهه رى وا ده هيتنر تيه كايه وه!

بياوانى كلپسا ده لپن: تيبه گه ين. به لام ئپوه ده تانه وهى له باره ي عه ده نه وه بدوين. له باره ي ميژووى ميلله تانى رۆژه لات ته وه، بۆ ئپوه هيج. - ئه مه راسته؛ من خه ونم به عه ده نه وه ده بينى! ئه م بيگه ر دييه ي ره گه زى كه ونينه يه ده بى سه باره ت به خه ونى من چ بى!

فهيله سووفان ده لپن: جيهان ته مه نى نييه، به كورتى، مرۆفايه تى تووشى جيگوركى ده بى. ئپوه له رۆژئاوان، به لام نازادن له وهى كه له رۆژه لاتى خو تاندا بژين، با هه نده ش له ميژا بيت- بۆ ئه وهى به هه ققه ت تيا يا بژيت.

به دؤراو خو تان مه بينن فهيله سووفان، ئپوه له ناواخنى رۆژئاوان.

ئه فسوسو رس رۆحه كم. له پيناوى رزگار بوون رپگاي دژوار نييه. خو ت مه شق ده!- ئا زانبارى ره وتيكي خيراى نييه له بۆ مه!

- به لام هه ست ده كم كه فيكرم نوستوه.

خو ئه گه ر له م ساته وه خته ش به دوا وه ئا گادار ببوايه وه ئه وه هه نده ي نه ده برد ده گه يشتينه هه قيقه ت و فرېشته ش ره نگ بوايه، به گريانه وه، له ده ورمان بخولانايه وه...! ئه گه ر تاكو ئه م ساته وه خته وريا بوايه، ئه وه، له سه ر ده ميكي هه ره ميژينه وه دواى غه ريزه كوشنده كان ده كه وتم!... ئه گه ر هه ميشه وريا بوايه، له ناو حيكمه تدا مه له م ده كرد!...

ئه ي پاكيزه يى! ئه ي پاكيزه يى!

ئه م ساته وه خته ي وريا ييه بينينى پاكيزه يى پتبه خشيم!- به هزر به ره و خودا ده رپين!

به ده ختبييه كى ته وا وه!

برووسکه

کاری مرۆفانه! جار به جار ته قبینه و به که له خهردنم.

«شتهک پوچ نییه؛ به رهو زانست و به رهو پیتشه وه!» هاواری کاهینی هاوچه رخ، واته هی هه موو خه لکی. سه ره رای ئه مه ش ته رمی پیاو خراپان و ته مه لان ده که ونه سه ر دلێ خه لکی... دهی خیرا، که می گور جتر؛ له وینده ری، له و دیوی شهو، پاداشتی دوایینه و هه می شه یی هه یه... ئایا له ده ست خۆمانی بدهین؟...

– چم له ده ست دیت؟ کار ده ناسم و زانستیش گه لێ سسته. ده با دوعا غار غارین بکات و روونا کیش بمر خینی... چاک ده یینم. گه لێ ساکار و گه لێ گه رمیشه؛ ده سه بر دارم ده بن. ئه من ئه رکی خۆم هه یه، به خسته نه لاوهی، وه کو چه ندینی تر به ختیار ده بم.

ژیانم سواوه. با برۆین! با خۆ ده رخه یین و ده سته تال بێن، جیتی به زه یی هاتنه وه یه! بوونمان مسوگه ر ده بی به راپواردن و خه ون بێن به ئه قینی سه مه ره و گه ردوونی فه نتازی، به شکایه ت کردن و بۆله بۆل ده رباره ی دیاره روو که شه کانی ژان، وه ک موه ریج و ده رۆزه که ر و هونه رمه ند و ریگر، – که شیش! له سه ر رایه خی خه سته خانه، بۆنی بخووریکی گه لێ که سکوون ده هات؛ پارێزه ری بۆن و به رامه ی پیروژ، ئیعتیراف پیکه ر و شه هید...

لیته دان به وه دا ده نیتم، که منال بووم، په ره ده یه کی نه گریسیان دام. ئه ی دوایی!... ده بی بیست سالانه بزیم، چونکه هیتران بیست ساله ن... نه خیر! نه خیر! ئیسته له مه رگ یاخی ده بم! کار بۆ فیزی من گه لێ سووک دیاره: خیا نه تی من له جیهاندا، ده بیته ئازاریکی زۆر کورت. له دو ساتیشدا، به راست و چه پدا شالاو ده به م...

که واته، – ئای! – ئه ی رۆحی ئازیزی که ساسم، ئه به دییه ت بۆ ئیمه گوم نابێ!

به یانی

کاتیکی لاوی خۆشه و بستم نه بوو، جوامیر و رهنگین له سه ر گه لا زی ره کانم ده نووسی، زۆر به خسته وه ر بووم! چ تاوان و هه له یه ک شایه سته ی ئه م بیه یزه یی ئیستای کردم؟ ئیوه ی که ئیبعای ئه وه ده که ن که ئازهلان له غه مگینیدا هاوار ده که ن، که نه خۆش ره شبین و مردووان خه ونی ناخۆش ده یین، هه ولێ ئه وه بده ن وه نه وز و که وتتم بگێر نه وه. من، ئیتر له توانمدا نییه زیاتر له ده رۆزه که ریک که بی وچان خوای گه وه خوای گه وه و دایکه حه وایه تی زیاتر شتیکی تر بلیم!

سه ره رای ئه مه ش، وا هه ست ده که م، ئیمرۆ گێرانه وه ی په یوه ندیم له گه ل دۆژدا ته واو بوو. به راستی دۆزه خ بوو، دۆزه خه کۆنه که، ئه وه ی که کو ری ئینسان ده روازه کانی کرده وه.

له هه مان بیابانه وه، بۆ هه مان شهو، هه می شه چاوه ماندووه کانم ده که ونه سه ر ستاره زیوینه که و به بی ئه وه ی کار له پاشایانی ژیان بکات، نه له سێ مه جووسه که، نه له دل و نه له رۆح و نه له فیکر. که یینی ده ریژین، ده ریژینه ئه و دیوی که نار و ئه و دیوی به رزاییه کان، تا سلاو له کاری نوێ و حیکمه تی نوێ و هه لاتنی زۆرداران و شه ییتانان، کۆتایی خرافات بکه یین، هه وه لێن! جه ژنی له دایک بوونی زه وی بپه رستین! سترانی ئاسمان و په وتی میله تان! به نده کان، نه فره ت له جیهان ناکه یین.

مائاوا¹⁷

خه زانه! – به لام بۆچی له هه تاوی هه تا هه تا په شیمان بێن، گه ر ئیمه له سه ر ری بازی گه ران به دوای رووناکی یه زدانین، – دوور له و خه لکه ی که له سه ر وه رزه کان ده مرن.

خه زان. گه می به که مان له ناو ته می وه ستاودا به رزه ده بیته وه، به ره و به نده ری

(17) ئه نتوان ئاده م ده نووسی: له ته مه نی نۆزه سالان ده رگای پایزی له سه ر ده کریته وه. به لام

ده رگا بۆ سه ره تاییه کی دیش ده کریته وه.

کویره و هری، به رهو شاره زه به لاجه کان که ئاسمانه کانیان خلّتانی گر و چلپاون. ئای بۆ سیپاله گه نیوه کان، نانه خوساوه کانی بهر باران، به دمه ستیی و هه زاره ها عاشقیش که له خاچیان دام! که واته ئه م حه زبایه شازاده ی هه زاران رۆج و جهسته ی مردووه، رۆژێ دهرتینه دادگا! جارێکی دی خۆم ده بینمه وه، پیستم قور و پشانه وه کرۆژتویه تی، کرم له قژ و ژیر ههنگلمی داوه، ههروه ها کرمیکی زۆریش دلّمی ته نیوه، پراکشاو له نیو نه ناسراوانی بی ته مه ن و بی هه ست... ده کرا له وینده رۆ بمرده مایه... چ خستنه وه یادیکه! بیتر له که ساسی ده که مه وه.

سلّیش له زستان. چونکه وه رزی پالدانه وه یه!

- هه ندی جار، له ئاسمانیش تا چاو بر ده کات که نار و میله تی سپی و دلّخووش ده بینم. به له میکی گه و ره ی زیپین، له ژیره وه م، ئالا ره نگا و ره نگه کانی له بهر سر وه ی به یان، راده وه شینتی. هه موو جه ژنان و هه موو سه رفراز بیه ک و هه موو درامایه کم ئافراند. هه ولّی ئه وه م دا گوئی نوئی و ئه ستیره ی نوئی، له شی نوئی و زمانی نویش دابه یتم. وام لیکن دایه وه ده سه لاتیکه ی له سه رووی سه روشتیم ده بی. ئه ی ئیستا، ده بی خه یال و زاکی ره م زینده چالکه م! شکۆمه ندی خوازاوی هونه رمه ندیک و حیکایه تخوانیکه!

من! من که به خۆم سیحریاز و ئاگر په رست، گه ردن ئازاد له هه موو ئه خلاقیتک، سپی درامه وه به خاک، ئه رکی گه رانم به سه ر سپی دراره و واقیعیکی تالیش ده بی له نامیز بگرم! هه ی جوتیار! ئایا به هه له یا چوومه؟ ئه رۆ ده بی له بۆ من چاکه خوشکی مه رگ بی؟ له کو تاییدا! داوای لیبوردن ده که م، چونکه درۆم ده رخوا ردی خۆم دا. با برۆین.

به لام دهستی هاوړپیه ک نییه! له کئی داوای یارمه تی بکریت!

به لّتی، کاتی نوئی، به لایه ن که مه وه، گه لّی دژوار تره.

چونکه ده توانم بلّیم که سه رکه وتنم ده سگیر بوو: گرکردنه وه ی دان و کلّپه ی

ئاگر و هه ناسه ی پشانه وه، ئه مانه گشتی که می هیوړ بوونه وه. دوا په شیمانیه کانم یه کئالا ده بنه وه، - ئیره یی بردن به دهرۆزه که ران و دزان و هاوړپییانی مه رگ، دواکه وتوان، له هه موو با به تی. - له عنه ت لیکاروان، چ ده بی گه ر داوای توّله بکه م!

پیویسته به شیویه کی په ها ئازاد بین.

سه روود نه ما: هه نگا وه کاغان سه رکه وتوانه بیار تیزین. شه ویکی درتیز!

خویتی هیشکه وه بوو له سه ر پوخسارم دوو که لّ ده کات و شتیکیشم له دوا به جی نه ما، جگه له م نه مامه دزیوه نه بیته!... جهنگی رۆحانی چه شنی جهنگانی پیوان دژواره؛ به لام، بینینی عه داله ت تا قه له زه تی خودایه.

له گه لّ ئه مه ش، هیشتا له دوینین. با پیشه وازی له هه موو ترپه یه کی چالاک و نه رمونیانیه کی راسته قینه بکه یین. له گه لّ کازبوهدا، به ئارامیه کی چه کدار ده بین و ده چینه شاره دره وشاوه کانه وه.

چ له باره ی دهستی هاوړپیه که وه بدویم! سه وده که شی، ده توانم به ئه قینه کوئینه درۆزینه کان پیبکه نم و ئا برووی ئه و ژن و میرده درۆزنه ش به رم، - له وینده رۆ، دۆزه خی ژنانم بین: - ده شی هه قیقه تم له ناو رۆج و جهسته ده سگیر بی.

نیسان - ئاب ۱۸۷۳

درهوشانهوه

پاش لهه

هه پاش نه وهی فیکرهی لههی خاموش بووه وه. که رویشکیک له نیو سانفوا¹ وگوله زهنگوله² له راوه کانداه لویتسته به کی کرد و له نیو تهونی جالجالوکه وه نوژی بو په لکه زترینه کرد. نای بو بهره نایابه شاروه کان- خو گولانیش سهیریان ده کرد! له شارپیه پان و پیسه که دا شتومه ک راخرا، گه مییه کان بهره و دربیای په یزه بندیش، ههروه ها له سه نه خسه کانیشدا، راکیشران. خوین له لای بارب- بلو³ چورهی هات، - له قه سابخانه کان- له سیترکه کان، که نهنگوستیلهی یه زدان په نجره کانی زرد هه لده گه راند. شیر و خوین چوره یان هات. قوندوره کان⁴ کولانه یان چی کرد "مازاگران" ه کان له مهیخانه کانداه جگه ره یان ده کیشا. له خانووه گه و ره شوشه بنده کان که ناوی له داده چوری، مندالان له پرسنه و ته ماشای وینه سه مه ره کان یان ده کرد. ده رگایه ک داخرا، له گوره پانی گونده که، زاروله یه ک له ژیر پرتنه به کی شیتانه دا بازووه کانی بادا، ههروه ها باناس⁵ و که له بابی مناره کانی نه و

(1) سانفوا (Sainfois): جوړه گزوبیا که که پووش و په لاشیکه باشی له ده سگیر ده بیت. (2) گوله زهنگوله (clohette): جوړه گولیکه شیهی له زهنگول ده بیت. وشه یه کی داریژراوه. (3) بارب - بلو (Barbe-Bleue): حیکایه تی "پیرول" ه، شهش ژنی خوی ده خنکینی، خه ریکی خنکاندنن حه و ته م ده بیت، له لایه ن براکانییه وه قوتار ده کوی و هه ره به ده دست نه وانیش ده کوژی. (4) قوندور (castor): جوړه ناژه لیکه، له ناوچه کانی نه مه ریکای یا کوور و نه وروپادا ده ژیت، پییه کانی پشته وهی وه کو پیی مراوییه، جاران له فهرووه که کی کلای پیوان دروست ده کرا. (5) باناس (girouette): له شیهی تیر، یا به ته خسته دروست ده کویت، له شوینیکه بهرز داده نریت بو ناسینی رهوتی "با" وشه به کی داریژراوه.

ثاقاره ش.

خانم *** نورگیکی له تلب دامه زراند. نوژی به که مین قوربانی له سه ده هزار قوربانگی⁶ کاتیدرال⁶ ده به سترا. کاروانه کان ناو ابون و میوانخانهی "سپله ندید" له نیو پاشه گه ردانی شهخته و شوی پولیندا دروست کرا. له و کاته وه، مانگ له دهشتایی جاتره کان گوپی له لوورهی چه قه له کان بوو. ئیگلزگه کان⁷ له و کیلگانه، به خویان و قاپقاپه کان ییانه وه مرخه یان ده هات، "توخاریس"⁸ پیی وتم: به هار بوو. - گول بته قیته وه- که فیش به سه ر پرد و به سه ر دارستاندا غل بهره وه، چه رچه فه سیاکان و ئورگه کان- بلاچه و هه و ره تریشقه کان- راپه رن و غل بخون-، ناو و غه مگینی، لههی سه رخن و ده ریخن. چونکه له و کاته وهی که به ند کراوه- نای- بهره نایابه حه شار بووه کان، گوله شکوفه کانیش! چ بیزار ییه که! شازنیش، جادوباز له نیو ئینجانهی قوریندا په نگره که ی جوش ده دا، نایه وی نه و شتانه مان بو بگیتیه وه که ده یزانی، که نایزانی.

مندالی

1

نه م بته، چاو سیاهو یال زهره، بیکهس و کار و دام و ده سته، له داستانه کانیش خانه زادتر، چ مه کسکی و چ فینله ندی، بواری لاژوه و رد و سه و زه لانیکی دژواره، به که ناری شه پزلداری بی گه میدا راده کات که (6) قوربانگه (autel): به و شوینه ده لین که که شهی قوربانی له دور ده گیریت، تاییه ته به ناییی مه سیحی. وشه یه کی داریژراوه. (7) ئیگلزگه (Eglogue): جوړه شیعریکه لادییه، لیریکیه. (8) ئوخاریس: بوکی دربیای کالیستیوه، قاره مانه ژنی حیکایه تی تلماکه.

به سه ختی ناوی یۆنانی، سلاقی، سه لتییان پی به خشویه.

له قه راغی دارستانه که دا- گولانی خه ون زه زیان دیت- ده ته قی و ده بریقینه وه - کیژی لیو پرته قال، قاچ له سه ر قاچ له نیو له هییه کی روشنی به ندکراوی کیلگه کاندایا، پرووتیی سیبهره، رت ده بیت و په لکه زیترینه ده کاته بهر، روهک و ده ریا.

خانمه کان له سه ر هه یوانه نزیکه کانی ده ریادا دین و ده چن، بچکۆله و زه به للاح، سیاهیکی شه نگی نیو قه وزه ی سه وز باو، گه وه ره رز او ده کانی سه رزه مینی چه وری ده ون و باخچه ی کرپوه که ده توینه وه، - دایکه جاهیله کان و خوشکه قهیره چاوانی پر چه ج، سولتانه کان، شازده جلوه رگ روهت سه خته کان، کیژۆله بیانییه کان و خه لکانی به نه رمونیانییه وه غه مگین.

چ بیزارییه که، ساتی "جهسته ی نازیز" و "دلی نازیز".

2

ئه مه خۆبه تی، کیژۆله مردووه که ی پشت گوله باغه کان- دایکی جوانه مه رگه که به پیپلیکانه ی مال وه دیته خوارئ- گالیسکه ی ناموزایانیش له سه ر له که جیره ی دیت- برا بچوکه که (له هیندوستانه وه!)، له وینده ری، به رامبه ر خۆرنشین له نیو کیلگه ی خه شخاش. پیره میرده کانیس راست له نیو شووره میخه کینه که نیژراون.

گه لایه کی زیترینی زۆریش ده وروبه ری مالی جه نه رالی داوه. ئه وانیش له باشوورن. - به ره و خانه به تاله کانیس پیوسته ریگای قرمزی بگرن. کۆشک بۆ فرۆشتنه، په رده کان دامالراون. رهنگی که شیش کلبله که ی له گه ل خۆی بردی.

- ده وروبه ری باخچه ی گشتیش، ژووری پاسه وانه کان به تالن. چه په ره کانیس هه نده به رزن ته نها له به رزاییه کانه وه گویمان له خشه ده بی. پاشانیش هیچی وانیه که له ژووره وه ببیریت.

کیلگه کان به ره و کۆلیته کان به رزده بنه وه که بی که له شیرن، بی سندانن.

ئیکلۆز به رزکراوه ته وه. ئای نازاره کان⁹ و ئاشی ساراکان، دورگه و ئاسیا وه کان!

گوله ئه فسووناوییه کان گززه یان دیت. لیتراییه کانیس رایده ژهنن. نازۆله هه ره که شخه کانیس هامووشۆ ده کن. هه وریش له سه ر ده ریای دروستبوو له هه تاهه تایی فرمیسکه گه رمه کانی چر ده بیته وه.

3

له دارستانه که دا بالنده یه که هه یه، نه غمه کانی راتانده وه ستین و سوورتان هه لده گه ریتر.

سه عاتیک هه یه زهنگ لی نادات.

زه لکاویک هه یه هیلانه ی نازۆله کی چه رموی تیدایه.

کاتیدرالیک شوڤ ده بیته وه و ده ریا چه یه که سه رده که ویت.

گالیسکه یه کی بچووک له ناو پووش و په لاشی به جیهیتراره، یا به غار له ریگا به ئوبه ئارایشکراوه کاندایته خوارئ.

تیسپیکی ئه کته ری بچوکه پۆشته، له ریگای قه راغ جه نگه له که به دی کران.

له کۆتاییدا، که برسی یا توینوو ده بیت، یه کی راوت ده کات.

4

من پیرم¹⁰ و له م بهر هه یوانه دا خه ربیک نویت کردنم- هه ره وه کو نازۆله ناشتی خوازه کان تا ده ریای فه له ستین ده له وه رن.

من زانایه کی خاوه ن قه نه فه یه کی رهنگ تاریکم. چل و باران خۆبان ده دهنه بهر په نه ره ی کتیبخانه.

من پیاده ره وه ی ریگای دووری قه راغ دارستانه کورته بنه کانم، دهنگی قه له به زه ی ئیکلۆزه کان شه قاوه کانم داده پۆشن. قه ده ریک خه مۆکی پۆدره ی

(9) نازاره کان: مه بهست له نازاره کانی عیسای کوری مه ریه مه.

(10) لیتره پیر به مانا ئایینییه که ی به کار هیتراوه، به رامبه ر به "قدیس" ی عه ره بییه.

زیرینی خورشین ده بینم.

به راست ده بهمه ئه و منداله جیهیلراوهی ناوهندی ده ریا، ئه و خزمه تکاره بچووهکی که ملی ریگایهک ده گریته که ته ویلی له ناسمان ده سوئی. سه ختن ریگاو بان. به گولته په پوله داپوشراون ته پۆلکه کان. که ش سپه. دوورن بالنده و کانیاو! ئه مه رهنگبئی کۆتایی دونیا بیت، به به ره و پیشه وه چوون.

5

ده با ئه م گلکۆبه م بو به کری بگرن، به گه چ که فمال کراو خه تی چه مه نتوو ده ریوقیو- دوور، له قوولایی زه وی. ئه نیشک ده خه مه سه ر میتر، چراش گه ش ئه و رۆژنامانه رۆشن ده کاته وه که چه ند نابه له د بووم له دووپات کردنه وهی خویندنه وه یان، ئه م کتیبه بی سودانه ش.

له دووراییه کی زۆر له سه ر سالۆنه ژیرزه مینیه که م، خانوو دروست ده کرین و ته مومژ کۆده بنه وه. قور قومزی یا سایا. شاریکی زه به للاح، شه ویکی بی کۆتایی!

که مئی نزمتر، زیرابه کانه. له ته نیشتیش، له ئه ستورایی که ون زیاتر هیچی که نییه. رهنگبئی خه ره نده لاژه وه ردیی و بیره ناگرینه کان. رهنگبئی له م ئاسته دا بیت مانگ و ئه ستیره کلکاره کان یه ک بگرن، ده ریا و ئه فسانه. له ساته تاله کانیش خه یالی به رده نایاب و کانه کان ده کم، هه لماتی کانه کانم. سه ردارای بیده نگیم من. بوچی روخساری کلاورۆژنه یه ک له سوچی گومبه زه که دا رهنگ زه رد هه لده گه ری؟

حیکایهت

شازاده یه ک تو ره بوو چونکه ته نه ها گه شه ی به پیشه وه چوونی ده ست بلاوییه کی تو ره هات ده دا. پیشبینی شوپشی خو شه ویستی سه رسورپینه ری

ده کرد و گومانی له ژنه کانی ده کرد که ده توان له موجامه له ئارایشکراوهی ئاسمان و سه لته نه ت چیتر بن. ده یویست حه قیقه ت ببینی، ساتی ئاره زوو ره زامه ندیکی جه وه هری.

که ویلی به زه ییانه بوو یا نه، ئه و ئه مه ی ده ویست. به لایه ن که مه وه خاوه ن ده سه لاتیکی فراوانی مرۆفانه بوو.

هه موو ئه و ژنانه ی که ناسینی کوژران. چ مال ویرانییه که له باخچه ی جوانیی!

له ژیر شمشیردا پیروزیایان لیکرد. چی تر داوای ژنی نویتی نه ده کرد. جاریکی دی ژنان ده رکه و تنه وه.

ئه وه ی داوی ده که وت ده یکوشت، پاش راو یا شه راب رۆکردن¹¹ - هه موو داوی ده که وتن.

هه ر بو رابواردن ملی ئازه له که شخه کانی هه لده کیتشا. ئاگری له کوشکان به ردا.

شالای برده سه ر خه لک و پاره پاره ی کردن.

حه شامات، سه رخانوی زیرین، ئازه له جوانه کانیش له وی بوون.

ده کری مرۆف به خاپوور کردن دلخوش بیت و بگه شیتته وه ش به دل ره قی!

میله تیش بی فززه.

ئیساره یه کیان به شانازییه وه غار غارینی ده کرد. ئه جنده یه ک ده رکه وت، جوانییه کی له راده به ده ری هه بوو، له سه رووی وه سف کردن. له شیوه و

روخسارییه وه، به لینی خو شه ویستییه کی دووپات بووه و ئالۆز ده رده که وت! به لینی به ختیاریه کی له وه سف به دهر، به لکو به دهر له توانا!

شازاده و ئه جنده که له ناوچوون، رهنگبئی له ناو ته ندروستییه کی جه وه هریدا له ناو چووبیتن. چۆن نه ده کرا به و جوژه نه مرن؟ واته هه ر دووک پیکه وه

مردن.

(11) شه راب رۆکردن: له یونانی و رۆمانی کۆندا. شه رایان بو خودا وه نده کانیا ن رۆده کردن، جوژه قوربانیه ک بوو، به شیکه له که شه ئایینییه کانیا ن.

به لّام شازاده، له كوشكه كهيدا، له تمه نيكي ناساييدا مرد. شازاده
نه جنده كه بوو، نه جنده كه ش شازاده.

بو ناره زوومان موسيقي عاريفانه مان كه مه.

پيشانگا

قوشمه چييه هره به هيزه كان. هه نديكيان ده ستیان به سهر جيهانه كانتانا
گرت.

به بي پيويستي و بي نه وهی په لهی نه وهيان بيت كه توانا به ده گمهن و
نه زمونوی هوشيار بيه كانتان بخه نه كار. چ زه لامي پينگه يشتون! چاوه
نه بله قه كانيان هه چه شنی شوی تاوستان، قرمزی و سیا، سی په نگينه،
پولاين، په نگين به نه ستيرهی نالتونی، روخسار شيواو، قورقوشمين،
په رنگ زهر، سووتاو، دنگ كه رخی به فيز! به توند و تيزی باق و بریقانه
رييان ده كرد: - چنه لاويك هه ن- نای فرشته، چون ته ماشايان ده كرد؟
خاوه ن دهنگی سامناک و سه چاوهی ترسن. بو شار نيران تاكو پشت
نه ستور بن، به كه شخه بيه کی قيزليها توو پوشته بوو.

نای به هه شتی سه ختی چاره گرزی هار! به راوردکاری له نيوان
دهرويشه كانتان و گالته جار بيه دمه نييه کانی تراندا نييه. به جلويه رگی
تازه داهينراوه کانی زهوقی خه ونیکی ناخوش، شيوهن و تراژيديايه کانی
پيگر و نيمچه خواونده روحانيه کان دهنوتن كه هه روه كو نه وهی كه
هه رگيز له ميژوو و نايه كاندا نه بوو بن. چينييه كان، هوتينتويه كان،
بوهيمييه كان، كورته بنه كان، كه متياره كان، مولوخه كان، شيتييه كونه كان،
شه يتانه سامناکه كان، ده له سهی ميللی و دايكانه، له گه ل راوستان و
نهرمونيانی ناره له كان تيكه ل ده كهن. توانای نواندی شانونامه ی نوئ و
سترانی كيژوله كانيان هه بوو. شايه ری وهستا، شوين و كاره كته ره كانيان
ده گورزی و كو ميداي موعناتيس بوويان پيشكه ش ده كرد. چاوان گرگرتوو،
خوينيش دم به گورانی، ئيسقانه كانيش ده كشان و فرميسك و تورپه

سووره كانيش چوره يان ده هات. گالته جار بيه كانيان، يا ترسه كانيان،
ده قيقه يه يا چنه مانگيكي ده خاياند.

ته نها منم خاوه نی كليلی نه م پيشانگا كتيويه.

په يکه ريکی کون

كوره زرافه كهی "پان"!¹² دهوری ته ویتل تاجه گوليلكه، تری کیويله ش
به دهوری چاوانت، دوو هه لماتی نايابن، ده جولينه وه. پرومه تت خلتانی
شهرابی قاوه بی بووه، ناوا ده بن. دانه کانت ده برسکينه وه. سينه ت چه شنی
سيتار، له هه دوو باله زيرينه كه تيشه وه ناوازه به زده بيته وه. دلته له ناو
نه و سکه لیده دا، كه جووته سيكسی تيا نوستوه. پياسه بکه له شه وان،
به شيرينيه وه نه م سمته ت بجولينه وه، نه و سمته ی ديش، هه روه ها رانی
چه پتیش.

بوونه وه ری جوانی

به رامبه ر به به فر بوونه وه ريکی جوانی و بالا به رز. فيکه ی مهرگ و بازنه ی
موسيقياه کی نزم، نه م جهسته ی په رسته، فراوان ده کات و به رزی ده کاته وه
و چه شنی تارماييه ک هه لده له رزی، برینی قورمزی و وسيا له و جهسته
شه نگه دا قه لبه زه ده کا. رهنگی تاييه تی ژيان تاريک هه لده گه ری، سه ما
ده کا، له ده وروبه ری روانگه¹³ به رز ده بيته وه، له وشوتنه ی كه بيناسازی
ده کری.

موچرکه كانيش به رزده بنه وه و دهمرخين، تاميکی هاجی نه م شوينه واران
به فيکه ی مهرگ و موسيقياه کی كه رخ پر ده بيت كه جيهان، دوور له
پشتمان وه، تورپی هه لده داته سه ر دايکی جوانيمان. - ده كشيته وه و ريک

(12) (Pin) پان: کوری "ديرمينه"، له ميتيولوزی يونانيدا خواه نديکی پاسه وانی ميگه ل و
سروش و كه سکا یی ده كرد.

(13) (vision) روانگه: رؤية.

پراده و هستی. ئای! ئیسقانه کافمان به جهسته ی ناشقیکی نوی داپوشراون.

ئای بۆ روخساریکی خوئله میشین، ته غرای¹⁴ یال و بازووی کرستالین! ئه و توپه ی که پیوسته بکه و مه سه ری له نیو تیکه ل و پیکه لیبی دره خته کان و هه وای سووکدا.

ژینه کان

1

ئای بۆ شه قامه فراوانه کانی ولاتی پیروز، بۆ هه یوانه کانی په رستگا! چیان له براهمان کرد، که قسه نهسته قه کانی¹⁵ بۆ راقه ده کردم؟ له و کاته وه، له و شوپنه وه، پیهره نه کانم ده بیینی! ساته زیوینه کان و هه تا وه که ی ته نیشته رووباره کانم دینه وه یاد، دهستی ئاواپی له سه ر شانم، دهستبازیه کانیشمان له نیو کیلگه ی بیبه ردا.

په وه کوتری قرمزى به ده وری بیره کانددا گزیه یان دئ. - دوور خراوه م لیرانه، دیمه نیکم بیینی که هه موو شاکاره دراماتیکیه کانی هه موو ئه ده بیاتی له سه ر نواندرا. سامانه نامۆکانتان پئ نیشان ده دم. به سه ر میژووی ئه و گه نجینانه دا پرا ده مینم که دۆزیتانه وه. ئه وه ی داهاتووش ده بیینم! حیکمه تی من چه شنی پاشه گه رانیی جیبی قیز لئ بوونه وه یه. ئه ری ده بئ عه ده می من چ بیت به رامبه ر به و چه په سانه ی که چاوه پروانتان ده کات؟

2

من داهینه ریکم گه لئ شایسته ترم له وانه ی که پیش من هاتوون، به لکو له موسیقی قازه نیکیش زیاتر، که شتیکی دۆزییه وه چه شنی کلیلی

(14) ته غرا: له بنه رتدا ئه م وشه یه تورکییه. جوړه نه خشیکه که له دیوکی پاره یا له سه ر پارچه زیو و خشلدا ده کریت.

(15) مه به ست له قسه نهسته قه کان: "سفر الامثال" که له عه ده ی کۆندا هه یه.

خۆشه و یستی. ئیستاش نه جیبزاده ی گوندیکی تفتی خاوه ن ئاسمانیکی قرچۆک، هه ولی ئه وه ده دم که یادگاری مندالیم، ده رۆزه که ر و شاگرد، یا هاتن به قابقابه وه و ده مه ته قئ و پینج شه ش بیوه ژنه که و چه ند شاییه کیش که که لله ی ره قم ئه وه ی لئ قه ده غه ده کردم که بگه مه ئاستی ئاوازی هه قاله کانم، به پینمه وه جو ش. له و به شه دلخۆشییه خاوه ن دییه م په شیمان نیم: هه وای هه ژاری ئه م ئاواپییه تاله به شیوه یه کی پرا ده به ده ر گومانه سه خته که م ئا و ده دا. به لام ئیتر ئه م گومانکاریه ناکه ویتته کار، سه ره رای ئه مه ش له ژیر رکیفی هه ژانیکی نویم. - چاوه پروانی ئه وه م که بیه شیتیکی زۆر شه رانی.

3

دوانزه سالان ده بووم، له هه وره بانیکدا چه پس کرام، جیهانم ناسی، کو میدیای مرۆقایه تیم نه خشانند. له ناو عه مباریکدا فییری میژوو بووم. له چه ند جه ژنیکى شه وانه ی یه کئ له شارانی باکوور، تووشی ژنی هه موو هونه رمه نده کۆنه کان هاتم. له قه یسه رییه کی کۆنی پاريسدا زانیارییه کلاسیکیه کانیان پئ وتم. له باله خانه یه کی که شخه به روژ هه لات ئابلۆقه دراو کاره مه زنه که م ئه نجام دا. خه لوه تی ده گمه نم تیا برده سه ر. خویتم ده وله مه ند کرد. ئه رکه که م بۆ گه رایه وه: به لکو پیوست به خه و بیینی ش ناکات. له هه ققه تدا من خه لکی ئه و دیو گۆرم¹⁶، دادیش نییه.

سه فهر

زۆرم بیینی. روانگه م له سه ر هه موو ئاوازیک قبوول کرد.

زۆرم چنگ که وت. قبیژه و هاژه ی شاران، له ئیواره دا، له ژیر هه تاودا و هه میشه.

(16) ئه و دیو گۆر "outré-tombe": هیمایه بۆ شاتو بریان (1768-1848) له ژیر ئه م ناو نیشانه یاداشته کانی ده نووسی.

زۆرم زانی: هه‌لۆیسته‌کانی ژبان- ئای بۆ قیژه و هاژه و ئای بۆ روانگه!
سه‌فه‌ر به‌نیو سۆز و هه‌را و زه‌نای نوێ!

شاهانه

سبه‌ینیا نیک، له‌لای میلیله‌تیکه‌ گه‌لێ شیرین، ژن و پیاویکی شه‌نگ له‌ گۆره‌پانی گشتیدا هاواریان ده‌کرد. "هاورپیانم ده‌مه‌وێ بیسته‌ شازن! ده‌مه‌وێ بيمه‌ شازن!" پیده‌که‌نی و هه‌لده‌له‌رزى. بۆ هاورپیه‌کانی ده‌رباره‌ی کشفات و نه‌زمونه‌ کۆتایی پێ هاتوه‌کانی قسه‌ی ده‌کرد. یه‌ک به‌سه‌ر نه‌وی تر دا ده‌بوورایه‌وه.

له‌ راستیدا نه‌و تاق به‌یانیه‌ بوونه‌ پاشا که‌ رایه‌خه‌ ئه‌رخه‌ وانیه‌یه‌کان له‌سه‌ر خانوه‌کاندا به‌رز ده‌کرانه‌وه، هه‌موو پاش نیوه‌رۆیه‌که‌ش به‌ره‌و دارستانی دار خورماکان هه‌نگاویان ده‌نا.

بۆ عه‌قاییک

تریه‌ی قامکیکت له‌سه‌ر ده‌هۆله‌که‌ هه‌موو ده‌نگه‌کان نازاد ده‌کات و هاوتاواییه‌کی نوێ ده‌ست پێ ده‌کات.

هه‌نگاویکی تو، سه‌ره‌له‌دانی پیاوانی نوێیه‌ سه‌ره‌تای په‌وتیانه‌.

سه‌رت پشتمان لیده‌کات: ئه‌قینی نوێ! سه‌رت ئاورمان لێ ده‌داته‌وه، ئه‌قینی نوێ "بگۆره‌ قه‌ده‌رمان، ئافاتمان بده‌ له‌ بیژنگ، به‌کات ده‌ست پێ بکه‌"، زارۆکان سترانت بۆ ده‌چرن. "گه‌وه‌هه‌ری به‌خت و نیازمان به‌ره‌و کێ ده‌که‌یته‌وه‌ بیکه‌وه" تکات لێ ده‌که‌ن.

له‌ هه‌میشه‌ بیه‌یه‌وه‌ هاتوو، به‌ره‌و هه‌موو جیگایه‌ک را‌ده‌بووری.

چیشه‌نگاویکی مه‌ستانه

ئای خێر و ئای جوانیم! که‌ره‌نای سامناک چیترا ساخه‌ ناکات! تابلۆی ئه‌جندانه‌! بۆ یه‌که‌مین جار، شاباش بۆ کارێکی سه‌خت و بۆ جه‌سته‌ی سه‌مه‌ره‌. ئه‌مه‌ له‌ژێر پیکه‌نینه‌ی منالاندا رووی دا، هه‌ر به‌وانیش کۆتایی

دیت. ئه‌م ژه‌هره‌ له‌ ده‌ماره‌کانماندا ده‌می‌نیه‌وه‌ تاکو که‌ره‌نا ژه‌نه‌کان دوور ده‌که‌ونه‌وه، ئه‌و کات به‌ره‌و نه‌شازی کۆن ده‌گه‌رپینه‌وه. ئای که‌ ئیسته‌ ته‌واو شایانی ئه‌م نازارانه‌ین!

به‌گه‌رموگورپیه‌وه‌ ئه‌و په‌یمانه‌ سه‌رووی مرۆفانه¹⁷ کۆبکه‌ینه‌وه‌ که‌ بۆ جه‌سته‌ و رۆحی دروستکراومان دراوه: ئه‌م په‌یمانه‌، ئه‌م شیتیه‌یه‌! ئه‌م نه‌رمونیا نیه‌یه‌، ئه‌م زانیارییه‌، ئه‌م توند و تیژییه‌! سۆزیان داينی که‌ دره‌ختی چاکه‌ و خراپه‌ له‌ نیو ئه‌م سیبه‌ره‌دا بنیژین، پاکیزه‌ی زۆرداریش بگواستریته‌وه، تاکو ئه‌قینی هه‌ره‌ خاوتیمان به‌یتن. به‌م کتوپرپیه‌ ناتوانین ده‌ست به‌سه‌ر ئه‌م ئه‌به‌دیه‌ ته‌ داگیرین. به‌بلاوبوونه‌وه‌ی گولاو کۆتایی پێ دیت. پیکه‌نینه‌ی زارۆلان، پیده‌نگی کۆیلان، زوه‌دی عازهبان، سامناکی سیما و شتانی ئیره‌، به‌یادگاری ئه‌م ئیواره‌یه‌ پیرۆز بیت. ئه‌مه‌ به‌ده‌له‌ی ده‌ستی پیکرد و ئه‌مه‌ش به‌فریشته‌ی کلّه‌ و شه‌خته‌ کۆتایی هات.

ئیواره‌یه‌کی بچووکی مه‌ستی پیرۆز! به‌لایه‌ن که‌مه‌وه‌ له‌ پیناوی ئه‌و ده‌مامکه‌ی که‌ دلت پێخۆش کردین. دلنیات ده‌که‌ین، مه‌نه‌جی! ئیمه‌ ئه‌وه‌ له‌ یاد ناکه‌ین که‌ دوینی پیرۆزیایی ته‌مه‌نی هه‌ر یه‌کیکمانت کرد. ئیمه‌ بروامان به‌ژه‌هر هه‌یه‌. ئیمه‌ ده‌زانین هه‌موو رۆژی هه‌موو ژبانمان به‌خشین. ئا ئه‌مه‌یه‌ سه‌رده‌می پیاوکوژان.

رسته

کاتی جیهان ده‌بیته‌ تاقه‌ جه‌نگه‌لیکی ره‌ش بۆ چوار چاوه‌ی واق و پرمایمان، -ده‌بیته‌ که‌ناری بۆ دوو مندالی دل‌سۆز، -ده‌بیته‌ خانووی مۆسیقا بۆ دلۆقانی رۆشمان، -ده‌تدۆزمه‌وه‌.

لیره‌ تاقه‌ پیره‌مێردیکی ته‌نها هه‌یه‌، هیمن و جوان، به‌ "که‌شخه‌یه‌کی نامۆ" ده‌وردراوه، -له‌به‌ر ده‌مت کړنۆش ده‌بم.

با هه‌موو یاداشته‌کانتم هینا بیته‌ دی، -با ئه‌و که‌سه‌ بم که‌ بتوانی بته‌ستیه‌وه‌، -ده‌تخنکینم.

(17) سه‌رووی مرۆفانه: (surhumain): فوق الانساني.

کاتی گه لای به هیز ده بین، - کئی پاشه کسه ده کات؟ یا زور دلخوش - کئی ده بیته قه شمر؟ کاتی گه لای شه پخواز ده بین، - ده بیچ چمان لای بکه ن؟ خو ئارایش کهن، هه لپه پرن، پببکه نن. - هه رگیز ناتوانم خوشه ویستی له په نجه ره وه تور هه لده م.

- هاوړتییه ده ووزه کمه، زارو له ی زه به للاح! چهندی له لات وه کویه که، ئەم چاره په شیبیه و ئەم بگره و بهردانه و ئەم په شیبوی منهش. خو ت پیمان هه وه گریته به دهنگی موسته حیلت، به دهنگت! کوزکه شیبکی تاقانه یه بو ئەم بی هیوا ییبیه چلبسه. چیشته نگاویکی هه وورینی گه لاویژ، تامی خو له مپش له هه وادا ده فری، - بوئی ته خسته له کوانودا عاره ق ده کات، - گوله کان خوسان - ویرانی پیاسه - غه می جوگه له ی کیتلگه کان - بوچی تا ئیسته گه مه ی زارو لان و بوخور نییه؟

گوربسیکم له زهنگوله یه که وه بو زهنگوله یه کی دی پاکیشت، تاجه گولبینه شم له ده لاقه یه که وه بو ده لاقه یه کی دی، زریزه ی زریزینشم له ستاره یه که وه بو ستاره یه کی تر و سه ما ده کم.

ئو گوله به رزه به بی وچان دوو که ل ده کات. چ جادو و بازی له سه ر خوړنشین چهرمگدا هه لده ستی؟ چ چرو ی وه نه وشه یی دینه خواری؟

کاتی پاره وپوولی میلله ت له جه ژنی برایه تی خه رج ده کری، زهنگیکی ئاگرینی په مه بی له ناو هه وردا ده زرینگیته وه.

تامی مه ره که بیکی چینی خوش زیندوو ده بیته وه، پودره یه کی ره ش به هیواشی ده باریته سه ر دوینی ئیوارم. چرای چلچرا خاموش ده کم و ده هاویژمه سه ر رایه خو روو له سیبهر ده کم، کیژنه کانم! شازنه کانم! ده تانبینم!

کریکاران

ئای بو ئەم چیشته نگاوه گه رموگوره ی مانگی شوو باته. باشووری سه غله تکهر دپت و یاداشتی ئیمه ی عه به سی و به دبه ختیبه لاوه کانمان زیندوو ده کاته وه.

هینریکا ته نووره یه کی لۆکه ی چوارگوشه ی سپی و بو ری هه بوو، پیتی ده چوو له سه ده ی رابووردو وشدا له به ری کردبیت، کلاویکی ئویه دار و له چکیکی ئاوریشمیش. ئەمه غه مگینتر بوو له پرسه یه ک. له قه راغ شاردا پیاسه مان ده کرد. که شیش هه ورین بوو، ئەم بای وه شته ش هه موو بو ن ناخوشه کانی باخچه هه لکروو زاوه کانی کیتلگه هیشکه وه بووه کانی بو ده هیناین. له زولکاویتک که سیلاوی پاشماوه ی مانگی رابووردوو بوو، له رچه یه کی به رزدا، ماسیبیه یه کجار بچووکه کانی نیشان دام.

شار و دوو که ل و ته قه ته قی کاسبکاره کانی، له و ریگاویانه دا دوامان ده که وت. ئای بو جیهانیتیکی دی، دانیشتون له لایه ن ئاسمان و سیبه رانه وه پیروزیایان لیکرا. باشوور، رووداوه کویره وه ریبه کانی مندائیم، بی هیوا ییبیه کانی هاوینم، ئەو به شه فه زعه ی هیز و زانیاریبه م که هه میشه به خت لیم دوور ده خاته وه، ده هینیتته وه یادم. نه خیر! ئیمه هاوین له م ولاته قه رچۆکه نابینه سه ر که هه میشه ماره برای هه تیوین. ده مه وی ئەم بازووه ره قه چیتر ئەم وینه ی ئازیز رانه کیشی.

پرده کان

ئاسمانی کریستالیبه خو له میتشینه کان. وینه ی نامۆی پردان، ئەمانه ریکن و ئەوانه قو قزین، ئەوانی دیش لیژده بنه وه و گو شه یی به سه ره ئەوانه ی پیشوودا ده چه میتنه وه، ئەم وینانه ش له بازنه رو شنه کانی که نالدا نو ی ده کریته وه، به لام هه موو سووک و درپژ که که ناره کان هه لگری گومبه زه کانم نزم ده بنه وه و بچووکه ده بنه وه. هه ندی له و پرده کانه هه لگری کولیتن. هه ندیکیان هه لگری ستوونی چاروگه ن، ئیشاره ت و په رژینه شاشه کان. ته خته نیرومیبه چکوله کان تیهه لکیشی ده بن، داده چوړین، تیله کانیش

به سهر كه نارەكاندا بهرز دهبنهوه. چاكه تىكى دهبنريت، رهنگى جلويه رگى تر و ناميرى موسيقايش. تايا ئەمانه ئاوازی ميللين، يا پارچه كۆنسىرتى نه جيبزاده كانن، يا پاشماوى سرووده جه ماوه ريبه كانن؟ ئاو شين و بۆره، پان وهكو بازووى دهريا، - پزىسكىتى سىپى له ئاسمانه وه دپته خواري و ئەم كۆميدىيايه خاپوور دهكات.

شار

من پزىوارىك و هاو نيشتيمانىيه كه م قهه بيزارى شارى نيمم ههست به نوپى بكا، چونكه به دهره له هه موو زهوقه باوه كان، بۆ پازاندنه وهى دهره وهى خانووه كان، ههروهها بۆ نه خشه شاره كه ش. لپره ههست به هيچ شوتنه وارى ئاسه وارىكى په رستن ناكهن. زمان و رهوشت گهراونه ته وه هه ره ئاسانترين شيوهى دهر پزىيان، له كۆتاييدا! ئەو مليونه ها خه لكه ش كه پتوبستيان به يه كتر ناسين نيبه، به شيوه يه كى هاوچوو، په روه رده و پيشه و پيرى دههين، كه پتوبسته رپره وهى ژبان به چه ندين جار كورتتر بيت له وهى كه نامارى شيتى ميلله تانى كيشوهر دهيكات. بهم جوهره له په نجه ره كه موه تارمايى نوپى دهبنم، له نيو ته ستوورايى و دووكه لى ته به دى ره ژووه وه سيبه ره دارستانىيه كه مان، شهوى هاوينه مان لوول ده دات! خودا وهندى تۆلهى نوپش، له پيش خانووه قنجه لاديبه كه م كه نيشتمان و دلمه، چونكه لپره هه موو شتى به م ده چپت، - مه رگى بى گريان، كچۆله چالاكه كان و كار كه ره كه مان، ئەقينيكي ره شين، تاوانىكى دلرفين له نيو چلپاوى شه قام دهره وشپته وه.

شوین پاچكه

لاى راست كازيوهى تاوستان گه لا و هالا و دهنگه دهنكى سوچى ئەو باخچه يه له خه وه له ده ستينى، ته پۆلكه كانى لاي چه پيش له سهر سيبه ره وه نه وشه ييبه كاندا هه زاران شوين پاچكه ي ريگاي شيدارى گرتۆته خو. خو پيشان دانى ئەجندان. له راستيدا: گاليسكه ي پر له ئاژه لى دارينى

ئالتونى، ستوونى به له م و په رۆى ره ش، له نيو غار غارينى بيست ئەسپى سىركى خالخال، زارۆله و پياوانيش له سهر پشتى ئاژه له هه ره واق ورمه وه كانيان، بيست گاليسكه، كۆم و ئارايش به به يداخ و گولدار مينا گاليسكه كۆن و ئەفسانه ييبه كان، پر له مندال و توالى گه شاهه، بۆ خو پيشان دانىكى گونديانه ي قهراغ شار. - ته نانه ت تابووته كانى ژير كه پرى شه وين، كالاوه ئەبه نووسه كانى بهرز ده كرده وه، جوانووه شين و ره شه كانيشى ده قۆزته وه.

شاران

ئا ئەمانه شارن! ميلله تىكه له پيناوى ئەليگانيزه كان¹⁸ دروست كران و لوبنانه كانى خه ونيش. شالپى¹⁹ كرىستالين و دارستانىكىش له سهر هيتلى ئاسن و خرۆكه نه بينراودا ده جولينه وه. دهرچه ي چيا ئاگر پتینه كان به تۆپه ل و لقه دارخورماي مسين زينار به ستن، به شيوه يه كى هاوئاواز له نيو گردا نه عه رته ده كهن. جه ژنه ئەقينداره كان به سهر جوگه له هه لئاسراوه كانى پشت شالپى كاندا زرينگه يان دپت. راوه زهنگۆل له گه رووه كاندا هاوار دهكات. كۆمه له گۆرانىيپتزه زه به للاحه كان به جلويه رگه كانيانه وه غار ددهن و ههروه كو تيشكى دۆنده كانيش برىقه يان دپت به يداغه كان. له سهر خانووه كان، له نيوه ند كهنه كاندا "رۆلان" ه كان²⁰ جوامپيرى خويان جار ددهن. له سهر ته ننگه ريبه كانى خه رهند و له سهر خانووه كاندا برىقه ي ئاسمان چارۆگه هه لگره كانى پا پۆران ئارايش دهكات. دوا به دواي دارمان جه ژنى كيتلگه به رزه كان كه تيايه سه نتۆريس²¹ فريشته ييبه كان له نيو هه ره رس هيتانى به فردا پيش ده كهن. له سهر ئاسته هه ره به رزه كانى لوتكه شدا، زه ربايه ك

(18) ئەليگاني: زنجيره يه ته پۆلكه و گردن له نيوان پىسلفانيا و فرجينيا.

(19) شالى: جوهره خانويه كه به ته خته و دار دروست ده كريت له ناوچه شاخاويه كاندا.

(20) رۆلان: له رۆمانه كانى چاخه كانى ناوه ندا، ناوى قاره مانىكه، سه ره لشكرى خاچه رستانه. رامبۆ له شيوه ي كۆ به كارى هيتاوه.

(21) سه نتۆير: جوهره ئەسپىكه پيشه وهى چه شنى مرۆقه و پاشه وهى وهكو ئاژه لىكى ئەفسانه يه. به گۆيره ي ئەفسانه كان گوايه كاتى خۆى ژباوه.

به له دایکبونی نه به دبی قینوسی شله ژاوه، پر له پاپوره موسیقاییه کان و ههرا و هوربای مرواری و بهرده نایابه کان، - دهریاش هندی جار به تیشکیکی کوشندهی تاریک داده گیرسی. له قه دپاله کانداهه سکانهی گولی گه وره به قه ده چک و په رداخه کافان مرخه دیته. له نشیوه کانیس کاروانی جنوکهی خه ونه کان، رهنگ شی و ماستین²² سه ده که ون. له وینده ریش، پییه کان له نیو درک و دال و سولا قدا، که له کیوییه کان شیر دیانا²³ ده مژن. سوزانییه کانی²⁴ قه راغ شار ده گرین، مانگیش ده سووتی و هه نسک ده دات. قینوس ده چیتته نه شکه وتی ناسنگه ران و ده رویشانه وه. کومه له قه لایه یک بیری میلله ده چرن. له و کوشکانه ی که به هیسکان دروست کراون، موسیقاییه کی نادیار به رزده بیته وه. گشت نه فسانه کان گه شه ده که ن، هه لپه کانیس خو تور ده دن له شارو چکه کان. به هه شتی باهوزه کانیس هه رهس ده هینن. کیوییه کان به بی وچان له جه ژنی شه ودا سه ما ده که ن. بو سه عاتییک چوومه ناو قه له بالغی شه قامتیکی به غدا و بو کارتیکی نوی تیپیک گورانی ده چری، له ژیر شه مالیکی چردا، ده خولامه وه به بی نه وهی بتوانم خو له و تارمایییه جوانه ی شاخان بیاریزم که وای پیوست ده کرد تووشی یه کتر بین.

چ بازوویه کی چاکن، چ کاتیکی خوشه که نه و ناوچه یه م بو ده گه رینیتته وه که وه نه وز و هه ره بچو و کترین بزوتنه وهی لیوه دیت؟

دوو ده روزه کهر*

برای به سزمانم! چ شه ویکی سه ختم چیتت!" له م پرۆزه یه دا هیچم چنگ نه که وت. به نو قسانی نه و گه مه م پیتر. به هوی هه له ی من رهنگین گه رابینته وه مه نفا، دوو کوبله". نه و شووم و بی تاوانییه کی گه لی ناموی بو

(22) ماستین: ئاوه ئاوه بو ماست. وشه یه کی داپتراره.

(23) دیانا: خودا وه ندیکی ئیتالیاییه.

(24) سوزانییه کان: مه به ست نه و ئاوه تانه یه که هه میشه له گه ل باخوس دان: خوا وه ندی مه ی و رابوردن.

(*) مه به ست "رامبو" و قیلین "ه".

ده خواستم، پاشان هوکاری پارایی ده خسته سه ر. به گالته جار پییه وه وه لامی نه و جیهانه نه هریمه نییه م ده دایه وه و ده چوومه به رده م په نجه ره که. له پشت گونده که ی که تیپی موسیقارانه ی ده گمه نی لیوه رت ده بو، تارمایی که شخه یی شه وی داهاتووم ده خولقاند.

پاش نه و خو خافلانده ته ندروستییه (که م تا زور)، ده چووم له سه ر رایه خیکی پیوش راده کشام. به لایه ن که مه وه هه موو شه وی، هه ر که ده نووست، برای که ساس هه لده ستا، ده م گه نیو، چاوه لکولراو، - هه ره وه کو نه وهی خو ی له خه وندا بیینی! - به ره وه هه له که رایده کیشام هاواری خه ونه گه خو خه مۆکییه کی ده کرد.

له راستیدا به هه موو وریایییه کی هه زرمدا، نه وه م گرتته نه ستو که بیگه رینمه وه دوخه سه ره تایییه که ی که کوری هه تاو بو، - ویل ده بووین، تویشوومان شه رابی نه شکه وتان و پسکییتی ریگاو بان، منیش به په له بو دوزینه وهی شوپنیک و شیوه یه ک.

شاران

نه که ره پۆلی²⁵ ره سمی ته حه ددای بوچوونه هه ره زله کان ده کات. مه حاله ده رپینی رۆژیکی ته لخ له لایه ن ئاسمانیکی خو له می شینی به رده وام، ده وه شان وهی ئیمپراتوری خانووبه ره کان و به فری نه به دی سه رخاک. به زه وقی زلیه کی نامۆه هه موو سه رسورپنه وه ئاریشته کتوره کلاسییه کانیان لاسایی کرده وه. ده چه مپیشانگای تابلو له باره گایه ک که بیست جار له هابتون - کورت²⁶ فراوانتره. چ تابلویه ک! نه بوخوزنه سرتیکی نه رو بجی په یژه کانی وه زاره ته کانی دروست کرد، نه و فه رمانبه رانه ی که تا کو ئیسته توانیم چاوم پیتیان بکه ویت له [...] ²⁷ به فیزترن، به رامبه ر دیه نی پاسه وانانی کۆله گه کان و وه ستاکانی بینا هه لله رزیم. به گرت کردنه وهی

(25) نه که ره پۆل: به شیکی هه ره به رزی شاره کانی گرتکه.

(26) هابتون - کورت: خانووبه ره یه کی شاهانه یه، له نزیک له ندن.

(27) له ده ستنوسه که ی رامبو، نه م وشه یه ناخوتندریتته وه.

خانوبه ره‌کان له شیوهی کۆمه‌ل، سه‌وش و سه‌رخانووه‌کان داخراو عاره‌بانچییه‌کانیان ده‌کرد. باخچه‌گشتیییه‌کانیش سروشتییکی سه‌ره‌تایی ده‌نویتن که هونه‌ریکی بالا ئه‌نجامی دابیت. گه‌ره‌که به‌رزه‌که‌ش به‌شی له وه‌سف به‌ده‌ری تیدایه: بازوی ده‌ریا، بچ به‌له‌م، چینه ته‌زره‌شینه‌کانی نیو کۆرنیشه‌کان که هه‌لگری مۆمدانی گه‌ورن، لول ده‌دات. پردییکی کورت ده‌چیتته سه‌ر ده‌روازه‌یه‌کی نه‌ینی ژیر گومه‌زی سانت- شاپیل. ئه‌م گومه‌زه قه‌لغانییکی پۆلایی هونه‌رییه، ته‌وه‌ره‌که‌ی نزیک پانزه‌هه‌زار پیتییه.

له‌به‌ر چه‌ند خالیکی تییبه‌رگه‌ی مسین، سه‌ر خانووه‌کان، په‌یژه‌کان که ده‌وری سالۆن و کۆله‌گه‌کانیان داوه، وام هه‌ست کرد که ده‌توانم قوولایی شاره‌که‌ی پچ بزانه! شتیکی سه‌مه‌ره‌بوو که ده‌رکم پچ نه‌کرد: ده‌بچ ئاستی گه‌ره‌که‌کانی سه‌ر و ژیری ئه‌کروپۆل چه‌ند بن؟ مه‌حاله زانیی بو‌عه‌ریی ئه‌م زه‌مه‌نه‌ی ئیمه. گه‌ره‌کی بازرگانان بازنه‌یه‌کی یه‌ک شیوازه، له‌گه‌ل سالۆنی که‌وانه‌دار. دوکان نابینریت، به‌لام به‌فری سه‌ر شوسته پلیشواوه‌ته‌وه، چه‌ند ناباییکی²⁸ ده‌گمه‌ن، چه‌شنی پیاسه‌که‌رانی سه‌به‌ینانی یه‌ک شه‌موانی له‌نده‌ن، به‌ره‌و گالیسکه‌گه‌وه‌ه‌رینه‌کانیان ده‌چن.

چه‌ند قه‌نه‌فه‌یه‌کی مه‌خمه‌ل سوور: خوارده‌وه‌ی پۆلین پینشکه‌ش ده‌که‌ن، نرخه‌کانیان له‌نیوان هه‌شت سه‌د و هه‌شت هه‌زار روپییه‌ دایه. له‌جیاتیی ئه‌وه‌ی له‌م گه‌ره‌که‌ بازنه‌یییه‌دا بیه‌ر له‌ گه‌ران که‌مه‌وه به‌دوی شانۆدا، به‌خۆ ده‌لیم ده‌بچ له‌ نیو ئه‌م دوکانانه‌دا به‌پیتی پیویست درامای تاریک هه‌بیت. به‌لام پیتی ده‌چن یاسا تا بلتی نامۆ بیت، ده‌ستبه‌رداری ئه‌وه ده‌بم که بیتریک له‌لای خۆ دروستکه‌م ده‌ریاره‌ی سه‌رچالانی ئه‌م شوینه. قه‌راغ شار وه‌کو شه‌قامی پاریس شه‌نگه، به‌ختیاره به‌رووناکی. نیوه‌ندی دیوکراسی چه‌ند سه‌د که‌سیک ده‌گریتته خۆ. لیره‌ش خانووه‌کان یه‌ک له‌ دووی ئه‌وی تره‌وه‌ نایه‌ن، قه‌راغ شار به‌شیوه‌یه‌کی نامۆ له‌گه‌ل گوندا تیکه‌ل ده‌بیت،

(28) ناباب: له‌ هیندستانی ئیسلامی به‌ حاکمی ناوچه‌یه‌ک ده‌وتریت یا به‌ ئه‌فسه‌ری سولتان. له‌ "نواب"ی عه‌ره‌یییه‌وه‌ وه‌رگیراوه.

ناوچه‌که رۆژئاوای ئه‌به‌دی پیر له‌ دارستان و دار و دره‌ختی نایاب ده‌کات که نه‌جییزاده کیوییه‌کان رۆژنامه‌ی خۆیان له‌ژیر رووناکی ده‌ستکرد راو ده‌که‌ن.

ئیشکرتن

1

ئه‌مه‌ پشوو‌ی رووناکه، نه‌ تا، نه‌ داهیزراوی، له‌سه‌ر رایه‌خ نه‌ له‌ وه‌رگادا نییه.

ئه‌مه‌ براده‌ره، نه‌ گه‌رم و گور نه‌ ده‌غه‌زار. براده‌ره.

ئه‌مه‌ خۆشه‌ویسته نه‌ نازارده‌ر نه‌ نازارچیژ. خۆشه‌ویسته.

هه‌وا و جیهان به‌بچ گه‌ران ژبان.

- که‌واته ئه‌مه‌ بوو؟

- خه‌ونیش فینک دادی.

رووناکی به‌ره‌و کۆله‌گه‌ی باله‌خانه ده‌گه‌ریتته‌وه. له‌م سه‌ر و ئه‌وسه‌ری هۆله‌که، دیکۆر ئاسایی، په‌یژه هارمۆنییه‌کان یه‌ک ده‌گرن. دیواره‌که‌ی به‌رامبه‌ر ئیشکرت دووپات بوونه‌وه‌یه‌کی پسیکۆلۆژی به‌شه‌کانی فریزه²⁹، سیپالی ئه‌مۆسفییری و رووداوه ژبولۆژییه‌کان. خه‌ونییکی توندوتیژ و خیرا هی کۆمه‌له عاتیفه‌یییه‌کان له‌گه‌ل بوونه‌وه‌ری میزاج جیاوازی نیو هه‌موو دیه‌نه‌کان.

2

له‌ شه‌ودا، چرا و مافووره‌کانی دوینی ئیواره‌هاژه‌ی شه‌پۆلانیان هه‌یه، به‌دریژای جه‌سته‌ی پاپۆر و ده‌وربه‌ری پرده‌که‌ی پاشکۆ.

ده‌ریای دوینی ئیواره، چه‌شنی مه‌مکۆله‌کانی ئه‌میلیایه.

به‌ره‌کانی قه‌د دیوار، تاکو ناوقه‌دی، ده‌وه‌نی سوورمه‌داره، به‌زومه‌رهد بۆیاغ کراوه، که‌ کووکوختی دوینی ئیواره خۆیان فری ده‌ده‌نه باوه‌شبییه‌وه.

(29) فریز: به‌و نه‌خشه‌ ده‌رپۆقیوانه ده‌وتریت که له‌سه‌ر دیواردا ده‌کرت.

پلاکی³⁰ خانووه ره شه که، هه تاوه راسته قینه کانی که ناری لمین: ئای!
ئا ئه م جار، بییری سیحر و تاقه دیمه نی کازتیه.

سۆفیکه ری

له قه دپالی ته پۆلکه که فریشته کان کراسه خوریبه کانیان له ناو گزۆگیای
پۆلایین و زومه پرددا باده دهن.
کیلگه کانی گر تاکو دۆندی گرده کان قه له مبارز دهن.
له لای چهپ خۆلی ترۆپک، پیتشیل له لایه ن هه موو پیاو کوژان و هه موو
جه نکه کانه وه و گشت هه را و زه نا کاره سات ئامیزه کان دوا ی لیتیبیه که ی
ده که ویت.

پشتی ترۆپکه لای راستیش هیللی رۆژه له لانه کان و پیتشکه و تنه کان.
سه ره رای ئه وه ی که ئۆبه که ی سه ره تابلۆکه به هاژه ی غل خوار دوو دروست
بووه به ره و مرواریبه کانی ده ریا و شه وانی مرۆقانه گورگه لۆقه یه تی.
شیرینی گولدار ی ئه ستیره کان و ئاسمان و ئه وه ی ماوه ته وه، به رامبه ر
ته پۆله که سه به ته ئاسا داده به زن، - به ره و روومان، که ندر په که ی خواره وه
بۆندار و شین هه لده گه ریتنی.

کازیوه

با وه شم بۆ کازیوه ی هاوین کرده وه.
هیشتا هیچ شتییک له سه ره رووی کۆشکه کاندانه ده جوو لایه وه. ئاو مرد بوو.
سه ریا زگه کانی تاریکی رچه ی دارستانه کانی جی نه ده هیشتا. رۆیشتم،
هه ناسه وریاکان و شله تینه کانم هینایه ئاگا، به رده نایابه کان ته ماشایان
ده کرد و باله کانیش به بی ده نگ به رز ده بوونه وه.
پرۆژه ی یه که م، له و رچه یه ی که پر له بریسکانه وه ی ته ر و بی ره نگ بوو،
گولتی بوو ناوی خۆی پی و تم.
به تاقگه ی قه زه ردی بلا و بووه وه ی نیو سه رووه کان پیکه نیم: له دۆنده

(30) پلاک: ته خته ی ناو نیشان، که له پیتش خانوودا هه لیده واسن.

زیوینه که دا ژنه خوا وه نده که م ناسیبیه وه.

ئا له و کاته دا چارشیتیه کانم یه ک له دووی یه ک هه لمالی. له کۆلانه که دا،
به بازوو را وه شانده وه. له ده شتا ییبیه که که به که له شتیرم را گه یاند. له شاره
گه وره که دا به نیتو زه نگول و گومبیه زه کاندای غاری ده دا، وه کو ده رۆزه که ر
به سه ره شۆسته مه رمه رینه که دا رای ده کرد، راوم ده نا.
له سه رووی کۆلانه که دا، نزیک دارستانی ژاله، به چارشیتیه کۆبووه کانی
ده ورمدای، که میتیکیش هه ستم به جه سته زله که ی کرد.
کاتی ها تنه وه ئاگا نیوه رۆ بوو.

گول

لهسهه په پيژده زيرين، - له نيو نويي اوريشيمين، تول خوځه ميشين، مه خمه لي سوز و له گهني كريستالين وه كو مسي بهر هه تاو رهش داگه راو، - ديژيتال¹ ده بيبينيم لهسهه مافووري هيل زيوين ده كرتينه وه، چاو و قزبش.

پارچه ي زيري زهره بهسهه ناقيقداد په خشاوه، كوځه گه ي داركاژيش گومبه زيكی زومه رده هه لنده گرن، چه پكه نه تلله سي چه رمگ و گوجاني باريكي له علي دهوري گولنه باغي ناويني داوه.

چه شني خوداوه نديك چاو گه وره و شين و شيوه به فرين، دهريا و ناسمان جه ماوه ريكي لاو و گولي به هيتز به ره وه هه يوانه مه رمه رينه كان راده كيشن.

شهوانيكی تورهات

فوويه ك كه ليني نويي له نيو بهر بهسهه كاندا ده كاته وه، - جولانه وه ي بنميچه سوواوه كان ده شيويني، - سنوري خانوه كان په رش و بلاو ده كاته وه، - ده لاقه كان ده كوژينيتته وه، - له سهرووي روزه كه، له سهه پي خوم دابوه بهر زيرابه كه، - دابه زيمه ناو گاليسكه يه ك كه به باشي چاخه كه ي خوي به ناوينه قوقزييه كانی ده سنیشان ده كرد، چوارچيوه قوپاوه كانی و قه نه فه چه ماوه كانی. تهره هه لگري وه نه وزی من، دووره په ريز، خانووي شوانانه ي گه لخوي من، گاليسكه كه بهسهه چيمه ني شارپي كال بووه داده چه مييه وه: له خيچييه كي سهرووي ناوينه كه ي لاي راستيش وينه ي مانگي رهنگ زهره ده خوليتته وه، گه لاي داران، مه مكوژلانيش، - سهوز و شينيكی يه كجار توخ وينه كه داگير ده كهن. له خاكي به رده لاندنا نازده له كان به رهلان.

- ليره فوو بز باهوز ده كريت، سوډومه كانيش - نوره شه ليمه كانيش، - نازده له

(1) ديژيتال: روه كيكی ژه هراوييه، بهرزه، هيشوه گول ده كريت، له چه شني په نجه به قه ديا شور ده پيته وه.

درنده كان و له شكره كان،

- (نايا مه يته ره كان و نازده له كانی خهون ده گه رينه وه ژير دره خسته هه ره خنكاوه كان، يو نه وه ي تاكو چاوان نغروم كه نه كانی ناوريشمه وه)

- بماننين، قامچی خواردوو به نيو ناوه به خوره كان و خواردنه وه په رش و بلاوه كان، بهسهه چه په ي سه گاندا غل بينه وه...

- فوويه ك سنووري خانوه كان په رت و بلاو ده كاته وه.

دهرياواني

گاليسكه زيوين و مسينه كان-

پيشه كي زيوين و پولا ييني پاپوران-

له كه فاو ده دن.

كوته رهي دركه كان بهرز ده كه نه وه.

ته زووه كانی لاند²

شوين پاچكه فراوانه كانی كشانی ده ريا، -

بازنه ي بهره و روزه لات ده خزين.

به ره و كوځه گه ي جهنگل، -

به ره و رهنه گه تور دراوه كان،

كه سووچه كانيان بهر گيژه لوو كه ي تيشك ده كه ون.

جهزنی زستانه

تافگه له پشت زنجی نويي را- كو ميديبه كان ده زرينگيته وه. چلچراكان ده كشين، له نيو باخچه و ره وته نزبكه كانی مياندر³، - كه سك و سوورايی خورتاوا. حوريبه كانی هوراس⁴ كلاوي نيمپراتورييه كه ميان له سه ره، - هه لپه ركي تي سيبري، چينيبه كانی بوشي⁵

(2) لاند: بهو پارچه زهوييه ده وترتت كه تنهها چند جوره روه كيكی لن ده پويت.

(3) مياندر: روه باريكه له توركيا، ده رزيته درياي نيجه وه.

(4) هوراس: مه بهست له شاعري لاتينيبه.

(5) بوشي: مه بهست له هونه رهندي فهره نسييه (۱۷۰۳-۱۷۷۰).

پاراپی

تایا ئەو دەتوانی له تمووحه پیتیشیلکراوه ههتا ههتایانهم خوش بیته، - که کۆتاییهکی فهر، سهردهمی نهبوونی چارهسهرکات، - که رۆژتیکي سههرکهوتوو لهسههر شوورهبی گیلپیه قهدریبهکامان بمانخهوینتی؟
(ئای بۆ دارخورماکان! بۆ مرواریبهکان! بۆ خوشهویستی، بۆ هیز! له ههموو بهختیاری و سههریهرزیهک بهرزتر! له ههموو باریک و له ههموو شوپتیکدا، نههریهنیک، یهزدانیک، - لاوتیتی ئەم بوونهوهدهی ئیره: من!)

با رووداو له رادهبهدهره زانستییهکان و بزوتنهوهی بریانهی کۆمهلایهتی تازیز بن، چهشنی گهراوهوهی لهسهرخۆی گهردن تازادبوونی ههول... بهلام خۆینمژ⁶ سالارمان دهکات، داوامان لێ دهکات رابویرین له گهڵ ئەوهی که بۆمانی بهجی دههیلتی، یا بهجۆرتیکي دی، عهنتیکهتر بین.
گهزانه نیو برین، له نیو ههواي داهیزراو و دهريا، نیو تازار، نیو بی دهنگی ئاووههواي کوشنده، نیو ئەشکهنجی دهه بهخهنده، نیو بی دهنگیبهکی لیبجی سهخت.

شار

له دهريهندي ئەنديگۆوه تا دهريای ئوسیان، لهسهه لمی پهमेبی و نارنجی که ئاسمانی شهرايی شوڕیبیتهوه، ههر ئیسته سههرکهوتن و شهقامه کریستالییهکان بری ههر ئیسته لهلایه خیزانه گهنج ههژارهکانهوه نیشتهجین که خۆراکیان له لای میوه فرۆشهکانه. دهولمهندی نییه. -
شار!

له بیابانیکي قیرهوه له گهڵ چینی تهوموژی یهک له دووی یهک بهکۆمهڵ، قیز لێ بووهوه، بهرهو ئاسمانی قوپاو، گهراوه، دابهزو، دووکهلیکی

(6) خۆینمژ (Vampire): له بیروباوههه خرافاتهکانی رۆژئاوا، خۆینمژ هیمایه بۆ مهرگ، که شهوان تابووتی خۆی جی دههیلتی و دواي زیندوان دهکویت تاکو خۆینبان مژی.

پهشی دزیو دروست بوو، که دهتوانی ئوقیانوس بخاته پرسه، تهپلهسهه، پهروهوه، گهمی، سمت، غار دهدهن.
- جهنگه!

سههر بهرزکهوه: ئەم پرده دارینه، کهوانهیییه، دواباخچهی سههوه⁷ سامهربيه⁸ چرایهکی قامچی خواردوو به شهویکی سارد ئەم دهمامکانه رۆشن دهکاتهوه، پهربيه گیلکه کراسی هاوارینهکه⁹، له خوارووی رووبارهکه، ئەم کهلهسههر رۆشانهی کیتلگهی پاقلهکه - دۆناودۆنهکانی دیش - گوند.
ریتگاگان به پهڕزین و دیوار دهوور دراو، بهزهحمهت باخچهکانیان گرتۆته خۆ و گوله دزیوهکانیش که بهخوشک و دل ناو دهبرین، دیمهشق ماندووی کهنهفتییه، خاوهنداریبهتی ئەجنده ئهريستۆکراتییهکانی پشت رینانی، یابانی، گۆرانی، هیتستا دهشبیت پیتشهوازی له موسیقای کهونینهکان بکهن. خانیش ههتا ههتا داخراو. شازاده ههن، ئەگهريش سهرقال نیت، خۆیندنی ئەستیرهکان - ئاسمان.
بهیانییهکهی لهگهڵ ئەو، له نیو کهرته شهخته شهرتان کرد، لیتی کهسک، سههۆل، بهیداخی رهش و تیشکی شین و گولای ئهرخهوانی ههتاوی پۆلهکان¹⁰، - هیزی تو.

بههري

گهلی پاش رۆژان و وهزان، بوونهوهران و ولاتان، بهیداخی گۆشتی خۆینینی سههر ئاوریشمی دهرياکان و گولی پۆلهکان، (بوون نییه).

(7) سههوه (Potager): مهبهست لهو باخچانهیه که تهرخان دهکرت بۆ چاندنی ئەو روهکانهی که شوڤای پی لیده نریت.

(8) سامهري: شاریکی کۆنی فهلهستییه، جارن پایتهختی شانیشینی ئیسرائیل بووه.

(9) هاوارین: له هاوارهوه وهگیراوه. بهو شته یا ئەو کهسه دهوتریت که سروشتی هاواری ههیت.

(10) پۆل: پۆلی باکوور و باشوره.

گهردن نازاد له كه رهنا كونه كاني قاره مانيتي. كه تا ئيستاش شالا و بۆ دل و سه رمان دههينن- دوور له پياو كوژاني پيشوو.

ئاي! بۆ بهيداغي گۆشتي خوئينيني سه ر ئاوريشمي دهرياكان و گولئي پۆلهكان، (بوون نيبه).

شيرينييهكان!

كانييه هه لچووهكان، بهرپيژنه ي شهخته دادهبارن، . شيرينييهكان!- گري بارانوي باي مرواريبهكان له لايه ن دلتيكي زه ميني هه ميشه رهش داگهراوه وه فري درايبته بهرمان.

- ئاي جيهان!

(دوور له ته مه لخانه كونهكان و بلتسه كونهكان، كه گوپيان له ده بو و هه ستيان پي ده كرد)، كانييه هه لچووهكان و كه فاوهكان. موسيqa، كه ندرهكان ديتته هاژه و سه هۆله ئه ستيره ييهكان پيكدادهدات.

ئاي بۆ شيرينييهكان، ئاي بۆ جيهان، ئاي بۆ موسيqa! لي رهش، شيوه و ئارهق و قژ و چاو، سه ر ئاو كه وتوون. رۆنه كه چه رمگه كانيش، كولاون. دهنگي ميينه ش ده گاته قوولايي ئاگريژين و نه شكه وته كاني پۆلين. بهيداغ...

هه راج

بۆ فرۆشتن ئه وه ي كه جوله كهكان نه يانفرۆشت، ئه وه ي نه نه جيبزاده، نه تاوان، تاميان نه كردووه، ئه وه ي ئه قيني نه فره ت ليكراو و پاكيزه يي دۆزهخي جه ماوه ر نايزاني، ئه وه ي نه زه مه ن و نه زانست دركي پي نه كردووه.

دهنگه دووباره دروستكراوهكان! هۆشباري برايانه ي گشت وزه ي كۆرآل و ئۆركيسترالانه و ته تبيقه كتوپره كانيان، ريكه وتيكي ده گمه ن، بۆ نازادكردني هه سته كامان!

بۆ فرۆشتن جه سته ي پي نرخ، به دهر له هه موو ره گه زي، له هه موو جيهاني، له هه موو جنسي، له هه موو نه وه يهك! دهوله مه ندييه هه لچووه كاني هه موو

ته لاشي!

هه راجي مرواري نه پشكيتراو!

بۆ فرۆشتن فه وزاي جه ماوه ر، رازي بوونيكي بي به ريه ست بۆ به هره وه ره به رزهكان، مه رگي دژوار بۆ دل سوژ و دلداران!

بۆ فرۆشتن خانووبه ره و كوچكردن، وه رزش، گه مه ي جنۆكان و فه راحييه كي ته واو و هه را و زه نا و ئه و بزووتنه وه و ئاينده يه ي كه ده يه يننه دي.

بۆ فرۆشتن ته تبيقاتي ژماره و بازه¹¹ هاوئاوازه نامۆكان. پي كگه يشته كان و شيوازه گومان لينه كراوهكان، ده ست به سه رگرته كتوپرهكان، بازيكي شيتانه و هه تا هه تايي به ره و دره وشانه وه ناديارهكان، به ره و له ززه ته هه ست پي نه كراوهكان و، - بۆ نه يتييه سه مه ره كاني هه ر فه سادئ-حه زيكي سامناكيش به ره و هه شامات.

بۆ فرۆشتنه جه سته و دهنگ، دهوله مه ندييه ي كه ناهي نريته زمان، ئه وه ي كه هه رگيز نافرو شريت، فرو شيارهكان هيشتا له هه راج نه بوونه ته وه! به م زووانه ش ريبوارهكان كالاكانيان ناده نه وه.

ئه جنده

1

له پيناوي هيليندا، شيله ي دره خته رازانده وه كاني ژير سي به ري عازهبان و بريقه هيمنه كاني بيدهنگي ئه ستيران يه كيان گرت. گه رموگوري هاوين به ئامانه ت درايه بالنده لالهكان و فه ريكي پيوستيش درا به گه مييه كي پرسه داري نرخ نه زانراو له لايه ن ده سكي ئه قينه مردووهكان و گولاوه په رت و بلاوهكان.

- پاش وچاني ئاوازي دارفرۆشان له نيو دهنگه دهنگي سيلاوتيكي ژير كه لاوه كاني دارستان، زهنگوله كاني ئاژه لانيش له زايله ي نيو دۆل، قيژه و هاواري دهشتاييه كانيش.

(11) باز: مه به ست له بازدا نه.

له پیتناو مندالیی هیلین فهروو سیبهر ههلهرزین . سینهی ههژاران و ئهفسانهکانی ئاسمان.

چاوهکانیشی و سهما بهرزکهشی، تهنانهت له نیو بریقه نایابهکانیش، له نیو کارلیکردنه ساردهکان و لهززهتی دیکور و ساته دهگمهنهکان.

جهنگ

2

له مندالیدا هندی ئاسمان بینایمانی تیژ کرد: هه موو کاره کتهرهکان فیزیونومیان جوئ کردهوه. دهردهکان تووشی کارلیکردن هاتن، ئیسته، دووپات بوونهوهی ئه بهدی ساتهکان و بی کوتایی ماتماتیکهکان له م جیهانه دهرم دهکن که تووشی هه موو سهرکه وتنه مه ده نیبهکان هاتم، مندالییهکی نامۆ و سۆزیکي فراوانه، ریزلیگیاروم. - خهون به جهنگیکه وه ده بینم، به ماف و هیزه وه، به لۆژیکی دهرک پی نه کرا وه وه. ئه مهش ئاسانه چه شنی رسته یه کی موسیقی.

لاویتی

1

یهکشه ممه

حیساباتهکان له لایهک، دابه زینیکي بی مه فهری ئاسمان و زیارهتی یاداشتهکان و وانهی کیش و خانوو و سهر و جیهانی فیکریش داگیر دهکن.

- ئه سپیک خیرا له گوهره پانی قهراغی شار، به درپژایی کیتلگه و دهوه نهکاندا غار ددهات، رشانه وهیهکی خوئه میشین به ره لای کردووه. ئافره تیکي کوئه واری دراما، له شوینتی، له جیهان، له پاش دستبهردارییهکی چاوه پروان نه کراو، ده نالینتی.

چه تهکان پاش ره شه با داهیتزران، سیامه ستیی و برین. زاروئه کان

به درپژایی پروبارهکان خنکاوی دهستی نه فهدتن.

دهست به دهرز بکه یه وه له نیو ههراو و هوربای کاریکي لووشدهر که له نیو چه شامات گرت ده بیته وه و بهرز ده بیته وه.

2

سونی*

پیاویکی بنه ما ئاسایی، ئایا له ش وه کو میوه یه ک هه لو اسراوی باخچه نه بوو، ئای بو رۆژگارانی مندالی! جهسته گه نجینه یه ک بوو بو به فیروان! - ئای بو خوشه ویستی، ترس، یا هیزی دهروون¹²? خاک ئه م دیوو ئه و دیویکی به پیتی له میر و هونه رمه ندان هه بوو، له نه وه و ره گه ز که به ره و تاوان و پرسه پالی پیوه ده نان:

جیهان بهخت و ترستانه. به لام ئیسته، ئه م کاره ته واو، توو حیسابه کانت، توو، بیوچانه کانت، ئیسته تهنه سه ما و دهنگتان هه ن، دیاری کراو نین و زۆرلیکراو نین، سه ره رای ئه م وهرزی ئافراندن و سهرکه وتنه، - له مرؤفایه تی برایانه و نه پیتی له نیو گهردوونیکي بی وینه، - تهنه ئیسته هیز و ماف سه ما و دهنگی به نرخ رهنگ ده ده نه وه.

بیست ساڻ

3

دهنگه دانشه دوورخراوهکان... پاکیزه یی جهسته به تالیی داروخاوه... ئاداژیو، ئای خو په رستییه هه تا هه تاییه که ی هه رزه کاری! گه شینییه کی چالاک: ئه م هاوینه جیهان چه ندی پر له گول بوو! ئاواز و شیشه مردوو هکان... جوقه، بو هیمن کردنه وه ی بی توانایی و ونیی! جوقه یه ک له

(*) جوهره شیعریک له چوارده دیر پیتیک دپت.

(12) دهروون (Psychè): مه به ست خودای دهروونه له میتولوزیای یونانی کوئدا، له مه وه وشه ی سابکلۆژی یا بسیکلۆژی داده رپژری.

شووشه و له ئاوازه شهوینهکان... له راستیدا ده‌ماره‌کان خیرا هه‌لده‌چن.

4

هیشتا له ئەزمونی¹³ پیر- ئەنتوان دایت. یارییه گه‌رموگوره‌کان هه‌لقاچینراون، تیکی¹⁴ فیزی مندالانه و داروخان و سامناکی. به‌لام تو‌دهست به‌م کاره ده‌که‌ی: هه‌موو پیداو‌یستییه هاوئاوازییه‌کان و ئه‌رشیته‌کتوره‌کان له ده‌وری ته‌ختدا تووشی کارلیتکردن دین. بوونه‌وه‌ری ته‌واو، چاوهری نه‌کراو ده‌چنه ژیر پکیفی تاقی کردنه‌وه‌کانتیه‌وه. له ده‌وروبه‌رت، خه‌والوانه هه‌لده‌چن فزولیه‌تی حه‌شاماته‌کۆنه‌که و که‌شخه‌یی رابواردنیکی پووج. یاداشت و هه‌سته‌کانت ته‌نها ده‌بئه‌ خۆراکی هیزی ئافراندا. به‌لام جیهان، پاش رویشنت چی به‌سه‌ر دیت؟ له هه‌موو حاله‌تیکدا، له رووکه‌شی ئیسته‌دا، هیچ شتیک نییه.

شاخه ده‌ریا*

کازیوه‌ی زبیرین و ئیواره‌ی هه‌لله‌رزو، به‌پانایی ئەم خانووه گه‌مییه‌کان ده‌دۆزنه‌وه، له‌گه‌ل ده‌وروبه‌ره‌که‌ش شاخه ده‌ریایه‌ک پیک ده‌هین چه‌شنی ئیپیر و پیلوینتیز¹⁵ ده‌کشین، یا چه‌شنی دوورگه یابانییه گه‌وره‌که، یا سارای عه‌ره‌ب! چونه ژووره‌وه‌ی نوێژکه‌ران په‌رستگا‌کان رو‌شن ده‌که‌نه‌وه، دیه‌نه فراوانه‌کانی قه‌لای که‌ناره نوێیه‌کان، ته‌پۆله‌کان به‌گولگی گه‌رم و جه‌ژنی سۆزانییه‌کان ئارایش بوو، جو‌گه‌له گه‌وره‌کانی قه‌رتاجه و شو‌سته‌کانی قینیسایی ته‌ماوی، هه‌لچونه خاوه‌کانی ئیتان و¹⁶ درزی

(13) ئەزمون: لیره به‌مانا مه‌سیحیه‌که‌ی به‌کاره‌ینراوه. مه‌به‌ست له‌و ئەزمونه‌یه که‌ خودا مرۆقی خۆی پین تاقی ده‌کاته‌وه.

(14) تیک (Tic) به‌و جو‌ره جولانه‌وه ده‌وتریت که له مرۆف توانای ئەوه‌ی نییه کۆنتروۆلی بکات.

(*) شاخه ده‌ریا: جو‌ره شاخیکه به‌سه‌ر ده‌ریادا ده‌کش و به‌رز ده‌بیتته‌وه.

(15) ئیپیر: ناوچه‌یه‌که له یۆنان. پیلوینتیز: نیمچه دوورگه‌یه‌کی یۆنانییه.

(16) ئیتان: چیا‌یه‌کی ئاگرپه‌ژینه له ئیتالیا.

گولان و ئاوی شه‌خته، حه‌وزی جل شوشتنه‌کان به‌چناری ئەلمان ده‌وردراوه، بناری باخچه ده‌گمه‌نه‌کانیش له سه‌رووی دره‌خته یابانییه‌کانه‌وه شو‌ر ده‌بئه‌وه، سیمای¹⁷ بازنه‌یی «رۆیال» و «گران» ی سکاریلو یا بروکلین، هیله ئاسنینه‌کانیان له ته‌نیش، یا له قوولایی یا له سه‌رووی ئەم میوانخانه هه‌ل‌بژارده‌ییانه‌ی هه‌موو میژووی خانووبه‌ره هه‌ره نایابه‌کان و نامۆکانی ئیتالیو ئەمه‌ریکا و ئاسیان، که په‌نجه‌ره و هه‌یوانه‌کانیان که ئیسته پرن له رو‌شنایی و خواردنه‌وه و شه‌مالی ده‌وله‌مه‌ند، کراونه‌ته‌وه بو ئه‌ندیشه‌ی رپیواران و نه‌جیبزادان. - که ئاماده‌ن به‌و رو‌ژگاره بو تاراتیله‌کانی که‌ناره. به‌لکو بو گۆرانییه‌کانی نشیوه‌کان که نیشانه‌ی هونه‌رن، بو ئەوه‌ی به‌جو‌رتیکی به‌رز سیمای کوشک- شاخه‌که برازینیته‌وه.

دیمه‌ن

کۆمیدی کۆن دوا‌ی ته‌بایییه‌کان ده‌که‌و‌یت و غه‌زه‌له‌کان دابه‌ش ده‌کات:

شه‌قامه‌کانی ته‌خته‌ی شانۆ،

شو‌سته‌یه‌کی درپژی ته‌خته به‌درپژیایی کیتلگه‌ی به‌ردین که حه‌شامه‌تیککی به‌ره‌ری له‌ژیر دره‌خته بی‌گه‌لاکاندا ری ده‌که‌ون، هه‌یه.

له نیو قاوشه به‌تول دروستکراوه‌کان، که‌وتنه دوا‌ی هه‌نگاوی پیا‌سه‌که‌رانی ژیر فانۆز و گه‌لاکان.

بالنده ته‌لیسماییه‌کان¹⁸ ده‌که‌ونه سه‌ر پردیکی بزۆک که له‌لایه‌ن «ئارشپیل» هوه ده‌جولیتته‌وه و به‌به‌له‌می بینه‌ران دا‌پۆشراوه.

دیمه‌نه لیریکییه‌کان له‌گه‌ل ده‌نگی شمشال و ده‌هۆل ده‌چه‌مینه‌وه نیو حه‌شارگه ریزبووه‌کانی بن میچه‌کان، له ده‌وری سالۆنی یانه نوێیه‌کان یا سالۆنه رو‌ژه‌ه‌لاتییه کۆنه‌کان.

دیمه‌نی ئەجندانه له دۆندی په‌یژه شانۆیییه‌کاندا پێشکه‌ش ده‌کرت که

(17) سیمای: لیره له جیاتی «واجه» بو خانووبه‌ره به‌کاره‌ینراوه.

(18) بالنده ته‌لیسماییه‌کان: لیره رامبۆ مه‌به‌ستی له‌و ئەکتانه‌یه که ده‌مامکی بالنده‌یان له سه‌ر روخساره.

به دهه‌ون ده‌ور دراوه، - یا ده‌جولیتته‌وه و شه‌پۆل ده‌دات له پیناوی بیوتیندا¹⁹، له‌ژیر سیبهری ده‌وه‌نه له‌راوه‌کاندا له‌ ترۆپکی کیتلگه‌کاندا. ئۆپیرا- کۆمیک²⁰ له‌سه‌ر ته‌خته‌ی شانۆکه‌مان دابه‌ش ده‌بیت له‌ لوتکه‌ی پیکه‌یشتنی ده‌ په‌رده‌ که له‌ هۆله‌ ناگرینه‌که‌دا به‌رز ده‌بیتته‌وه.

ئێواره‌یه‌کی میژوویی

له‌ ئێوارانی‌کدا، بۆ نمونه، گه‌ریده‌یه‌کی ساویلکه‌ خۆی دووره‌په‌ریز له‌ کاره‌ساته‌ ئابووری‌کاماندا راده‌گریت، ده‌ستی مامۆستایه‌ک یاری به‌کلافسانی²¹ کیتلگه‌مان ده‌کات، له‌ قولایی گۆله‌که‌ قوما‌ر ده‌کریت، نه‌ینۆک، شازاده‌ و قشتۆله‌کانی ده‌هینیتته‌وه‌ ئارل، پیر- ژنان و²² چارشی‌تومان هه‌یه‌ و هه‌ودای هاوتاو‌از و رهنگه‌ ئه‌فسانیه‌یه‌کان سه‌ر خۆرنا‌واش.

موچرک به‌گیانیا دیت کاتێ ر‌اوچی و هه‌شامات تیده‌په‌رن. کۆمیدی ده‌تکیتته‌ سه‌ر ته‌خته‌کانی سه‌ر چیمه‌ن و په‌شیوی هه‌ژاران و بێ ده‌سه‌لاتی سه‌ر ئه‌م ته‌خته‌ گه‌لخۆیا‌نه!

له‌روانگه‌یدا کۆیله‌ . ئه‌لمانیا به‌ره‌و مانگه‌کان سه‌رده‌که‌ویت، بیابانه‌ ته‌ته‌ریبه‌کان رۆشن ده‌بنه‌وه‌ . یاخی بوونه‌ کۆنه‌کان له‌ناو چه‌قی ئیمپراتۆری ئاسمانیه‌یه‌کاندا ده‌مرخین، له‌سه‌ر په‌یژه‌ و قه‌نه‌فه‌کانی پاشادا . جیهانیکی بچووک و کال و بێ گری، ئه‌فریقا و رۆژتا‌وا داده‌مه‌زینن. پاشان بالیه‌که‌ی ده‌ریایی و شه‌وانی ناسراوی کیمیا‌یه‌کی بێ کیش و ئا‌وزتیکی مه‌حال.

هه‌مان سیحری بورژوازی له‌ هه‌موو خاله‌کاندا کاتێ که‌ گالیسکه‌ دامانده‌به‌زیتنی!

فیزباناسیکی هه‌ره‌ سه‌ره‌تایی هه‌ست به‌وه‌ ده‌کات که‌ چوونه‌ ژیر ر‌کیفی ئه‌م

(19) بیوتین: میلله‌تیکن له‌ یۆنانی کۆندا، به‌عه‌قل سووکی به‌ناوبانگن.

(20) کۆمیک: مه‌به‌ست له‌ کۆمیدییه‌ .

(21) کلافسان: ئامی‌تیکی مۆسیقایه‌ وه‌کو پیا‌نۆ وایه‌ .

(22) پیر- ژنان (Saintes): قدیسات، وشه‌یه‌کی دارپه‌ژراوه‌ .

ئا‌وه‌ه‌وا شه‌خسییه‌وه‌ مه‌حاله‌، ته‌می په‌شیمانی جه‌سته‌که‌ هه‌ر تیبینی کردنی خۆی له‌ خۆیدا ئازاریکی گه‌وره‌یه‌!

نه‌خیر! . بۆ ساتیکی گه‌رما‌و²³ و ده‌ریا قه‌پینراوه‌کان و گه‌ر ژیر زه‌مینییه‌کان و ئه‌ستیره‌ راگوتراوه‌که‌ و له‌ناو‌بردنه‌ شیلگی‌رانه‌کان و ئه‌وه‌ یه‌قینانه‌ی که‌ به‌که‌مۆکه‌یه‌ک فیتله‌وه‌ له‌لایه‌ن ته‌ورات و خوداوه‌ندانی قه‌ده‌روه‌ ئاماژه‌ی بۆ کرا‌ون. - سه‌ره‌رای ئه‌مه‌ش، ئه‌مه‌ هه‌چ شوینه‌وارتیکی ئه‌فسانه‌یی نییه‌ .

بۆتۆم*

واقیع گه‌لی د‌رک‌اوییه‌ بۆ میزاجی گه‌وره‌ی من- سه‌ره‌رای ئه‌مه‌ش خۆم له‌لای خاتو‌ون ده‌بینمه‌وه‌، بالنده‌یه‌کی گه‌وره‌ی خۆله‌میشینی سپیم- به‌ره‌و ر‌ازاوه‌ی بنمیچ ده‌رده‌په‌رم، باله‌کانم له‌ دووی خۆ به‌ره‌و تاریکی ئیواره‌ ر‌اده‌کیشم.

له‌ژیر پیتی قه‌ره‌ویله‌که‌ی بووم، ته‌حه‌مۆلی خشل په‌رستن و شا‌کاره‌ جه‌سته‌ییه‌که‌یم ده‌کرد، ورچیکی زلی پۆک وه‌نه‌وشه‌یی تووک سپی له‌ خه‌م و خه‌فت، پر چا‌وانیش کرېستال و زیوی میژه‌کان.

هه‌موو شتی بووه‌ تاریکی و هه‌وزی ماسی کلپه‌دار. به‌یانی، - کازتۆه‌ی حوزه‌یرانی جه‌نگا‌وه‌ر- به‌ره‌و کیتلگه‌کان غارم دا، که‌ر ئاسا، زه‌نگۆل له‌راوه‌ و به‌گله‌یی، تا‌کو سابینه‌کانی²⁴ ده‌ورو به‌ر هاتن و خۆبان فری دابه‌ به‌ر لموزم.

H

هه‌موو سه‌ره‌سه‌ختیبه‌ک ئابرووی جووله‌ سامناکه‌کانی هوته‌نس ده‌بات. ته‌نیاییه‌که‌ی میکانیکی ئیرو‌تیکه‌، داه‌یزانی دینامیکی ئه‌قینه‌. له‌ژیر چا‌ودێری مندالییه‌ی که‌ی، له‌ چاخه‌ زۆره‌کاندا، کلپه‌ی پاکیزه‌ی ره‌گه‌زه‌کان

(23) گه‌رما‌و: لێره‌ مه‌به‌ست له‌و گه‌رما‌وانه‌یه‌ که‌ هه‌لم رۆلی گه‌وره‌ی تیدا ده‌بینی.

(*) بۆتۆم: ناوی قاره‌مانیکی شانۆگه‌ریبه‌کی شکسپیره‌: خه‌ونی شه‌ویکی ها‌وینانه‌ .

(24) سابین: مه‌به‌ست له‌ کیژۆله‌یه‌ .

بوو. دهر وازه که ی بۆ کویره و هری له سهر پشت بوو. لیتره، وری بوونه و هیرانی
ئیمیرۆ به سۆز و کرده و هی هه لده و ه شیتته وه. - ئای بۆ رچه له کینیتیکی
سامناکی عه شقه سه ره تاییه کانی خاکی خوتناوی نیو
هایدرۆجینی²⁵ پۆشنکه ره وه! هۆرته نس بدۆزنه وه.

بزووتنه وه

بزووتنه وه یه کی پیچا و پیچی سه رگوتی ئه و رووباره ی که شۆر ده بیته وه.

خه رهندی پاشکۆی پا پۆر،

خیرایی که پره که،

تیپه رینی فراوانی رووباره که،

به ره و رووناکییه نامۆکان ده بیهن

نویتی کیمیاویانه

ریتوارن به ستوونی ئای دۆله که ده ور دراون و

به رووباره که ش.

ئه مانه داگیرکه رانی جیهانن

له سه ره و ته ی کیمیاوی شه خسی ده گه رین،

وه رزش و فه ر له گه لیاندا سه فه ر ده کات،

په ره ده له گه ل خویان ده هیتن

په گه ز و چین و ئازهلان، له سه ر ئه م پا پۆره دان،

پشو و گیژ بوون

له ژیر رووناکی له هی

له ئیواره سه رسامه کانی ده رزوتنه وه.

له به ر گفتوگۆی نیوان نامیره کان- خوین، گولان، ناگر، خشل-

حیسا باتی هه ژاوی سه ر ئه م پا پۆره راکردوه

- ده بیتریت، وه کوه به نده ری ئای به ره و ئه و دیو ریتگا ئاوییه

پالپیتوه نراوه کان غل ده بیته وه

(25) مه به ست له چراهه که که به گاز کار ده کات.

زل، هه تا هه تا رووناک، - ستۆکی²⁶ ده رزه کانیا،

ئه وان له عیشوه ی ها و ئاواز ده رکران

له قاره مانیتی که شف کردن.

به ره و رووداوه ئاوه و اییه هه ره سه رسورینه کان

جووتی لاو له سه ر پردی پا پۆره که لاته ریک ده وه ستن

- ئایا کیتیتی کۆنه که لیتی ده بوورین؟

گۆرانی ده لپین و خۆ مه لاس ده دن.

دلسۆزی*

بۆ لویز فانامین و فورینگیمی خوشکم. کلاوه شینه ره هبانییه که ی به ره و

ده ربای باکوور و ده رده چه رخ، - له پیناوی خنکاواندا.

بۆ لیۆنی یووا داشبی خوشکم. سلاو- گیای هاوینه منگه یان دیت و

بۆنیا، کردوه.

- له پیناوی تای دایکان و زارۆلان.

بۆ لولو- شه ی تانه که- که زه وقی بۆ زه مانی ده سته خوشکه کان²⁷

و په ره ده ی نیوه چل ماوه. بۆ پیاوان! بۆ خاتون***

بۆ ئه و هه رزه کاره ی که بووم. بۆ ئه و پیره میرده، زاهید یا موژده ده ر.

هزری هه ژاران. بۆ عاریفه هه ره به رزه کاران.

هه ره ها بۆ هه موو ئاینزا و مه زارانه و ئه و رووداوانه ی که به ره و رووی

ده چین، به هۆی سروشیکی ساتییه وه یا فه ساده شیلگیره کانی خۆمان.

ئه م ئیواره یه له سیرستیوی به فر به رزه، چه ور، ماسی ئاسا و رۆشن هه ر

وه کو ده مانگه سووره که، - (دلی له عنه به ر و سپونک)، - له پیناوی ئه م

نوێزه تا قانه و بیده نگم چه شنی ناوچه کانی شه ویتکی پیشی ئازایه تییه کی

(26) ستۆک: ئیحتیات.

(*) دلسۆزی: لیتره به مانا ئایینه که ی به کار هیتراوه.

(27) ده سته خوشکان: ناویشانی کۆمه له شیعریکی پۆل فییرلیته.

هه ره سهختی پاشه گهردانی پۆلین بکه ویت.

بۆ هه موو نرخیك و له گهڵ هه موو ئاوازی، ته نانهت له ناو سه فه ره میتافیزیکیه کانی شه وه. - به لام ئیتر ئه و کاته نا.

دیگراسی

«به یداغ به ره و دیه نی پیس ده چیت و شیوه زمانه که ی ئیمه ش دهنگی ده هۆل ده خنکینی.»

«له بنکه کانداندا گه شه به له ش فرۆشتنه هه رسه گانه کان ده ده یین. شوپشه لۆژیکه کان له ناو ده به یین.»

«له ولاتانی بیبه ره و چوپراو گه دا- له خزمه تی چلیستهرین زۆرداری پیشه سازی یا سه ربازی داین.»

«مال ئاوا، لیره و له هه موو شوپنیکه دی. موته ته و بیعین، فه لسه فه یه کی درنده مان ده سگیر ده بیت، نه زان له باره ی زانسته وه، فیلباز له پیناوی خوشگوزهرانی، ته قینه وه بۆ جیهانی که ئاوا ده بیت. ره وتیکی راسته قینه یه. به ره و پیشه وه، بکه ونه ری.»

بایهت

میهره بانو و ئیستایه چونکه خانویه کی والای دروست کرد بۆ زستانیکی که فای و ههرا و هوربای هاوینه، ئه و خواردن و خواردنه وه کانی پاکژ کرده وه، ئه و سیحری شوپنه راکردوه کان و له زه ته له راده به دهره کانی ویتسگه کانه. ئه و میهره بانو و دوا رۆژه، هیز و خوشه و بیستییه که ئیمه به پراوه ستاوی له نیو هاری و بیزاربیدا، له ئاسمانی گه رده لولولوی و به یداخه کانی عیشه ودا ده بیبیین تیده په رن.

ئه قینه، پتوهریکی ته واو و ئه فراندريت، عه قلیکی سه مه ره و چاوه پروان نه کراو و ئه به دیبهت: ماکینه ی خوشه و بیستی سیفه ته قه دهریه کانه. هه موو ترسمان لی نیشته له ده ستبهرداری ئه و هی ئیمه: ئای بۆ له زه ته ی ته ندروستیمان، قه له مازی سیفه ته کاتمان، میهره بانو خو په رستی و

سۆزیش بۆی، ئه و ئیمه ی بۆ ژبانی ئه به دی خۆی خوش ده وئ...

ئیمه گازی ده که یین و ئه و سه فه ره ده کات... ئه گه ره په رستن کۆچ کات، بزرینگیتسه وه، به لینه که ی بزرینگیتسه وه: «پشتی ئه م خه رافه تانه، ئه م جهسته کۆنانه، ئه م گوزهران و ئه م چاخانه. ئا ئه م سه رده مه یه که تاریک داگیرساوه!».

قهت ناروات، له ئاسمانیش چیدی نایته خواری، قوربانی توو په یی ژنان و دلخۆشی پیاوان و ئه گه ره گونا هه ش ناهیتیتسه دی: کار کۆتایی هات، چونکه بوونه وه ره و چونکه خوشه و بیستییه که.

ئای بۆ هه ناسه کانی، سه ره کانی، غاردانه کانی، خیراییه سامناکه که ی بۆ ته کامولی شیوه کان و کرداره کان.

ئای بۆ فه ری هزر و فراوانی که ون!

جهسته ی! به ره لای بییه کی خه ون پتوه بیئراوه، شکستی میهره بانیه کی چه ماو به توند و تیژییه کی نوئ!

دیده ی، دیده ی! هه موو کپنۆشه کۆنه کان و ئازاره یه ک له دووه کانی دی! رۆژگار، له ناودانی هه موو ئازاره ده نگدار و له راوه کانی مۆسیقا هه ره به گۆره کانه!

ههنگاوی! کۆچه هه ره گه وره کانی غه زوووه کۆنه کانه.

ئای بۆ ئه و و ئیمه! فیزیکی هه ره وریا له سه ده قه ون بووه کاتمان.

ئای بۆ جیهان! سترانیکی روونی کاره ساته نوپیه کان!

هه موومانو ناسی و هه موومانو خوشویست. با بزانیین، ئه م شه وی زستانه یه، له م شاخه دهریا یه وه²⁸ بۆ ئه وه ی دی، له پۆلی هه ژاوه وه بۆ کۆشک، له حه شامه ته وه بۆ که نار، له ته ماشاوه بۆ ته ماشا، بۆ هیز و ههستی دا هینراو، بانگی بکه یین و بیبیین و هره وانه ی که یینه ژیر شه پۆلان و به رزایی بیابانی به فر، دوا ی دیده و هه ناسه و جهسته و رۆژگاری بکه وین.

(28) شاخه دهریا: به هه مان مه بهستی قه سیده ی شاخه دهریا به کار هینراوه.

پېرست

65	چېشته نگانا ویکي مه ستانه
66	رسته
68	کړتکاران
68	پرده کان
69	شار
69	شوین پاچکه
70	شاران
71	دوو دهروزه کهر
72	شاران
74	نیشکگرتن 1
74	2
75	سؤفیکه ری
75	کازتوه
77	گول
77	شهو انیکي تورهات
78	دهرباوانیسی
78	جهژنی زستانه
79	پارایی
79	شار
80	به ربه ری
81	هه پاج
82	نه جنده 1
83	جنگ 2
83	لاویتی 1 په کشه مه
84	2 سونن
84	بیست سال 3
85	4
85	شاخه دریا
86	دیمه ن
87	نیاورده کی میژووی
88	بوتوم
88	H
89	بزوتنه وه

6	وهرزیک له دوز
7	پیشه کیی وهرگپ
13	پیشه کیی رونی شار
22	***
23	خوینی بیس
31	شهو دوزه خین
34	ورینه کان 1
39	ورینه کان 2
41	گورانیه ک له هره بهرترین بورجه وه
42	برسیتی
46	مه حال
49	برووسکه
50	به یانی
50	مالئاوا
53	دره وشانه وه
55	پاش له هی
56	مندالیی 1
57	2
58	3
58	4
59	5
59	حیکایه ت
61	پیشانگا
62	په بکه ریکی کون
62	بوونه وه ری جوانیسی
63	ژینه کان 1
63	2
64	3
64	سه فهر
65	شاهانه
65	بو عه قلیک

90	دلسۆزى
91	دېكراسى
91	بلىمەت
93	پىرست